

เลยโฮบบา

ของประทานแห่งสันติสุขและปีติ
จากพระผู้ช่วยให้รอด หน้า 18

ออกจากความมืดสลัวเข้าสู่ความสว่าง
ของพระองค์ หน้า 42

นี่ไฟช่วยผมกับคุณได้อย่างไร หน้า 56

ความทรงจำของซิสเตอร์อูคท์ดอร์ฟ
เกี่ยวกับคริสต์มาส หน้า 66

พระราชสมภพของพระคริสต์ โดย ฟิลลิส ลูซ

เราเรียนรู้ใน มัทธิว 2:9-11 ว่าบรรดาโหราจารย์ถวายนกหวีดของขวัญแด่พระเยซูคริสต์เมื่อครั้งพระองค์ทรงเป็นพระกุมารและดาวดวงใหม่ที่ปรากฏ ณ การประสูติของพระองค์นำพวกเขาไป

“ดาวซึ่ง [พวกโหราจารย์] ได้เห็นเมื่อปรากฏขึ้นนั้นก็ได้นำหน้าเขาไป จนมาหยุดอยู่เหนือสถานที่ที่กุมารอยู่นั้น

“เมื่อพวกโหราจารย์ได้เห็นดาวนั้นแล้วก็มีความยินดียิ่งนัก ครั้นเข้าไปในเรือนก็พบกุมารกับนางมารีย์มารดา จึงกราบถวายนมัสการกุมารนั้น แล้วเปิดหีบหอบทรัพย์ของเขาออกมา ถวายแก่กุมารเป็นเครื่องบรรณาการ คือ ทองคำ กำยาน และ มดยอบ”

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: การเลือกแสดงความกตัญญู โดย ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ขอบเขตอันกว้างขวางของการกระทำ

บทความพิเศษ

- 18 สันติสุขและปิติที่รู้ว่า พระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์ โดย เอ็ลเดอร์รัสเซลส์ เอ็ม. เนลสัน
พระบุตรผู้สูงส่งของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงพระชนม์จะทรงรักท่าน ยกท่าน และจะทรงแสดงพระองค์ให้ประจักษ์แก่ท่านหากท่านจะรักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์
- 24 ถนอมสู่พระวิหาร โดย แซต อี. ฟาเรส
ถึงแม้พวกเขาจะใช้เส้นทางต่างกัน แต่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในยูเครนกำลังพบว่าถนนแห่งความชอบธรรมทุกสายนำไปสู่พระวิหาร
- 28 กุญแจสู่โอกาส: ฉลอง 10 ปี กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา โดย เรเบคาห์ แอทคิน
กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษาซึ่งประกาศในปี 2001 เป็นพรแก่ชีวิตสมาชิกศาสนจักรหลายพันคน

- 34 หายและพบ โดย อาตัม ซี. โอลสัน
สามีภรรยาคนหนึ่งเชื่อมโยงการตัดสินใจแต่ละวันกับทัศนคติในเรื่องจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของพวกเขาอย่างไร

ปกิณกะ

- 8 เรื่องเล็กและเรียบง่าย
- 11 บ้านเรา ครอบครัวเรา: ผิดศิโยแต่ตรงเป้าหมาย โดย จานีล บี. ฟรีแมน

ภาพปก

ปกหน้า: ถ่ายภาพประกอบโดย แมทธิว ไรเออร์
ปกหลัง: การประสูติของพระเยซู. โดย คาร์ล ไฮน์ริค บลอก, ใช้โดยได้รับอนุญาตจาก พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์แห่งชาติที่เฟรลริคส์เบิร์กในอิตาลีโรด เคนมาร์ก

- 12 รับใช้ในศาสนจักร: การรับใช้ของดิฉันในฐานะสมาชิกโสต โดย จูลี เบอร์เดทท์
- 14 เราพูดถึงพระคริสต์: คำตอบเดียวสำหรับทุกคำถาม “จะเป็นอย่างไรเล่า?” โดย ไมเคิล ดี. วูดเบอร์รี่
- 16 เรื่องราวประทับใจในพระกิตติคุณ: บทเรียนจากพระอาจารย์ โดย เอ็ลเดอร์มาร์วิน เจ. แอชตัน
- 38 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 79 แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: ความสว่างของพระบุตร โดย เจฟฟี่ เอส. แมคอินทอช

42

42 ท่านกล่าวกับเรา:
เชิญมาสักการะพระองค์
โดย เอ็ลเดอร์แพทริก เคียร์รอน

ดูว่าท่านจะหา
เลี้ยวไสนาที่ซ่อนอยู่
ในฉบับนี้ได้หรือไม่
คำไป: ของขวัญ
ใต้ต้นไม้

- 46** คำถามและคำตอบ
ฉันจะมีเจตคติในแง่บวกเกี่ยวกับ
อนาคตได้อย่างไร
- 48** โปสเตอร์: ท่านไม่เคยโดดเดี่ยว
- 49** ฉันรู้ได้อย่างไร: พระเจ้าทรงเทพ
โดย คิม ควง
- 50** พยานที่แน่นอน
โดย เอ็ลเดอร์คาร์ล บี. แพรทท์
คำสัญญาของโมโรในประยุกต์ใช้
กับท่านได้หรือไม่
- 52** นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่ท่าน
ทั้งหลาย
โดย วิทนี๋ ยิงคี่ลีย์
คำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติของ
พระเยซูคริสต์เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่าง
น่าอัศจรรย์อย่างไร
- 55** ของขวัญช่างคิด
ความหมายเบื้องหลังทองคำ กำยาน
และมดยอบที่ถวายแด่พระกุมาร
พระคริสต์
- 56** พวกเขา ควรเปลี่ยน
โดย ฟรานซิสโก จาเวียร์ ลารา
เฮอร์นันเดซ
ผมเป็นสมาชิกคนเดียวในครอบครัว
ที่ยอมรับพระกิตติคุณ ผมต้องขบคิด
ว่าจะทำอะไรเมื่อวิถีชีวิตของพวกเขา
ขัดแย้งกับหลักธรรมพระกิตติคุณ
- 58** พบบราเดอร์โจเซฟ
ท่านอาจไม่รู้เรื่องบางเรื่องเหล่านี้
เกี่ยวกับท่านศาสดาพยากรณ์
โจเซฟ สมิธ

72

- 59** พยานพิเศษ: ฉันจะติดตาม
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้อย่างไร
โดย เอ็ลเดอร์ควอนทิน แอล. คุก
- 60** คำพูด เหล่านั้น
โดย แองจี เบิร์กสตรอม มิลเลอร์
เชลบีจะทำอะไรได้บ้างเมื่อเธอได้ยิน
เพื่อนสวด
- 62** หน้าที่ของหนู
- 63** บัตรพระวิหาร
- 64** นำปฐมวัยกลับบ้าน: พระคัมภีร์
สอนฉันเกี่ยวกับการประสูติและ
การเสด็จมาครั้งที่สองของ
พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
โดย เจนนีเฟอร์ แมตตี้
- 66** ต้นคริสต์มาส
โดย แฮร์เรียต อาร์. อุกต์ดอร์ฟ
ความทรงจำในวัยเด็กของฉัน
เกี่ยวกับคริสต์มาสในเยอรมนี
- 68** ทุนเผยแผ่ของผม
โดย สปีนเซอร์ เอส.
ท่านสามารถเริ่มออมเงินสำหรับ
งานเผยแผ่ของท่านในวันนี้ได้เลย
- 69** หลักแห่งความเชื่อ
ความเชื่อหลักสิบสามข้อของเรา
- 70** สำหรับเด็กเล็ก

ธันวาคม 2011 ปีที่ 35 เล่มที่ 12
เลขหมาย 09692 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โอมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โค้วมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลิน เฮช, ไรต์ส, เอ็ม. วิลเฮลล์ บัลลาardt, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, เดวิด เอ. เบตนาร์, เคเวนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: พอล บี. โพเพอร์

ที่ปรึกษา: คีธ อาร์. เฮ็ดเวิร์ดส์, คริสท็อฟเฟิล โกลเด็น จูเนียร์, แฟร์จี มาส

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสเชินคท์

ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. วอร์น

ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยบอร์ค

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วัล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, ฮาดีม ซี. โอลสัน

รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรอัน คาร์วี

กองบรรณาธิการ: บริทานี บีที, เดวิด เอ. เฮ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. ฟลิตตัน, ลาร์รี พอร์เตอร์ กอนท์, แครี คาสเติน, เจนิเฟอร์ แมคคีย์, ลีลา แม็คคาลานฮาน, เมลิสซา เมอร์ริส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลีย์ เจ. โอติสเบิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แซค อี. ฟาเรส, เจน ฟินเบอร์ฟ, พอล แวนเคนเบิร์ก, มาร์ชชา เอ. วิคิตสัน, เมลิสซา เซนเดโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ คนด์เซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส

นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอท์, คอลสัน อิงค์ลีย์, เอวิก พี. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนเบเคอร์ อูนิ, ฮาเวิร์ด ซี. บราวน์, จูลี เบอริคท์, เรจินัลด์ เจ. คริสเตียนเซ็น, คิม เฟนสเตอร์เนเคอร์, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีก, แคริสติน ฮาเวิร์ด, เดนิส เคอร์บี, จีนนี่ เจ. นิลสัน

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคก ก. เซดจิวค

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาค่าสมาชิกและแคนาดาให้ไปที่
store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำวอร์ด
หรือผู้นำสาขา

โปรดส่งคืนฉบับและข้อซักถามของท่านมาที่ Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
หรืออีเมลมาที่ liahona@ldschurch.org

เลขหมาย (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เชื่อมต่อ” หรือ
“เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า
บัลแกเรีย เชม เชบู จีน ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ
เอสโตเนีย ฟีจี ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี โสซีแลนด์
อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ สเปน ลิทัวเนีย มาลากาซี
มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมานี รัสเซีย
ชาววี สโลวาเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา ยูเครน
อูรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

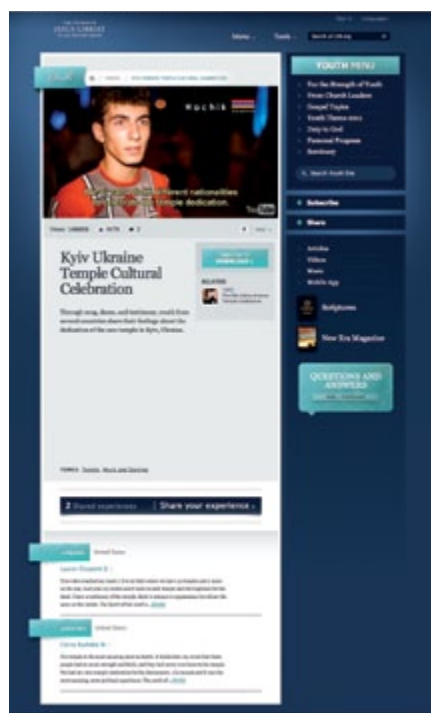
© 2011 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในประเทศไทย

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลียโฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่
บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุ
ชื่อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐและแคนาดา: ฉบับธันวาคม 2011 ปีที่ 35
เล่มที่ 12 เลียโฮนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9554)
จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่า
สมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี
ค่าไปรษณีย์กระจายที่ขอชดเชยที่เลขชี้ตัว ยูทาร์ ตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้า
เปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสัปดาห์ ต้องระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ไว้
ในอุลกาที่อยู่ฉบับล่าสุด สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งไปสมัครสมาชิก
ไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิก
ทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถสมัครสมาชิก
ทางโทรศัพท์ผ่านบัตรเครดิต (วีซ่า มาสเตอร์การ์ด อเมริกันเอ็กซ์เพรส)
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ประณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม

Liahona.lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา ประสบ
ความสำเร็จมาเรื่อยๆ ตั้งแต่ประธานกอร์ดอน
บี. อิงค์ลีย์ประกาศกองทุนดังกล่าวเมื่อ 10 ปี
ก่อน (ดูหน้า 28) อ่านเรื่องราวความสำเร็จ
และเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิถีกู้เงิน กตศ.
หรือวิธีบริจาคสมทบทุนที่ pef.lds.org

สำหรับเยาวชน

อ่านว่าพระวิหารเคียฟ ยูเครนเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งให้ครอบครัวอย่างไร
(ดูหน้า 24) และชม งานฉลองทาง
วัฒนธรรมของเยาวชน ที่จัดขึ้นก่อนอุทิศ
พระวิหารเพื่อดูว่างานดังกล่าวเสริมสร้าง
ประสิทธิภาพของบรรดาเยาวชนที่เกี่ยวข้อง
อย่างไร ชมวิดีโอที่สร้างแรงบันดาลใจได้
ใน youth.lds.org (ค้นหา “Kyiv Ukraine
Temple”)

สำหรับเด็ก

เพลิดเพลินกับเรื่องราวคริสต์มาสในหน้า 64,
66 และ 70 จากนั้น ชมวิดีโอที่เกี่ยวกับ
คริสต์มาสครั้งแรก ที่เรียบเรียงเรื่องราว
ตามลูกา 2 เข้าไปที่ lds.org/new-
testament-videos

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กตัญญู, ความ, 4
- กลับใจ, การ, 24, 34, 42
- กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา, 28
- การเรียก, 12
- ครอบครัว, 11, 34, 56
- คริสต์มาส, 4, 9, 12, 18, 38, 39, 40, 41, 42, 52, 55, 66, 70, 72, 73
- ความหวัง, 42, 46
- งานเผยแผ่ศาสนา, 39, 49, 50, 56, 68
- งานพระวิหาร, 24, 63
- เจตคติ, 46
- خذใช้, การ, 4, 14
- ดนตรี, 11
- ทำให้แข็งขัน, การ, 34
- แบบอย่าง, 7, 11, 60
- ประสิทธิภาพ, 50
- ประวัติศาสตร์จักร, 8
- เปลี่ยนใจเลื่อมใส, การ, 49, 50, 56
- พร, 4
- พระเยซูคริสต์, 4, 14, 16, 18, 42, 48, 52, 55, 59, 64, 70, 80
- พระวิญญาณบริสุทธิ์, 50
- มาตรฐาน, 60
- รักษา, การ, 14
- รับใช้, การ, 4, 7, 12, 28, 38, 39, 40, 41, 68
- ศรัทธา, 69
- ศาสดาพยากรณ์, 52, 58
- ศึกษา, การ, 28
- สโนว์, ลอเรนโซ, 10
- สมาคมสงเคราะห์, 7
- สมิธ, โจเซฟ, 58
- สุนทรพจน์, 60
- สอน, การ, 11, 16

ในภาษาของท่าน

เลียโฮนา และสิ่งพิมพ์เล่มอื่นของ
ศาสนจักรมีให้อ่านหลายภาษาที่
www.languages.lds.org

โดย ประธาน
เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่งใน
ฝ่ายประธานสูงสุด

การเลือกแสดง ความกตัญญู

พระบิดาในสวรรค์ของเราทรงบัญชาเราให้ขอบพระทัยในทุกสิ่ง (ดู 1 เธสะโลนิกา 5:18) พระองค์ทรงเรียกร้องให้เราโน้มขอบพระทัยสำหรับพรที่เราได้รับ (ดู คพ. 46:32) เรารู้ว่าพระบัญญัติทุกข้อของพระองค์มีไว้เพื่อทำให้เรามีความสุข เรารู้เช่นกันว่าการละเมิดพระบัญญัตินำไปสู่ความเศร้าหมอง

ดังนั้นเพื่อให้มีความสุขและหลีกเลี่ยงความเศร้าหมอง เราจึงต้องมีใจกตัญญู เราเคยเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความกตัญญูกับความสุขในชีวิตเรามาแล้ว เราทุกคนใคร่จะรู้สึกถึงความกตัญญู แต่ไม่ง่ายเลยที่จะมีความกตัญญูตลอดเวลาในทุกสิ่งเมื่อชีวิตเผชิญการทดลอง ความป่วยไข้ ความผิดหวัง และการสูญเสียคนที่เรารักเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวในชีวิตเรา ความเศร้าโศกเสียใจทำให้เราไม่ค่อยเห็นพรของเราและไม่ค่อยเห็นคุณค่าของพรที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ให้เราในอนาคต

การนับพรของเราเป็นเรื่องท้าทายเพราะเรามีแนวโน้มที่จะไม่ซาบซึ้งกับสิ่งดีๆ ทั้งหลายที่เราได้รับ เมื่อใดที่เราสูญเสียหลังคาคุ้มศีรษะ ไม่มีอาหารรับประทาน หรือขาดความอบอุ่นของมิตรสหายและครอบครัว เมื่อนั้นเราจะสำนึกว่าเราควรกตัญญูรู้คุณเพียงใดยามที่เรามีสิ่งเหล่านี้

เหนือสิ่งอื่นใด บางครั้งพวกเขาไม่ค่อยกตัญญูรู้คุณสักเท่าใดต่อของประทานอันประเสริฐสุดที่เราได้รับ ซึ่งก็คือ การประสูติของพระเยซูคริสต์ การชดใช้ของพระองค์ คำสัญญาถึงการฟื้นคืนชีวิต โอกาสได้รับชีวิตนิรันดร์กับครอบครัวของเรา และการฟื้นฟูพระกิตติคุณพร้อมด้วยฐานะปุโรหิตและกุญแจฐานะปุโรหิตด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นที่เราจะเริ่มรู้สึกได้ว่าพรเหล่านั้นมีความหมายอย่างไรต่อเราและต่อคนที่เรารัก จากนั้นเราจึงหวังได้ว่าเราจะโน้มขอบพระทัยในทุกสิ่งและไม่ทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าขุนเคื่องพระทัยอันเนื่องมาจากความอกตัญญู

ของเรา

เราเพิ่งทูลขอในการสวดอ้อนวอนให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงช่วยเราโดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เราเห็นพรของเราชัดเจนแม้ท่ามกลางความยากลำบากของเรา พระองค์ทรงช่วยเราได้โดยอำนาจของพระวิญญาณให้ตระหนักและกตัญญูรู้คุณต่อพรที่เราเคยชินจนเห็นเป็นเรื่องธรรมดา สิ่งที่ช่วยข้าพเจ้ามากที่สุดคือทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้าในการสวดอ้อนวอนว่า “โปรดทรงนำข้าพระองค์ไปพบคนที่ข้าพระองค์จะช่วยแทนพระองค์ได้ด้วยเถิด” ข้าพเจ้ามองเห็นพรของตนเองชัดเจนขึ้นเมื่อข้าพเจ้าช่วยพระเจ้าเป็นเจ้าเป็นพรแก่ผู้อื่น

คำสวดอ้อนวอนของข้าพเจ้าได้รับคำตอบเมื่อสามปีกรรยาคุหนึ่งที่ข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักมาก่อนชวนข้าพเจ้าไปโรงพยาบาล ที่นั่นข้าพเจ้าพบเด็กทารกตัวเล็กขนาดอยู่ในมือข้าพเจ้าได้พอดี ในชีวิตเพียงไม่กี่สัปดาห์ เธอรับการผ่าตัดมาแล้วหลายครั้ง คณะแพทย์บอกพ่อแม่ของเธอว่าจะต้องผ่าตัดอีกเพื่อให้หัวใจและปอดค้ำจุนชีวิตเด็กน้อยคนนั้นของพระเจ้าเป็นเจ้า

ข้าพเจ้าให้พรฐานะปุโรหิตแก่เด็กทารกตามคำขอของพ่อแม่พรที่ให้สัญญาด้วยว่าเด็กน้อยจะมีชีวิตต่อไป นอกจากนี้จะให้พรแล้วข้าพเจ้ายังได้รับพรของการที่ข้าพเจ้ามีใจกตัญญูรู้คุณมากขึ้นด้วย

ด้วยความช่วยเหลือของพระบิดา เราทุกคนเลือกได้ที่จะรู้สึกขอบพระทัยมากขึ้น เราสามารถทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยให้เรามองเห็นพรของเราชัดเจนขึ้นไม่ว่าสถานการณ์ของเราจะเป็นเช่นไรสำหรับข้าพเจ้าแล้ววันนั้นข้าพเจ้าซาบซึ้งใจอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนต่อปาฏิหาริย์การทำงานของหัวใจและปอดของข้าพเจ้าเองระหว่างทางกลับบ้านข้าพเจ้าน้อมขอบพระทัยสำหรับพรที่ให้แก่ลูกๆ ของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าเห็นชัดขึ้นว่านั่นเป็นปาฏิหาริย์แห่งพระเมตตาจากพระเจ้าเป็นเจ้าและจากคนดีๆ รอบตัวพวกเขา

พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาประทานพระบุตรของพระองค์ และพระเยซูคริสต์ประทานการชดใช้แก่เรา ของประทานอันสำคัญที่สุดในบรรดาของประทาน
ทั้งปวงและการให้ทั้งหมด

เหนือสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้ารู้สึกขอบพระทัยต่อหลักฐานยืนยันการชดใช้ที่เกิดผลในชีวิตบิดามารดาผู้วิตกกังวลเหล่านั้นและในชีวิตข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าเคยเห็นความหวังและความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ฉายส่องในสีหน้าของพวกเขามาก่อน แม้ในการทดลองอันน่าหวาดหวั่นของพวกเขามาก่อน ข้าพเจ้ารู้สึกถึงหลักฐานที่ท่านจะรู้สึกได้ถ้าท่านทูลขอพระผู้เป็นเจ้าให้ทรงเปิดเผยต่อท่านว่าการชดใช้ทำให้ท่านรู้สึกได้ถึงความรักและความหวัง

เราทุกคนสามารถเลือกขอบพระทัยในการสวดอ้อนวอนและทูลขอการนำทางจากพระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับใช้ผู้อื่นแทนพระองค์—โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลานี้ของปีเมื่อเราเฉลิมฉลองการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอด พระผู้เป็นเจ้าพระบิดาประทานพระบุตรของพระองค์ และพระเยซูคริสต์ประทานการชดใช้แก่เรา ของประทานอันสำคัญที่สุดในบรรดาของประทานทั้งปวงและการให้ทั้งปวง (ดู คพ. 14:7)

การน้อมขอบพระทัยในการสวดอ้อนวอนทำให้เราเห็นความสำคัญของพรเหล่านั้นและพรอื่นๆ ทั้งหมดของเราและรับของประทานด้วยใจตื้นตันรู้คุณมากขึ้น ■

การสอนจากข่าวสารนี้

การจดประสพการณ์และพรของเราจะช่วยให้เราจำได้และมีบางเรื่องให้อภัยถึงอีก ท่านอาจขอให้คนที่ท่านสอนจดสิ่งที่พวกเขาารู้สึกขอบพระทัย—เพื่อช่วยให้พวกเขาระลึกถึงพรที่พวกเขาได้รับ ตระหนักถึงพรในปัจจุบัน และตั้งตารอพรในอนาคต

ท่านอาจกระตุ้นคนที่ท่านสอนให้ทำตามแบบอย่างของประธานอายริงกในการทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงนำทางพวกเขาไปพบคนบางคนที่พวกเขาสามารถช่วยเหลือหรือรับใช้

ทำแบบทดสอบแสดงความกตัญญู

โดย จอห์น ฮิลตันที่สาม และ แอนโธนี สเวท

ขอเราอย่าเพียงพูดเรื่องการนับพระพรของเรา—แต่จงนับเถิด! เขียนถึงสิ่งที่ท่านขอบพระทัยมา 100 อย่าง ถ้าฟังเหมือนมากเกินไป ให้ลองทำดังนี้

1. เขียนความสามารถทางกาย 10 อย่างที่ท่านขอบพระทัยพระองค์
2. เขียนทรัพย์สินทางโลก 10 อย่างที่ท่านขอบพระทัยพระองค์
3. เขียนชื่อคนที่ยังมีชีวิตอยู่ 10 คนที่ท่านขอบพระทัยพระองค์
4. เขียนชื่อผู้วายชนม์ 10 คนที่ท่านขอบพระทัยพระองค์
5. เขียนถึงธรรมชาติ 10 อย่างที่ท่านขอบพระทัยพระองค์

6. เขียนเรื่องราว 10 อย่างเกี่ยวกับวันนี้ที่ท่านขอบพระทัยพระองค์
7. เขียนสถานที่ 10 แห่งบนแผ่นดินโลกที่ท่านขอบพระทัยพระองค์
8. เขียนนวัตกรรมสมัยใหม่ 10 อย่างที่ท่านขอบพระทัยพระองค์
9. เขียนอาหาร 10 อย่างที่ท่านขอบพระทัยพระองค์
10. เขียนเกี่ยวกับพระกิตติคุณ 10 ข้อที่ท่านขอบพระทัยพระองค์

เมื่อเราเขียนออกมาเป็นข้อๆ ในลักษณะนี้ เราจะพบว่าสิ่งต่างๆ 100 อย่างนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของสิ่งทั้งปวงที่พระผู้เป็นเจ้าของประทานแก่เรา

เด็ก

ช่วยให้ผมเห็นพรของผมที่

พลิกเปิดกำลังทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ให้ทรงช่วยให้เขาเห็นพรในชีวิตเขา ช่วยเขาหาสิ่งที่เขาจะขอบพระทัยได้โดยวงกลมรอบสิ่งเหล่านั้น หาสิ่งเหล่านี้ให้พบซึ่งซ่อนอยู่ในภาพ ได้แก่ บ้าน กล้วย สุนัข โบสถ์ โรงเรียน เสื้อผ้า จักรยาน

กีตาร์ ลูกบอล และดอกไม้

ท่านอาจเขียนสิ่งที่ท่านขอบพระทัยออกมาเป็นข้อๆ และแบ่งปันกับครอบครัว

ขอบเขตอันกว้างขวาง ของการกระทำ

พระเจ้า ศาสนจักรของพระองค์ ครอบครัว และชุมชนต้องการอิทธิพลของสตรีที่ขอบธรรมแท้จริงแล้วเอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “พี่น้องสตรีทุกท่านในศาสนจักรนี้ที่ทำพันธสัญญากับพระเจ้าได้รับบัญชาจากสวรรค์ให้ช่วยจิตวิญญาณให้รอด นำสตรีของโลกเสริมสร้างบ้านแห่งโซอันและสร้างอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ”¹

พี่น้องสตรีบางคนอาจสงสัยว่าพวกเขาจะบรรลุเป้าหมายอันสูงส่งเช่นนั้นได้หรือ แต่ตั้งที่เอลซา อาร์. สโนว์ (1804–1887) ประธานสมาคมสงเคราะห์สามีภรรยาคนที่สองอธิบาย “ไม่มีพี่น้องสตรีคนใดโดดเดี่ยว และขอบเขตของเธอแคบเกินกว่าจะสามารถทำสิ่งต่างๆ มากมายเพื่อสถาปนาอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก”² ซิสเตอร์สโนว์สอนด้วยว่าสมาคมสงเคราะห์จัดตั้งขึ้น “เพื่อทำงานดีและงานสูงส่งทุกอย่างให้สำเร็จ”³

การมีส่วนร่วมในสมาคมสงเคราะห์ขยายขอบเขตอิทธิพลของเราโดยเปิดโอกาสให้พี่น้องสตรีแต่ละคนได้สร้างศรัทธา เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน รับผิดชอบที่บ้านและทั่วโลก โชคดีที่ความพยายามของเราทั้งเป็นส่วนตัวและในฐานะสมาคมสงเคราะห์ไม่จำเป็นต้องใหญ่โตเกินกำลัง แต่ควรทำอย่างตั้งใจและสม่ำเสมอ วิถีปฏิบัติที่ขอบธรรมเช่นการสวดอ่อนวอนทุกวันเป็นส่วนตัวและกับครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน และขยายการเรียกในศาสนจักรอยู่เสมอจะช่วยเพิ่มพูนศรัทธาและสร้างอาณาจักรของพระเจ้า

ถึงพี่น้องสตรีผู้สงสัยว่าการทำคุณประโยชน์ที่ไม่ค่อยเด่นชัดเหล่านี้จะมีผลอย่างไรหรือไม่ เอลเดอร์บัลลาร์ดประกาศยืนยันดังนี้ “พี่น้องสตรีทุกท่านที่ยืนหยัดเพื่อความจริงและความขอบธรรมย่อมทำให้อิทธิพลของความชั่วร้ายลดน้อยลง พี่น้องสตรีทุกท่านที่เสริมสร้างและปกป้องครอบครัวกำลังทำงานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ พี่น้องสตรีทุกท่านที่ดำเนินชีวิตเยี่ยงสตรีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของย่อมเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นทำตาม และหวานเมลิ็ดพันท์แห่งอิทธิพลขอบธรรมซึ่งจะออกผลให้เก็บเกี่ยวไปอีกหลายสิบปี”⁴

ศึกษาเนื้อหาเหล่านี้และสนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีของท่านและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ศรัทธา • ครอบครัว • การบรรเทาทุกข์

ฉันจะทำอะไร ได้บ้าง

1. ฉันจะช่วยให้พี่น้องสตรีที่ฉันเยี่ยมรู้จักและทำตามความสามารถของพวกเขาในการเป็นอิทธิพลที่ขอบธรรมได้อย่างไร
2. ฉันจะใช้ของประทานและพรสวรรค์ที่พิเศษสุดของฉันเป็นพรแก่ผู้อื่นได้อย่างไร

จากพระคัมภีร์

- 1 โครินธ์ 12:4–18; 1 ทิโมธี 6:18–19; โมไซยาห์ 4:27; หลีกแห่งความเชื่อข้อ 13

ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lds.org

จากประวัติของเรา

เอลซา อาร์. สโนว์ ซึ่งเคยรับใช้เป็นเลขานุการเมื่อครั้งจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ในเนอวูได้รับเรียกจากประธานบริคัม ยังก์ (1801–1877) ให้เดินทางไปทั่วศาสนจักรเพื่อช่วยอธิการจัดตั้งสมาคมสงเคราะห์ในวอร์ดของพวกเขา

ซิสเตอร์สโนว์สอนว่า “ถ้าธิดาและมารดาคนใดในอิสราเอลกำลังรู้สึกถูกตีวง (ถูกจำกัด) อยู่ในขอบเขตปัจจุบันของพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย เวลานี้พวกเขาจะพบขอบข่ายกว้างขวางของพลังอำนาจและความสามารถทุกอย่างในการทำดีซึ่งประสาทให้พวกเขาอย่างมากมาที่สุด... ประธานยังก์ได้ไขกุญแจเปิดขอบเขตอันไพศาลที่เอื้อต่อการกระทำและคุณประโยชน์นั้นแล้ว”⁵

อ้างอิง

1. ดู เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด “สตรีแห่งความขอบธรรม” *เดย์โชนา* ธ.ค. 2002 หน้า 39
2. เอลซา อาร์. สโนว์ “An Address,” *Woman’s Exponent*, 15 ก.ย. 1873 หน้า 62
3. เอลซา อาร์. สโนว์, “Female Relief Society,” *Deseret News*, 22 เม.ย. 1868 หน้า 81
4. เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด *เดย์โชนา* ธ.ค. 2002 หน้า 39
5. เอลซา อาร์. สโนว์ *Deseret News*, 22 เม.ย. 1868 หน้า 81

เรื่องเล็ก & เรียบง่าย

“โดยเรื่องเล็กและเรียบง่ายสิ่งสำคัญจะเกิดขึ้น”
(แอลมา 37:6)

ประวัติศาสตร์จักรทั่วโลก

เม็กซิโก

ผู้สอนศาสนาวิสุทธิชนยุคสุดท้ายรุ่นแรกมาถึงเม็กซิโกในปี ค.ศ. 1875 พวกเขาแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งส่งงานที่เลือกสรรของพระคัมภีร์มอรมอนในภาษาสเปนไปให้ผู้นำที่มีอิทธิพลทั่วประเทศและสอนคนมากมาย แต่ไม่มีใครเปลี่ยนใจ

เลียมไส อีกกลุ่มหนึ่งให้พบตีศมาสมาชิกศาสนจักรห้าคนแรกของเม็กซิโกที่เออร์โมซีโยโซโนรา สี่ปีต่อมา ผู้นำคนหนึ่งที่ได้รับสิ่งพิมพ์ของศาสนจักรเมื่อปี ค.ศ. 1875 ชื่อโปลติโน ซี. โรดาคานาตี จากเม็กซิโกซิตี้ขอรับบัพติศมาให้ตัวเองและคนอื่นๆ ก่อน ค.ศ. 1885 การแปลพระคัมภีร์มอรมอนเป็นภาษาสเปนเสร็จสมบูรณ์

ประเทศประสบภาวะตึงเครียดทางการเมืองนานหลายปี แต่สมาชิกรุ่นแรกเหล่า

นี้ยังคงซื่อสัตย์ สดุดที่พูดภาษาสเปนแห่งแรกของศาสนจักรคือสแตตเม็กซิโก จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ. 1961 ศาสนจักรเปิดโรงเรียนหลายแห่ง รวมทั้ง Benemérito de las Américas ซึ่งก่อตั้งในเม็กซิโกซิตี้เมื่อปี ค.ศ. 1963 และยังเปิดดำเนินการอยู่

พระวิหารแห่งแรกที่สร้างในเม็กซิโกตั้งอยู่ในเม็กซิโกซิตี้ ได้รับการอุทิศเมื่อปี ค.ศ. 1983 ในปี ค.ศ. 2000 ศาสนจักรอุทิศพระวิหารแปดแห่งในเม็กซิโก

ในปี ค.ศ. 2004 เม็กซิโกเป็นประเทศแรกนอกสหรัฐที่มีสมาชิกหนึ่งล้านคน

ผู้นำศาสนจักรมีส่วนร่วมในพิธีบิภักดินสำหรับ Benemérito de las Américas เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน ค.ศ. 1963

ศาสนจักรในเม็กซิโก	
สมาชิกภาพ	1,234,545
คณะเผยแผ่	23
สแตต	221
วอร์ดและสาขา	2,009
พระวิหาร	เปิดดำเนินการ 12; ประกาศสร้าง 1

คริสต์มาสสำหรับผู้บุกเบิกยุคแรก

หลายเดือนที่หนาวจัดทำให้ผู้บุกเบิกส่วนใหญ่ลำบากมาก ทุนทรัพย์สำหรับชื่อของขบวนการคริสต์มาสและจัดงานฉลองมักจะขาดแคลน แต่นั่นไม่ได้ทำให้ผู้บุกเบิกยุคแรกเลิกคิดจะสร้างความทรงจำพิเศษในช่วงเทศกาลวันหยุด ต่อไปนี้เป็นบันทึกเล็กๆ น้อยๆ ที่บอกว่าพวกเขาฉลองคริสต์มาสอย่างไรในช่วงบุกเบิก

คริสต์มาสที่ฉันมีความสุขที่สุด

“คริสต์มาสครั้งแรกของฉันที่หุบเขา [ซอลท์เลค] มาถึงในวันเสาร์ เราฉลองกันในวันสะบาโต เราทุกคนมารวมกันรอบเสาธงที่อยู่กลางแจ้ง เราจัดการประชุมที่นั่น เป็นการประชุมที่พิเศษมาก เราร้องเพลงสรรเสริญพระผู้เป็นเจ้า เราพร้อมกันสวดอ้อนวอนเปิด และผู้พูดวันนั้นอยู่ในความทรงจำของฉันเสมอมา เขากล่าวถ้อยคำขอบพระทัยและให้กำลังใจ มิได้เอ่ยคำพูดในแง่ลบเลย ผู้คนเปี่ยมด้วยความหวังและร่าเริงเบิกบานเนื่องด้วยศรัทธาที่มีต่ออนาคต หลังเลิกประชุมพวกเราทุกคนจับมือทักทายกันจนทั่ว บางคนหลังน้ำตาด้วยปีติ เด็กๆ เล่นอยู่แถวนั้นและรอบๆ กองไฟคือนั้น เรามาชุมนุมกันและร้องเพลง ‘สิทธิชนมา อย่ากลัวงานหนักแบบใด ดำเนินต่อไปโดยสุขใจ’ เรามีเนื้อกระดาษพิมพ์และขนมปังเล็กน้อยเป็นอาหารเย็น เราทุกคนมีพอร์ชประทาน มีความรู้สึกลงบอย่างยิ่งและมีไมตรีจิตต่อกัน ฉันไม่เคยมีคริสต์มาสที่เป็นสุขมาก่อนในชีวิต”

ไม่ทราบนามผู้เขียน อ้างอิงโดย โบรอันท์ เอส. อิงคิลีย์, ใน Kate B. Carter, comp., *Our Pioneer Heritage*, 20 vols. (1958–77), 14:198

เวลาช่างผ่านไปเร็วเหลือเกิน

“คืนหนึ่งเมื่อฉันอายุสิบหกปี คุณพ่อจัดงานเลี้ยงคริสต์มาสให้ลูกๆ กับครอบครัวของพวกเขา และเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้

สุด เราเต้นรำกัน บรรดาพี่ชายของฉันเป็นนักดนตรี เรารู้ว่าคุณพ่อตั้งใจจะให้เลิกงานเลี้ยงตอนสี่ทุ่ม ซึ่งท่านให้เลิกขณะที่พวกเรากำลังเต้นสแควร์แดนซ์กันอยู่พอดี โดยสั่งให้นักดนตรีหยุดเล่น แต่คุณพ่อไม่ทราบว่าคุณนั้นพวกพี่ๆ ยกตัวฉันขึ้นไปหมุนนาฬิกากลับมาสามสิบนาที่ที่อยู่หลายครั้ง ตอนที่งานเลี้ยงเลิกคงจะเลยเที่ยงคืนไปแล้ว”

จากบันทึกของครอบครัวคริสเตียน โอลเซน, ใน Cater, *Our Pioneer Heritage*, 15:199

เวลาสนุกสนานครั้นแรก

“เมื่อเด็กๆ ตื่นนอนตอนเช้าวันคริสต์มาสในปี 1849 พวกเขาไม่พบตุ๊กตาสักตัวเดียว ไม่พบแม้กระทั่งแท่งลูกกวาด หรือแอปเปิ้ลในกระท่อม แต่เด็กๆ กับพ่อแม่ของพวกเขามีความสุขกับทั้งหมดที่มี พวกเขาตั้งใจที่ยังมีกินอยู่บ้าง และอนาคตข้างหน้าใน

บ้านหลังใหม่เริ่มสดใสมากขึ้นทุกวัน แต่ถ้าไม่มีตุ๊กตาหรือของเล่นให้เด็กๆ บรรดาพ่อแม่ทั้งหลายคงไม่อาจลิ้มคริสต์มาสได้เลย และก่อนที่วันนั้นจะสิ้นสุดลงพวกเขาสนุกสนานครั้นแรกกันถ้วนหน้า

“ตอนเย็นพวกเขาพบกันที่กระท่อมของจอห์น โรว์เบอร์รี่ นี่เป็นบ้านที่จัดการประชุมครั้งแรก ที่นั่นพวกเขาเต้นรำแบบดั้งเดิมเพื่อส่งท้ายวันนั้น ทุกคนในกลุ่มเป็นคนสนุกสนานเฮฮามากที่สุดเท่าที่เคยพบในการชุมนุมคริสต์มาส... แต่ข้อขัดข้องที่สำคัญคือเสียงดนตรี พวกเขาไม่มีเครื่องดนตรีสักชิ้น ไชรัส คอลลิฟิวปากได้เก่งมาก และเขาผิวปากเป็นเพลงขณะที่ผู้บุกเบิกเต้นรำ”

ซาราห์ โทลแมน, ใน Kate B. Carter, comp., *Treasures of Pioneer Heritage*, 6 vols. (1952–57), 4:197–98

ชีวิตอันสำคัญยิ่งที่พึงจดจำ

ประธานลอเรนโซ สโนว์ (1814-1901)

ถึงแม้จะเป็นประธานศาสนจักรคนที่ห้าในเวลาต่อมา แต่ลอเรนโซ สโนว์แทบไม่สนใจจะรับบัพติศมาเลยก่อนหน้านั้น จนกระทั่งเอลิซาที่สาวชวนท่านไปเข้าชั้นเรียนภาษาฮีบรูที่โรงเรียนศาสนาดิพยากรณ์ในเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอ คนที่เข้าเรียนด้วยคือโจเซฟ สมิธและผู้นำศาสนจักรท่านอื่นๆ ไม่นานลอเรนโซก็สนใจพระกิตติคุณและเข้าร่วมศาสนจักรเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน ค.ศ. 1836

มอรมอนเล่มหนึ่งให้พระราชินีวิคตอเรีย เอ็ดเดอส์สโนว์มีของประธานอันน่าทึ่งที่ท่านใช้เพื่อรับใช้พระเจ้า ในปีตพรของท่านสัญญาว่าแม่ท่านจะมีชีวิตจนแก่ชรา แต่ท่านจะไม่มีรู้สึกถึงผลกระทบของความชรา นั้น กำลังวังชาของท่านทำให้ท่านยังคงกระฉับกระเฉงในช่วงบั้นปลายชีวิตในฐานะอัครสาวกและศาสนาดิพยากรณ์ ท่านทำให้หลายคนคืนชีพด้วยฐานะปุโรหิต

ในช่วงที่ประธานสโนว์เป็นศาสนาดิพยากรณ์ วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในยูทาห์ตอนใต้กำลังเดือดร้อนเนื่องจากความแห้งแล้ง ขณะพูดที่การประชุมใหญ่ในเมืองเซนต์จอร์จทางใต้ของยูทาห์ ประธานสโนว์ได้รับการดลใจให้สัญญากับวิสุทธิชนว่าฝนจะตกและพวกเขาจะเก็บเกี่ยวได้มากมายถ้าพวกเขาจะจ่ายส่วนสิบ ถึงแม้สมาชิกจ่ายส่วนสิบแล้ว แต่หลายเดือนผ่านไปโดยไม่มีฝน ประธานสโนว์ทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้ทรงส่งฝนลงมา หลังจากนั้นท่านได้รับโทรเลขแจ้งว่า “ฝนตกที่เซนต์จอร์จ”

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ใน Francis M. Gibbons, Lorenzo Snow: Spiritual Giant, Prophet of God (1982)

บน: ภาพเหมือนของลอเรนโซ สโนว์ราวปี 1865 กลาง: ประธานสโนว์ (กลาง) กับที่ปรึกษาของท่านในฝ่ายประธานสูงสุด จอร์จ คิว, แคนนอน (ซ้าย) และโจเซฟ เอฟ. สมิธ (ขวา) ในปี 1900 ล่าง: วิสุทธิชนยุคสุดท้ายได้รับพรเมื่อฝนตกให้พืชผลของพวกเขาหลังจากเอาใจใส่กันแนะนำของประธานสโนว์ให้จ่ายส่วนสิบ

ผิดคีย์แต่ตรงเป้าหมาย

โดย จานีล บี. ฟรีแมน

กณพอร้องเพลงตามทำนองของท่านเอง—ไม่ใช่เสียงเทเนอร์ ไม่ใช่เสียงเบส แต่ก็ใกล้เคียงทั้งสองเสียง ถึงแม้ท่านจะแยกไม่ออกระหว่างตัวซีกลางกับตัวเอแฟลต แต่ท่านก็ร้องออกมาดังๆ และหนักแน่น

ดิฉันจำได้ว่าไม่เคยรู้สึกอายเพราะเสียงร้องของคุณพ่อ แต่จำได้ว่ารู้สึกขำและฉงนสนเท่ห์กับเสียงร่าเริงสดใสของท่าน ท่านไม่รู้หรือทราบดีว่ามีคนฟังอยู่

คุณพ่อรักเพลงสวดของพระกิตติคุณ และท่านไม่ยอมให้มีการขาดพรสวรรค์มาขัดขวางการนมัสการผ่านเสียงเพลง ท่านร้องเพลงด้วยความปีติยินดี ความกระตือรือร้น และอารมณ์ความรู้สึก ดิฉันชอบเวลาท่านร้องเพลงสวดเช่น “พระวิญญูญาณพระเจ้า” ด้วยพลังและความเชื่อมั่นและไม่ว่าที่ต่อจากนั้นก็ร้องเพลงสวดศีลระลึกด้วยความอ่อนโยนและความคารวะ

บ่ายวันหนึ่งคุณพ่อสอนบทเรียนอันทรงพลังแก่ดิฉันผ่านเพลงสวดเพลงหนึ่ง ดิฉันกำลังเล่นเปียโนอย่างที่ทำบ่อยๆ เพื่อผ่อนคลายหลังเลิกเรียน คุณพ่อซึ่งมักจะพยายามหาเวลาอยู่กับดิฉันตามลำพังก็เข้ามาร่วมวงด้วย กิจวัตรประจำวันที่ดีฉันคุ้นเคยคือท่านจะพลิกหน้าหนังสือเพลงไปเรื่อยๆ เพื่อหาเพลงแล้วให้ดิฉันเล่นขณะที่ท่านร้อง

แต่ในวันพิเศษนี้คุณพ่อดึงหนังสือเพลงสวดออกมาและเปิดไปที่เพลงสวดเพลงหนึ่ง

“เพลงนี้ดีมากเลย เป็นเพลงโปรดเพลงหนึ่งของพ่อ” ท่านกล่าวพลางวางหนังสือบนเปียโน เพลงชื่อว่า “ชายเศร้าโศกยากจนผู้ท่องไป” คุณพ่อบอกดิฉันว่านี่เป็นเพลงสวดเพลงโปรดของศาสตราจารย์โจเซฟ สมิธและโจเซฟขอให้อจห์น เทย์เลอร์ร้องเพลงนี้ที่คาร์เทจชั่วคราวไม่นานก่อนโจเซฟและไฮรัมจะถูกสังหารเป็นมรณสักขี

แล้วคุณพ่อก็ร้องทั้งเจ็ดข้อขณะที่ดิฉันบรรเลงเปียโนให้ท่าน ขณะนั้นเกิดเรื่องประหลาดสองเรื่อง เรื่องแรกคือคุณพ่อร้องทั้งเพลงโดยไม่ผิดเพี้ยน เอแฟลตของคุณพ่อไม่เสแสร้ง เรียบง่ายและฟังไพเราะสำหรับดิฉัน เรื่องประหลาดเรื่องที่สองแปลกน้อยกว่าเรื่องแรกแต่สำคัญกว่ามาก ขณะคุณพ่อร้องเพลง ดิฉันรู้ว่าท่านรักโจเซฟ สมิธและมีประจักษ์พยานเกี่ยวกับการเรียกเป็นศาสดาพยากรณ์ของโจเซฟ พระวิญญูญาณเป็นพยานต่อดิฉันว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์

คุณพ่อถึงแก่กรรมในอีกไม่กี่ปีต่อมา ดิฉันมักจะนึกถึงวันนั้นและอิทธิพลที่วันนั้นมีต่อดิฉัน ส่วนสำคัญของประจักษ์พยานในพระกิตติคุณของดิฉันตั้งมั่นเพราะคุณพ่อที่ “ร้องเพลงไม่เก่ง” เลือกร้องเพลงด้วยความรู้สึกทั้งหมดจากใจของท่าน ■

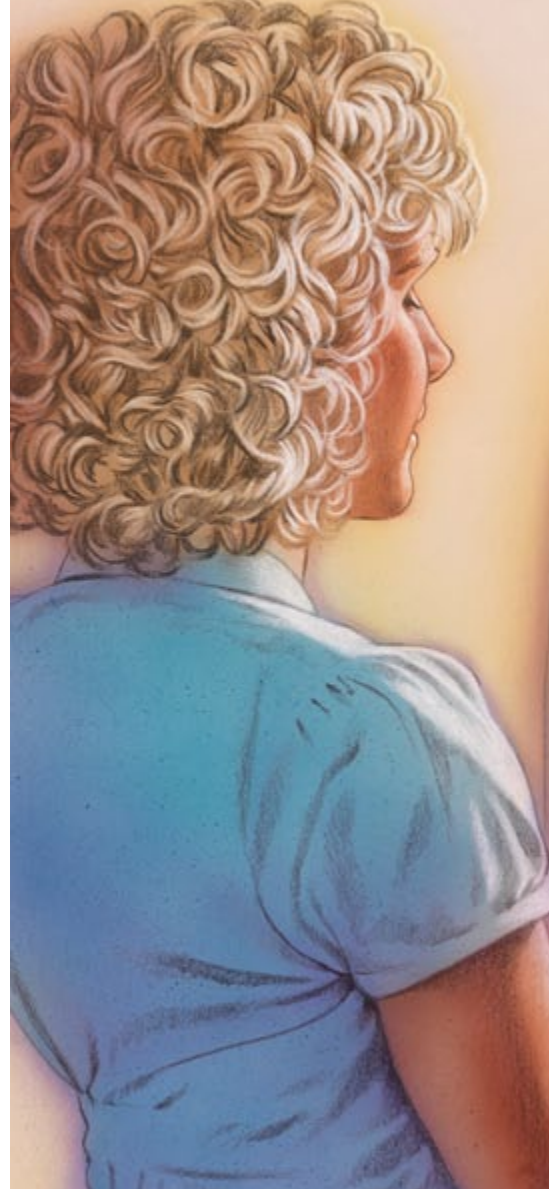

ใช้โอกาสต่าง ๆ ในการสอน

“นอกจากจะแสดงให้เห็นแบบอย่างแล้ว เราต้องนำพวกเขาโดยเข้าใจจิตใจของพวกเขาและเดินเคียงข้างพวกเขา บนเส้นทางพระกิตติคุณ เพื่อจะเข้าใจจิตใจของพวกเขาอย่างถ่องแท้ เราต้องไม่เพียงอยู่ในห้องเดียวกับเขาหรือเข้าร่วมกิจกรรมเดียวกันในครอบครัวและศาสนจักร แต่เราต้องวางแผนและใช้ช่วงการสอนให้เป็นประโยชน์เพื่อฝากรอยประทับอันยั่งยืนไว้ในความคิดและหัวใจพวกเขา. . .

“ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะมีโอกาสแสดงประจักษ์พยานว่าเรารู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงพระชนม์และพระเยซูคือพระคริสต์ ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะแสดงประจักษ์พยานของเราเพื่อให้บุตรธิดาของเรารู้ว่าใจเราอยู่ที่ไหนและเรารักพวกเขา ความรักอันประเสริฐสุดและคำสอนอันประเสริฐสุดควรอยู่ในบ้านของเรา”

เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง “หน้าที่ของเราต่อพระเจ้า: งานเผยแผ่ของบิดามารดาและผู้นำต่ออนุชนรุ่นหลัง” *เลียวไฮนา* พ.ศ. 2010 หน้า 118, 121

การรับใช้ของดิฉัน ในฐานะสมาชิกโสด

โดย จูลี เบอร์ดเททท์
นิตยสารศาสนจักร

เมื่อดิฉันได้รับการเรียกใหม่ ดิฉันตกตะลึง
“ฉันจะทำได้หรือ” ดิฉันถามตัวเอง

สาวเจ็ดปีก่อน ตอนนั้นดิฉันอายุ 29 ปี ดิฉันย้ายจากโอเรกอน สหรัฐอเมริกามาอยู่ยูทาห์ หลังจากซึ่งนำหนักทางเลือกของดิฉัน ดิฉันจึงตัดสินใจเข้าวอร์ดครอบครัวในท้องถิ่นที่โดยคิดว่าดิฉันต้องเปลี่ยนจากวอร์ดคนโสดที่เคยเข้าร่วม

คุณพ่อคุณแม่พ่่าสอนดิฉันเสมอให้ยอมรับการเรียกในศาสนจักร ด้วยเหตุนี้ ดิฉันจึงขอนัดกับอธิการเพื่อเรียนท่านว่า ดิฉันอยากทำงาน ไม่นานดิฉันก็พบว่าตนเองกำลังสอนเด็กวัยห้าขวบในปฐมวัย ซึ่งดิฉันมีความสุขมาก ห้าเดือนต่อมา อธิการเรียกดิฉันเป็นประธานปฐมวัย ดิฉันตกตะลึง “ฉันจะทำได้หรือ” ดิฉันถามตนเอง

โดยที่เป็นโสดและไม่มีบุตรดิฉันจึงสงสัยว่าดิฉันมีคุณสมบัติควรรับใช้ในตำแหน่งนั้นหรือ จากประสบการณ์ในอดีตกับวอร์ดครอบครัว ประธานปฐมวัยคือคุณแม่ที่มีความสุขในชีวิตสมรส ประสบความสำเร็จ และทุ่มเท แต่พอนึกถึงสิ่งที่คุณพ่อคุณแม่เคยสอน ดิฉันจึงยอมรับงานมอบหมายใหม่ อธิการจริงจังมากกับคำแนะนำที่บอกว่าคุณควร “หากการเรียกที่มีความหมายให้หนุ่มสาวโสดทุกคน”¹ การเรียกอาจมีความหมายเกินกว่าที่ดิฉันคาดไว้สักเล็กน้อย แต่ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งใจกับการเรียกนี้

ขณะรับใช้ในภารกิจใหม่ ดิฉันประสบกับช่วงเวลาอันน่าชื่นใจ สนุกสนาน และสร้างแรงบันดาลใจมากมายกับเด็กๆ ปี

หนึ่งในช่วงคริสต์มาส เราแสดงเรื่องราวพระราชสมภพของพระคริสต์ซ้ำอีกครั้ง ในช่วงเวลาพิเศษของการแบ่งปัน เราช้องเพลง เราแต่งตัวให้คนเลี้ยงแกะและโยเซฟ โดยให้สวมเสื้อคลุมอาบน้ำและใช้ผ้าเช็ดตัวโพกศีรษะ เรามีมาลัยแววาวววดรอบศีรษะของเหล่าเทพ เราทำมงกุฎจากกระดาษแข็งห่อด้วยฟอยล์ให้เหล่าโหราจารย์ ขณะที่เราแสดงเรื่องราวคริสต์มาสซ้ำอีกครั้งและร้องเพลงศักดิ์สิทธิ์ของเทศกาล ดิฉันสังเกตเด็กผู้หญิงหน้าตาสะสวยที่รับบทมารีย์ แบบอย่างความเคารพและความสุภาพอ่อนโยนของเธอขณะคุกเข่าพลาถุ้มตุ๊กตาซึ่งเป็นตัวแทนของพระเยซูอย่างเจียมๆ ทำให้ดิฉันซาบซึ้งใจ ความรู้สึกในขณะนั้นทำให้ดิฉันชอบพระทัยพระบิดา

บนสวรรค์ผู้ทรงรักเราสำหรับพระเจ้าช่วยให้รอดและช่วยเสริมสร้างประจักษ์พยานของดิฉันเกี่ยวกับพระพันธกิจอันลึกซึ้งและเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ นอกจากนี้ยังทำให้ดิฉันขอบพระทัยสำหรับพรมากมายที่ได้รับจากการเรียกให้รับใช้และสำหรับอธิการที่ได้รับการตบใจซึ่งทำให้การรับใช้ดังกล่าวอยู่ในวิถีชีวิตที่ทำได้

ในหลักคำสอนและพันธสัญญา เราอ่านว่า “ฉะนั้น, หากเจ้ามีความปรารถนาจะรับใช้พระเจ้าเป็นเจ้า, เจ้าก็ได้รับเรียกมายังงาน” (คพ. 4:3) ถึงแม้ข้อนี้มักจะเกี่ยวข้องกับงานเผยแผ่ศาสนา แต่ดิฉันชอบคิดว่าข้อนี้กล่าวถึงการรับใช้บนพื้นฐานพระกิตติคุณในรูปแบบอื่นๆ ด้วย

ไม่ว่าสถานภาพสมรสหรือสถานะทางสังคมของเราเป็นเช่นไร สิ่งสำคัญอันดับ

แรกคือเราแต่ละคนเป็นลูกของพระบิดา บนสวรรค์ผู้ทรงรักเราและทรงประสงค์ให้เราเติบโต เป็นส่วนหนึ่ง พัฒนาพรสวรรค์ของเรา รับผิดชอบต่อกัน และช่วยกันกลับไปหาพระองค์

การยอมรับและความรักที่ดิฉันรู้สึกในวอร์ดนั้นเกิดขึ้นทันทีและยังอยู่ในใจดิฉันจนถึงทุกวันนี้ ความปรารถนาจะรับใช้เป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ หลายคนยื่นมือออกมาต้อนรับดิฉัน พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรดิฉันอย่างแท้จริง เพราะผู้นำที่เอาใจใส่และมีเมตตา ดิฉันจึงได้รับพรให้สอนและเรียนรู้จากลูกที่วิเศษสุดบางคนของพระองค์ ■

อ้างอิง

1. คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร (2010) หมวด 16.3.3

ความรัก ความ เอาใจใส่

“ถึงแม้ว่าสมาชิก
ผู้ใหญ่โสดหลาย

คนจะปรับตัวได้ดีกับชีวิตและปัญหาของชีวิต แต่พวกเขายังคงต้องการความรักความเอาใจใส่จากศาสนจักรและจากสมาชิกเพื่อยืนยันอีกครั้งถึงความมีประโยชน์ของพวกเขาและความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อพวกเขาแต่ละคน”

ประธานเจมส์ อี. ฟาสท์ (1920–2007) ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด “ยินดีต้อนรับคนโสดทุกคน” *เลียไฮนา* ส.ค. 2007 หน้า 4

อำนาจการรักษา อันเนื่องจากการ ชดใช้

“[พระเยซูคริสต์] ทรงทราบถึงความปวดร้าวของเรา และพระองค์ทรงอยู่เคียงข้างเรา เหมือนกับชาวสะมาเรียผู้ใจดีในคำอุปมาของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงพบว่าเราบาดเจ็บอยู่ริมถนน พระองค์ทรงพันแผลให้เราและทรงรักษาพยาบาลเรา (ดู ลูกา 10:34) พี่น้องทั้งหลาย อำนาจการรักษาอันเนื่องจากการชดใช้ของพระองค์มีไว้ให้ท่าน ให้เรา ให้คนทั้งปวง”

เอ็ดเวิร์ดคลิน เอช. ไรค์ส แห่ง
โครัมอัครสาวกสิบสอง “พระองค์
ทรงรักษาผู้ที่แบกภาระหนัก”
เลียวนา พ.ย. 2006 หน้า 7

คำตอบเดียว สำหรับทุกคำถาม “จะเป็นอย่างไรถ้า?”

“และ [พระเยซูคริสต์] จะเสด็จออกไป, ทรงทนความเจ็บปวดและความทุกข์และการล่อลวงทุกอย่าง; และนี่ก็เพื่อคำซึ่งกล่าวว่าพระองค์จะทรงรับความเจ็บปวดและความป่วยไข้ของผู้คนของพระองค์จะได้เกิดสัมฤทธิ์ผล” (แอลมา 7:11)

โดย ไมเคิล ดี. วูดเบอร์รี่

หลายปีก่อนรถสตูดิโอที่ผมขี่อยู่ แฉลบบอกไป ส่งผลให้ผมหล่นลง ไปอยู่กลางถนน และถูกรถ—คันใหญ่—อีกคันหนึ่งชนเกือบจะทันทีและลากผมไปตามถนน คนรายงานข่าวอุบัติเหตุครั้งนี้ว่าผมเคราะห์ร้ายจนถึงแก่ชีวิต

เมื่อหน่วยกู้ชีพพบว่าผมยังมีชีวิตอยู่ พวกเขารีบนำตัวผมส่งโรงพยาบาล ผมได้รับการผ่าตัดฉุกเฉินหลายครั้งในช่วงที่อยู่โรงพยาบาลหลายวันติดต่อกัน แม้จะอยู่ด้วยเครื่องช่วยหายใจและไม่รู้สึกตัว แต่คุณพ่อกับคนอื่นๆ ได้วางมือและให้พรผมผ่านพลังอำนาจของฐานะปุโรหิต นับจากวินาทีนั้นขั้นตอนการรักษาเป็นเหมือนปาฏิหาริย์ แต่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นทางร่างกายผมคือสิ่งที่เกิดขึ้นทางวิญญาณ

ประสบการณ์ครั้งนี้เปิดใจผมให้รับอิทธิพลของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด หนึ่งในสัปดาห์หลังเกิด

อุบัติเหตุผมรู้สึกตัวอีกครั้งและรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้น ผมตระหนักว่าพระเจ้าทรงคุ้มครองผมและทรงยอมให้ผมมีชีวิตอยู่ต่อไปกับภรรยาและลูกๆ บนแผ่นดินโลก ผมพบว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่างที่ผมเจอ ไม่ทรงทอดทิ้งผม แทนที่จะรู้สึกบอบช้ำทางใจและกลัดกลุ้มเพราะขั้นตอนการพักฟื้นที่อยู่ตรงหน้า ผมกลับรู้สึกสงบ

ในวันต่อๆ มา ความรักที่ผมมีต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ลึกซึ้งยิ่งกว่าเดิม ความปรารถนาที่จะเชื่อสัตย์ไปจนตลอดชีวิตแรงกล้าขึ้น ผมเห็นความรักของพระเจ้าผ่านคนดีๆ ที่ผมพบเจอ ผมเห็นว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยิน ทรงตอบคำสวดอ้อนวอน และตอบการอดอาหารของคนที่น่าเชื่อถือศาสนาต่างๆ เพื่อผม

เมื่อผมเล่าเรื่องนี้ให้คนอื่นฟัง คำถาม “จะเป็นอย่างไรถ้า?” ไม่มีวันจบสิ้น “จะเป็นอย่างไรถ้าคุณตาย” “จะเป็นอย่างไรถ้าคุณเดินไม่ได้”

“จะเป็นอย่างไรถ้าคุณต้องเจ็บปวดทรมานมากตลอดชีวิตที่เหลือ” เรื่องประหลาดสำหรับผมคือการขอใช้ให้คำตอบของคำถาม “จะเป็นอย่างไรถ้า?” ทุกข้อ

เนื่องด้วยการขอใช้ ผมจะฟื้นคืนชีวิตและความบกพร่องทางกายหรือความเจ็บปวดจะหายไป ผมกับภรรยาและลูกๆ ได้รับการฝึกด้วยกันเป็นครอบครัวนิรันดร์ การขอใช้ทำให้สิ่งนั้นเป็นไปได้เช่นกัน ถ้าเราก้าวไปข้างหน้าด้วยศรัทธาในพระเจ้าช่วยให้รอดขณะผ่านการทดลองของชีวิตและอดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ การขอใช้จะเตรียมทางที่เราจำเป็นต้องเดินตาม โดยมีสัญญาอันรุ่งโรจน์ของชีวิตนิรันดร์คอยอยู่ปลายทาง ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ใน มัทธิว 11:28-30; 3 โนห์ 17:7-9; และ Bruce C. Hafen, “Beauty for Ashes: The Atonement of Jesus Christ,” *Liahona*, เม.ย. 1997, 39

“พระองค์จะทรงรับเอาความตาย, เพื่อพระองค์จะทรงทำให้สายรัดแห่งความตายที่ผูกมัดผู้คนของพระองค์หลุดออก; และพระองค์จะทรงรับเอาความทุกข์พลภาพของพวกเขา, เพื่ออุทรของพระองค์จะเปี่ยมไปด้วยพระเมตตา, ตามเนื้อหนัง, เพื่อพระองค์จะทรงรู้ตามเนื้อหนังว่าจะทรงช่วยผู้คนของพระองค์ตามความทุกข์พลภาพของพวกเขาได้อย่างไร” (แอลมา 7:12)

พระเจ้าทรงเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เราอย่างไร

เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตনার แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง ช่วยตอบคำถามนี้ในคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเรื่อง “ในพลังของพระเจ้า” (เลียโฮนา พ.ย. 2004 หน้า 94-96)

- “ในพลังของพระเจ้าเราทำทุกสิ่งได้ อดทนทุกสิ่งได้ และเอาชนะทุกสิ่งได้”
- “พลังเสริมความเข้มแข็งและพลังความสามารถของการขอใช้ช่วยให้เราเห็น ทำ และเป็นคนดีอย่างที่เราไม่มีวันรู้หรือทำได้ด้วยความสามารถอันจำกัดของมนุษย์อย่างเรา”
- “ในพลังของพระเจ้าและโดยผ่านพระคุณของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้ว่าท่านและข้าพเจ้าจะได้รับพรเพื่อทำทุกสิ่งให้บรรลุผล”

ท่านอาจแบ่งปันประจักษ์พยานของท่านกับอีกคนหนึ่งเกี่ยวกับพรที่เกิดขึ้นอันเป็นผลจากการขอใช้ของพระเยซูคริสต์

บทเรียนจาก พระอาจารย์

โดย เอ็ดเดอร์มาร์วิน
เจ. แอชตัน
(1915–1994)
แห่งโคเวิร์ม
อัครสาวกสิบสอง

มาร์วิน เจ. แอชตัน ได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวก เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 1971 บทความต่อไปนี้คัดลอกบางส่วนมาจากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ซึ่งให้ไว้เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ค.ศ. 1988

เป็นที่ข้าพเจ้าจำได้ ข้าพเจ้ามีความรักให้พระเยซูคริสต์เป็นพิเศษมาโดยตลอด ข้าพเจ้าได้รับการสอนว่าพระองค์ทรงเป็นเพื่อนข้าพเจ้า ครูข้าพเจ้า และความเข้มแข็งของข้าพเจ้า หลายปีที่ผ่านมา เมื่อการเรียกและหน้าที่รับผิดชอบตลอดจนเกียรติในการเป็นพยานพิเศษเกี่ยวกับพระองค์มาสู่ชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงเพียรพยายามที่จะเรียนรู้จากพระชนม์ชีพของพระองค์และโดยวิธีของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระปรมาจารย์อย่างแท้จริง เพื่อช่วยในการทำงานและการอุทิศตนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพบว่าตนเองหันไปหาหนังสือยอห์นบทที่แปดในพันธสัญญาใหม่อยู่บ่อยครั้งเพื่อขอความช่วยเหลือ การนำทาง และแบบอย่าง ขอให้เราอ่านข้อพระคัมภีร์บางข้อด้วยกันเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชีวิตเราและกระชับความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซู ประโยคและถ้อยคำเหล่านั้นช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจพระองค์มากขึ้น ตลอดจนมีความปรารถนาที่จะทำและเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้น...

[พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี] พาหญิงที่ล่วง

ประเวณีมาหาพระองค์ ศัตรูเหล่านี้... พยายามใช้เล่ห์เหลี่ยมกับพระองค์ พวกเขาจับหญิงคนนั้นนั่งลงท่ามกลางผู้คนเพื่อประจานในฐานะคนบาป ในฐานะคนมีมลทิน พระองค์มิได้ทรงหลบไปจากนาง... นางถูกจับ—ขณะกำลังล่วงประเวณี นางมีความผิดอย่างไม่ต้องสงสัย พวกเขาสร้างสถานการณ์ให้พระองค์ตกอยู่ในที่นั่งลำบาก กฎของโมเสสบอกให้ขว้างหินใส่นางจนตาย “ส่วนท่านจะว่าอย่างไรในเรื่องนี้” [ยอห์น 8:5] พวกเขาถามทดสอบพระองค์ ล่อพระองค์ให้ติดกับ—ทำให้พระองค์ตกอยู่ในภาวะเข้าตาจน

ไม่ว่าพระองค์จะตรัสอย่างไร พระองค์จะทรงถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด ตัดสินผิด พวกเขากำลังทดสอบพระองค์เพื่อดูว่าจะทำให้พระองค์ทรงหมดความอดทนจนลืมนึกว่าพระองค์เป็นใครได้หรือไม่ การขว้างหินใส่นางจนตายเป็นการกระทำที่โหดร้าย แต่การไม่เอาโทษนางย่อมเป็นการไม่ถูกต้อง... พระองค์ทรงโน้มพระกายลงเอานิ้วพระหัตถ์เขียนบนดินราวกับว่าพระองค์ไม่ทรงได้ยินพวกเขา (ดึงความสนใจของพวกเขาและเตรียมทุกคนที่นั่นให้ได้รับการสอน)... แม้จะมีความเงี้ยบงัน แต่พวกเขายังคงทูลถามพระองค์อยู่ไม่หยุด ข้าพเจ้านึกคำถามก่อนเวลานั้นออกว่าคงเป็นเช่นนั้น “พูดมาเสียทีเถิด ท่านจนมุมแล้ว ท่านกลัวที่จะตอบคำถามหรืออย่างไร” แต่พระเยซูทรงเป็นผู้คุมสถานการณ์...

พระเยซูทรงลุกขึ้นด้วยพระเดชานุภาพอันอ่อนนุ่มถ่อมตนในที่ และทรงมีพระดำรัสอันทรงพลัง

ที่สุดดังนี้ว่า “ผู้ใดในพวกท่านที่ไม่มีผิด ก็ให้ผู้นั้นเอาหินขว้างเขาก่อน” [ยอห์น 8:7] คำตอบสมบูรณ์แบบจากบุคคลผู้สมบูรณ์แบบ

ปัจจุบันในหน้าที่รับผิดชอบ สถานการณ์ และการเรียกของเรา เราต้องได้รับการเตือนให้นึกถึงเรื่องนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อเราต้องรับมือกับคนทั้งปวง ให้ผู้ที่ไม่มีผิดบาปวิพากษ์วิจารณ์หรือจับผิดหรือดูถูกก่อน... พระองค์ทรงโน้มพระกายลงเอานิ้วพระหัตถ์เขียนบนดิน พวกเขาได้ยินสิ่งที่พระองค์ตรัส พวกเขาสัมผัสได้ถึงอิทธิพลจากความสงบเยือกเย็นของพระองค์ขณะที่พระองค์ไม่ได้ตรัสอะไร ด้วยพวกเขาไม่รู้สำนึกโดยมนตรกรรมของตนเอง จึงออกไปเองโดยไม่ต้องไล่ เขาทั้งหลายออกไปที่ละคน—มิใช่เพื่อไปหาก่อนหินแต่เพื่อหลบไปรักษาบาดแผลทางวิญญาณ

พวกเขาทิ้งพระองค์ให้อยู่ตามลำพังกับหญิงนั้น ข้าพเจ้าดีใจที่พระคัมภีร์บันทึกเรื่องนี้ไว้ บางคนมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการอยู่กับผู้ที่เสื่อมเสีย... พระองค์ตรัสว่า “หญิงเอ๋ย พวกเขาไปไหนหมด ไม่มีใครเอาโทษเจ้าหรือ” [ยอห์น 8:10] ... พระเยซูคริสต์ทรงใช้เวลาในการถามและฟัง ข้าพเจ้าหวังว่าเราจะทำได้มากกว่านั้น! คำตอบของเราคงจะง่ายมาก และดีขึ้นกว่าเดิมมาก ...

หญิงลวงประเวณีพูดตอบคำถามของพระเจ้าเกี่ยวกับผู้กล่าวโทษของนางโดยกล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า ไม่มีผู้ใดเลย” จากนั้นพระดำรัสอันทรงพลังนี้จึงเกิดขึ้น “จงไปเถิดและอย่าทำผิดอีก” [ยอห์น 8:11] พระอาจารย์ทรงกำลังสอนในวันนั้นและทรงกำลังสอนในเวลาอีกด้วย ชาวสารสำคัญพระองค์คือ จงเกลียดชังบาป แต่ให้รักคนบาป ข้าพเจ้าหวังว่าชาวสารนี้จะมอบพลังและความเชื่อมั่นให้แก่เรา ทำให้เรามีสัมพันธภาพใกล้ชิดกับพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรามากขึ้น พระเยซูมิได้ทรงยอมให้มีการลวงประเวณี แต่พระองค์ทรงมอบความรักให้หญิงคนนั้นแทนที่จะเป็นการสั่งสอนอย่างเข้าอานาจ นางกับผู้กล่าวโทษเหล่านั้นต้องได้รับบทเรียนในความรัก สถานการณ์ที่เกิดขึ้นเรียกหาความเมตตาและการอุทิศตน ช่างมีคุณค่าเพียงใดที่รู้ว่าพระเยซูทรงเชื่อว่ามนุษย์ดีกว่าบาปทั้งปวงที่เขาทำ ไม่น่าสงสัยเลยมิใช่หรือที่พระองค์ทรงได้รับพระสมัญญานามว่าเป็น “พระ

เมฆบาลที่ดี” พระองค์ทรงรักและทั้งหมดของพระองค์ไม่ว่าพวกเขาจะหลงทาง หิวโหย อับจน เหน็ดเหนื่อย หรือเสียขวัญเพียงใด

ในบทสรุปของประสบการณ์การสอนครั้งยิ่งใหญ่และบทเรียนแห่งความรักความกรุณานี้ คือข้อพระคัมภีร์สำคัญข้อหนึ่ง

“อีกครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเราจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต” (ยอห์น 8:12)

ขอให้เราดำเนินตามความสว่างของพระองค์ ขอให้เรานึกถึงถ้อยคำไม่กี่คำนี้บ่อยๆ ข้าพเจ้ากล่าวคำพยานต่อท่านว่าถ้อยคำเหล่านี้เก็บรักษาไว้เพื่อประโยชน์ของทุกคน ■

ดูคำปราศรัยฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

สันติสุขและปิติที่รู้ว่า พระผู้ช่วยให้รอด ทรงพระชนม์

ในฐานะพยานพิเศษถึงพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรผู้ส่งของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์

ในฐานะอัครสาวกสิบสอง ข้าพเจ้าสามารถพูดได้ว่าสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสองชื่นชมสิทธิพิเศษที่ได้สอนและเป็นพยานถึงพระผู้ช่วยให้รอดที่รักของเรา เรายินดีแบ่งปันประจักษ์พยานของเราเกี่ยวกับพระชนม์ชีพของพระองค์ การปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ และพระพันธกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

เราเฉลิมฉลองการประสูติอันอ่อนน้อมของพระผู้ช่วยให้รอดในช่วงเวลานี้อีกปี แม้เราจะรู้ว่าเหตุการณ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นในเดือนธันวาคมก็ตาม พระเจ้าน่าจะประสูติในเดือนเมษายนเสียมากกว่า เพราะพยานหลักฐานทางพระคัมภีร์และทางประวัติศาสตร์บ่งบอกว่าเป็นช่วงฤดูใบไม้ผลิของปีใกล้เทศกาลปัสกาของชาวยิว (ดู คพ. 20:1)

พระคัมภีร์ประกาศว่ามารีย์พระมารดาของพระองค์ห่มหม้ายอยู่กับโยเซฟ (ดู มัทธว 1:18; ลูกา 1:27) การห่มหม้ายของทั้งคู่อาจเปรียบได้กับการห่มหมั้นในปัจจุบัน ซึ่งตามด้วยพิธีแต่งงานจริงๆ ในเวลาต่อมา

เรื่องราวของลูกาบันทึกเหตุการณ์ที่ทูตสวรรค์กาเบรียลมาปรากฏต่อมารีย์เมื่อเธอทราบถึงพันธกิจที่ต้องทำในชีวิตมรตัย

“ทูตสวรรค์เข้าบ้านมาถึงหญิงพรหมจารีนั้นแล้วว่า เธอผู้ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานมาก จงจำเรณูเถิด พระเป็นเจ้าของเจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอ. . .

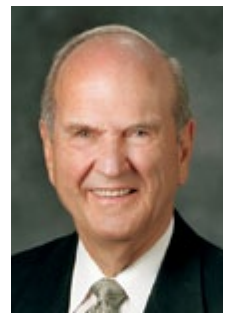
“แล้วทูตสวรรค์จึงกล่าวแก่เธอว่า มารีย์เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่พระเจ้าทรงโปรดปรานแล้ว

“ดูเถิด เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงตั้งชื่อบุตรนั้นว่าเยซู

“บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะทรงเรียกว่าเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด” (ลูกา 1:28, 30-32)

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเป็น พระเจ้าสูงสุด พระเยซูทรงเป็น พระบุตร ของ พระเจ้าสูงสุด

“ฝ่ายมารีย์ทูลทูตสวรรค์นั้นว่า เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปอย่างไรได้ เพราะข้าพเจ้ายังหาได้ร่วมกับชายไม่

โดย **เอลเดอร์
รัสเซลล์ เอ็ม.
เนลสัน**
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

ส่วนนี้จากภาพ พระชีวิตกับคนงานผู้ช่วย, โดย ไฮน์ริค ฮอฟแมนน์, เขียนโดย C. Harrison Conroy Co.;
ภาพที่คนไม่ของเบเลเซม, 1857, โดย มิคาเอล กรูเจอวิช, พิพิธภัณฑ์, พิพิธภัณฑ์รัสเซีย.
หอดูดาวนานาชาติบรีดจ์แมน

“ทูตสวรรค์จึงตอบนางว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมานั้นจะได้เรียกว่าวิสุทธิและเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า” (ลูกา 1:34-35)

ก่อนโยเซฟกับมารีย์แต่งงานกัน เธอกำลังตั้งครรภ์พระบุตรผู้วิสุทธิพระองค์นั้น โยเซฟปรารถนาจะปกป้องมารีย์ (ดู มัทธิว 1:18-19) โดยหวังจะช่วยให้เธอรอดพ้นจากบทลงโทษซึ่งตัดสินหญิงที่ตั้งครรภ์โดยยังไม่ได้แต่งงานอย่างเป็นทางการ ขณะเขากำลังไตร่ตรองเรื่องเหล่านี้ ทูตสวรรค์กาเบรียลมาปรากฏต่อโยเซฟ กล่าวว่า

“โยเซฟบุตรดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีย์มาเป็นภรรยาของเจ้าเลย เพราะว่าผู้ซึ่งปฏิสนธิในครรภ์ของเธอเป็นโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

“เธอจะประสูติบุตรชาย แล้วเจ้าจงเรียกนามท่านว่าเยซู เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา” (มัทธิว 1:20-21)

มารีย์กับโยเซฟไม่จำเป็นต้องได้รับการสอนถึงความสำคัญอันล้ำลึกของพระนาม พระเยซู คำนี้มาจากรากศัพท์ฮีบรูว่า Yehoshua หรือ Jehosua ซึ่งหมายความว่า “พระเยโฮวาห์ทรงเป็นความรอด” ดังนั้นงานของพระเยโฮวาห์พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าซึ่งอีกไม่นานจะได้รับพระนามว่าพระเยซู คือความรอดพระองค์ประสูติมาเพื่อเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลก

ในพระคัมภีร์มอรมอนเราอ่านบทสนทนาของนีไฟกับเทพองค์หนึ่งซึ่งถามว่า “เจ้ารู้จักพระจริยวัตรอันอ่อนน้อมของพระผู้เป็นเจ้าใหม่?”

นีไฟตอบว่า “ข้าพเจ้ารู้ว่าพระองค์ทรงรักลูกๆ ของพระองค์; กระนั้นก็ตาม ข้าพเจ้าไม่รู้จักความหมายของเรื่องทั้งหมด.

“และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้า: ดูเถิด, หญิงพรหมจารีที่ท่านเห็นคือมารดาของพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า, ตามสภาพแห่งเนื้อหนัง.

“ข้าพเจ้าเห็นว่าพระองค์ทรงพานางไปในพระวิญญาณ; และ

หลังจากพระองค์ทรงพานางไปในพระวิญญาณช่วงเวลาหนึ่งแล้วเทพพูดกับข้าพเจ้า, มีความว่า : คุณนั่นสิ!

“และข้าพเจ้าดูและเห็นหญิงพรหมจารีอีก, กำลังอุ้มเด็กไว้ในอ้อมแขนของนาง.

“และเทพกล่าวแก่ข้าพเจ้า: จงดูพระเมษโปดกของพระผู้เป็นเจ้า, แท้จริงแล้ว, แม้พระบุตรของพระบิดานิรันดร์!” (1 นีไฟ 11:16-21)

ข้อคิดจากลูกา

ข้อคิดอันล้ำค่าเพิ่มเติมมาจากเรื่องราวที่เราคุ้นเคยและชอบเล่าในช่วงเวลาคริสต์มาสตั้งแต่วันที่กวีในหนังสือลูกาบทที่ 2 ว่า “อยู่มาคราวนั้น มีรับสั่งจากมหาจักรพรรดิซีซาร์ ออกัสตัส ให้จัด

ทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้งแผ่นดิน” (ลูกา 2:1)

จริงๆ แล้วนี่คือการเก็บภาษีรายหัว และการจดทะเบียน—หรือขึ้นทะเบียนสำมะโนประชากรของจักรวรรดิโรมัน กษัตริย์เฮโรดมีคำสั่งให้นับจำนวนประชาชนในแผ่นดินของบรรพชนพวกเขานั่นเอง มารีีย์กับโยเซฟซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองนาซาเร็ธ ณ ช่วงเวลานั้น ต้องเดินทางมุ่งได้ไปยังเมืองของดาวิดในระยะทางประมาณ 90 ไมล์ (145 กม.) บางที่ทั้งคู่อาจเดินทางไกลยิ่งกว่านั้น หากพวกเขาต้องอ้อมแคว้นที่เกลียดชังกันอย่างแคว้นสะมาเรีย ซึ่งอยู่ระหว่างกลาง

คาราวานซารีที่มารีัยกับโยเซฟน่าจะได้พัก
โดยทั่วไปมีลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีลาน
ตรงกลางไว้สำหรับสัตว์ รายรอบด้วยคูหา
เรียงรายเป็นกำแพงไว้ให้คนพัก

ค่อนข้างแน่นอนว่าพวกเขาเดินทางไปกับญาติซึ่งถูกเรียกตัว
ไปยังแผ่นดินของบรรพชนเช่นกัน ไม่น่าสงสัยเลยที่การเดินทาง
อันยากลำบากครั้งนี้ต้องอาศัยสัตว์เลี้ยงเช่นสุนัขและลา เป็นไป
ได้ว่าพวกเขาค้างแรมข้างนอกอยู่หลายคืนเพราะการเดินทางคง
ต้องใช้เวลาสามถึงสี่วัน เมื่อพวกเขามาถึงเมืองเบธเลเฮม เวลา
ประสูติของทารกผู้วิสุทธิพระองค์นั้นก็มาถึง

“นางจึงประสูติบุตรชายหัวปี เอาผ้าอ้อมพันและวางไว้ในราง
หญ้า เพราะว่าไม่มีที่ว่างให้เขาในโรงแรม” (ลูกา 2:7)

พระคัมภีร์ข้อนี้เต็มไปด้วยความหมาย ซึ่งมีความหมายมาก
ขึ้นด้วยการรู้จักคำหนึ่งจากภาษากรีกต้นฉบับของพันธสัญญา
ใหม่และความเข้าใจวัฒนธรรมของช่วงเวลาและสถานที่นั้น คำ
ว่า “โรงแรม” แปลจากคำว่า *kataluma* (*คาตาลุมมา*)² คำอุปสรรค
ในภาษากรีก *kata* (หรือ *cata*) หมายถึง “ลดลง” ในเรื่องของ
เวลาหรือสถานที่ เมื่อ *kata* มารวมกับ *luma* คำนี้จึงหมายถึง
สถานที่ซึ่งผู้คนแยกย้ายกันเดินทาง หรือพักจากการเดินทาง ใน
พันธสัญญาใหม่ภาษากรีก คำว่า *kataluma* ปรากฏอยู่ในข้อ
ความอื่นๆ อีกเพียงสองข้อความ ซึ่งในแต่ละกรณีไม่ได้แปลว่า
“โรงแรม” แต่ใช้คำว่า “ห้อง” (มาระโก 14:14; ลูกา 22:11)

ในช่วงเวลาและสถานที่ดังกล่าว โรงแรมแถบเอเชียไม่เหมือน
กับโรงแรมในสมัยปัจจุบัน ที่พักในสมัยนั้นอำนวยความสะดวก
ให้แก่กองคาราวานทั้งคนและสัตว์ กองคาราวานพักอยู่ที่ซึ่งใน
สมัยนั้นเรียก (และยังคงเรียก) ว่า *คาราวานซารี* หรือ *แคน*
พจนานุกรมนิยามคำเหล่านี้ว่าเป็นโรงแรมเล็กๆ ตั้งอยู่รอบลาน
กว้างในประเทศฝั่งตะวันออก (หรือฝั่งเอเชีย) ซึ่งกองคาราวานใช้
เป็นที่พักค้างคืน³

อาคารดังกล่าวโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีลาน

ตรงกลางไว้สำหรับสัตว์ รายรอบด้วยคูหาเรียงรายเป็นกำแพงไว้
ให้คนพัก คูหาเหล่านี้ช่วยยกระดับให้แขกที่มาพักได้อยู่สูงกว่า
สัตว์ของพวกเขาเล็กน้อย โดยมีทางเข้าออกเปิดโล่งให้เจ้าของได้
เฝ้าดูสัตว์ของตน งานแปลของโจเซฟ สมิธใน ลูกา 2:7 ระบุว่า
“ไม่มีห้องให้พวกเขาใน “โรงแรม” ซึ่งบ่งบอกว่าคูหาของคาราวาน
ซารีเต็มหมดทุกห้อง

ความคิดที่ว่าเจ้าของโรงแรมไม่เอื้อเฟื้อหรือแม้แต่ไม่ต้อนรับ
อาจไม่ถูกต้อง ผู้คนที่นั่นในเวลานั้นมีใจเอื้อเฟื้อ—เช่นเดียวกับ
ที่พวกเขาเป็นอยู่ในเวลานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่
ประชากรโดยทั่วไปในเยรูซาเล็มและเมืองเบธเลเฮมซึ่งอยู่ใกล้
เคียงเต็มล้นไปด้วยญาติพี่น้องมากมายของประชาชนในห้องที่

ที่คาราวานซารีในแถบเอเชียจะผูกสัตว์ไว้ตอกลางคืนตรง
มุมลาน ในลานนั้นคงมีลา สุนัข แกะ และอาจมีอูฐกับวัว พร้อม
ด้วยมูลสัตว์และกลิ่นสัตว์เหล่านั้น

เนื่องจากห้องรอบๆ ลานเต็มหมดแล้ว โยเซฟอาจตัดสินใจ
ดูแลให้มารีัยคลอดตรงลานกลางคาราวานซารีกับสัตว์ทั้งหลาย
อาจเป็นไปได้ด้วยประการทั้งปวงว่าพระเมษโปดกประสูติมาใน
สภาพการณ์อันต่ำต้อยเช่นนั้น

ในหนังสือ ลูกา 2 กล่าวถึงผ้าอ้อมไว้สองครั้ง ข้อความที่ว่า
“เอาผ้าอ้อมพัน [พระองค์]” (ลูกา 2:7) หมายความว่าอย่างไร
ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความสำคัญอันมากกว่าการใช้ผ้าอ้อมธรรมดา
หรือผ้าพันทารกแรกเกิด วลีดังกล่าวมีสามคำในภาษาไทย แต่
ใช้เพียงคำเดียวในพันธสัญญาใหม่ภาษากรีก คำนั้นคือ *สปาร์*
กันไอโอ (*sparganoō*) เป็นคำกริยาซึ่งหมายถึงห่อทารกแรกเกิด
ไว้ด้วยผ้าพิเศษ เป็นแถบผ้าพันจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง⁴ ผ้า

กานต์ไม่มีขอบเขตโดย โจเซฟ สมิธ: ภาพประกอบคาราวานซารีจาก โลกในมือ, สตีโดย ซาร์รัส แพรแลนท์ ดีพีพี 1876, เอ็มอี อิมิทิน บากาวิด, งานสะสมส่วนตัว, เคน เวสต์, หอดิลป็นานาชาติบริติชเมเน

นั้นอาจมีอัตลักษณ์พิเศษของตระกูล วิธีปฏิบัติดังกล่าวใช้กับการกำเนิดบุตรชายหัวปีโดยเฉพาะ

เทพประกาศว่า “นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่ท่านทั้งหลาย คือท่านจะได้พบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า” (ลูกา 2:12) ผ้าที่ใช้พันพระองค์ย่อมต้องมีลักษณะให้จดจำได้และพิเศษกว่าผ้าอื่นๆ เป็นแน่แท้

แล้วรางหญ้าเล่า “รางหญ้า” เป็นรางหรือภาชนะไม่มีฝาปิดในคอกสัตว์ซึ่งมีไว้เพื่อใส่อาหารสัตว์ เนื่องจากยกสูงขึ้นจากพื้นลานอันเปราะเปื้อน รางหญ้าจึงอาจเป็นที่สะอาดที่สุดเท่าที่มีอยู่ รางให้อาหารสัตว์เช่นนั้นกลายเป็นเปลนอนให้พระเจ้าของเรา!

เชื้อสายสุดท้ายพิเศษของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

ที่สำคัญกว่าสถานที่ประสูติอันต่ำต้อยของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดคือเชื้อสายสุดท้ายพิเศษของพระองค์ พระคัมภีร์หลายข้อถามคำถามว่า “ใครจะเล่าถึงเชื้อสายของท่านได้” (อิสยาห์ 53:8; กิจการ 8:33; โมไซยาห์ 14:8; 15:10) ซึ่งหมายความว่า “ใครจะบอกลำดับเชื้อสายของท่านได้” ในเวลานี้เป็นเวลาสองพันปีต่อมา เราประกาศว่าพระเยซูพระคริสต์ประสูติจากพระบิดาผู้ทรงเป็นอมตะและมารดาผู้เป็นมรรตัย พระเยซูทรงสืบทอดพลังอำนาจในการมีชีวิตอยู่ตลอดไปจากพระบิดาผู้ทรงเป็นอมตะ และทรงสืบทอดจุดจบแห่งความตายทางร่างกายจากมารดาผู้เป็นมรรตัย

พระเยซูทรงยอมรับขณะความเป็นจริงเหล่านี้ส่งผลต่อพระชนม์ชีพของพระองค์เองว่า “ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้” พระองค์ตรัส “แต่เราสละชีวิตด้วยใจสมัครของเราเอง เรามีสิทธิที่จะสละชีวิตนั้น และมีสิทธิที่จะรับคืนอีก คำกำชับนี้ เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:18)

พระคุณลักษณะพิเศษสุดเหล่านั้นจากเชื้อสายของพระองค์ จำเป็นอย่างยิ่งต่อพระพันธกิจที่พระองค์ต้องชดใช้บาปของมนุษย์ทั้งปวง ด้วยเหตุนี้ พระเยซูพระคริสต์จึงประสูติมาเพื่อจะสิ้นพระชนม์แล้วฟื้นขึ้นอีกครั้งสู่ชีวิตนิรันดร์ (ดู 3 นี้ไฟ 27:13-15) พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อให้เรามีชีวิตอีกครั้ง พระองค์ประสูติมาเพื่อให้คนทั้งปวงได้รับการปลดปล่อยจากเหล็กไนแห่งความตายและมีชีวิตเหนือหลุมฝังศพ (ดู 1 โครินธ์ 15:55; โมไซยาห์ 16:7-8; แอลมา 22:14; มอรมอน 7:5)

การชดใช้ของพระองค์เกิดขึ้นในเกษมนี้ ที่นั่นพระองค์ทรงหลั่งพระโลหิตเป็นโลหิตเม็ดใหญ่ (ดู ลูกา 22:44) และบนกลโกธา

(หรือคัลวารี่) ซึ่งพระวรกายของพระองค์ถูกยกขึ้นบนกางเขนเหนือ “เนินกระโหลกศีรษะ” ซึ่งปกป้องถึงความตาย (มาระโก 15:22; มัทธิว 27:33; ดู 3 นี้ไฟ 27:14 ด้วย) การชดใช้อันไม่มีขอบเขตนี้จะปลดปล่อยมนุษย์จากความตายอันไม่มีที่สิ้นสุด (ดู 2 นี้ไฟ 9:7) การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดทำให้การฟื้นคืนชีวิตเป็นจริง และชีวิตนิรันดร์เป็นไปได้สำหรับทุกคน การชดใช้ของพระองค์กลายเป็นการกระทำที่สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์

ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธเน้นถึงความสำคัญของการชดใช้ว่า “หลักธรรมพื้นฐานของศาสนาเราคือ *ประจักษ์พยาน* ของอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ที่ว่าพระองค์สิ้นพระชนม์ ทรงถูกฝัง ทรงฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้งในวันที่สาม และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ เรื่องอื่นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาเราล้วนเป็นเพียงส่วนประกอบของเรื่องดังกล่าว”⁵

คำประกาศนี้เป็นการจดใจที่หนุนเนื่องและนำทางฝ่ายประธานสูงสุดกับโคออร์ดิเนตอัครสาวกสิบสองเมื่อหลายปีก่อนขณะเรากำลังจะครบรอบปีที่ 2,000 ของการประสูติพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เราชาย 15 คนซึ่งพระเจ้าทรงฝากฝังกฎแห่งอาณาจักรเทรียมเขียนประจักษ์พยานของเราเป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ชื่อว่า “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก”⁶ จากนั้นอัครสาวกทั้ง 15 คนลงลายมือชื่อประทับลงในประจักษ์พยานดังกล่าว

แต่ละคนที่มีประจักษ์พยานในพระเจ้ามีสิทธิพิเศษในศรัทธาที่จะรู้ถึงเชื้อสายอันสูงส่งของพระองค์และเป็นพยานว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ประจักษ์พยานที่แท้จริงรวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพระบิดาและพระบุตรทรงมาปรากฏต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ซึ่งเราฉลองวันเกิดของท่านไปเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม ประจักษ์พยานนั้นรวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่าศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นความจริงและนำโดยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์โดยทางการพยากรณ์และการเปิดเผยผ่านผู้ปฏิบัติศาสนกิจที่มีสิทธิอำนาจและตอบรับการนำทางจากพระองค์

แม้ในช่วงเวลาที่ยุ่งยากที่สุดในชีวิตปัจจุบัน ความรู้ก็ยังนำสันติสุขและปีติมาสู่เรา “จริงนี่เรึงเกิด,” พระอาจารย์ตรัส “และอยากแล้วเลย, เพราะเราพระเจ้าอยู่กับเจ้า, และจะยืนเคียงข้างเจ้า; และเจ้าจะกล่าวคำพยานถึงเรา, แม้พระเยซูคริสต์, ว่าเรา

การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดทำให้การ
ฟื้นคืนชีวิตเป็นจริงและชีวิตนิรันดร์เป็นไป
ได้สำหรับทุกคน การชดใช้ของพระองค์
กลายเป็นการกระทำที่สำคัญที่สุดใน
ประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย

คือพระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้ทรงพระชนม์, ว่าเราเคยดำรงอยู่, ว่าเราดำรงอยู่, และว่าเราจะมา” (คพ. 68:6) เรายึดมั่นต่อคำสั่งสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ด้วยความรัก

ของขวัญที่เราถวายแด่พระองค์

วันอันยากลำบากรออยู่เบื้องหน้า บาบมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เปาโลมองเห็นล่วงหน้าว่าสมาชิกศาสนจักรจะต้องทนต่อการข่มเหง (ดู 2 ทิโมธี 3:1-13; คพ. 112:24-26) เปโตรแนะนำว่า “แต่ถ้าผู้ใดถูกการร้ายเพราะมีชื่อว่าเป็นคริสตชน ก็อย่าให้ผู้นั้นมีความละอายเลย แต่ให้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเพราะชื่อนั้น” (1 เปโตร 4:16) ขณะพระเยซูเสด็จลงมาสู่โลกนี้เพื่อที่จะเสด็จขึ้นสูงเหนือสิ่งทั้งปวง พระองค์ทรงคาดหวังให้เราทำตามแบบอย่างของพระองค์ เมื่อแบกแอกกับพระองค์ เราแต่ละคนจะสามารถขึ้นไปอยู่เหนือการท้าทายทั้งปวงที่เราเผชิญ ไม่ว่าจะท้าทายเหล่านั้นจะยากลำบากเพียงใด (ดู มัทธิว 11:29-30)

พิจารณาสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำ—และยังคงทำ—เพื่อเรา เราจะทำอะไรถวายแด่พระองค์ได้บ้าง ของขวัญยิ่งใหญ่ที่สุดที่เราจะถวายแด่พระเจ้าเนื่องในคริสต์มาสหรือในโอกาสอื่นๆ คือการรักษาตัวให้หมดจดจากโลก ให้มีค่าควรเข้าพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ของขวัญที่พระองค์ประทานให้เราจะเป็นสันติสุขของการได้รู้ว่าเราพร้อมที่จะพบพระองค์ได้ทุกเมื่อ

ความบริบูรณ์ของการปฏิบัติศาสนกิจของพระอาจารย์รออยู่ในอนาคต คำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ยังไม่เกิดสัมฤทธิ์ผล แน่แน่นอนว่าในวันคริสต์มาสเราให้ความ

สนใจการประสูติของพระองค์เป็นหลัก พระองค์จะเสด็จมาายังโลกนี้อีกครั้ง ในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ พระเยซูเสด็จมาโดยแทบไม่มีใครรู้ มีเพียงมนุษย์ไม่กี่คนที่รู้ถึงการประสูติของพระองค์ ในการเสด็จมาครั้งที่สอง มนุษยชาติทั้งปวงจะรู้ถึงการเสด็จกลับมาของพระองค์ แล้วพระองค์จะเสด็จมามิใช่ดัง “ชายที่สัญญาไปมาบนแผ่นดินโลก” (คพ. 49:22) แต่ “จะเผยพระสิริของพระเจ้า และมนุษย์ทั้งสิ้นจะได้เห็นด้วยกัน” (อิสยาห์ 40:5; ดู คพ. 101:23)

ในฐานะพยานพิเศษถึงพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรผู้สูงส่งของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ พระองค์จะทรงรักท่าน ยกท่าน และจะทรงแสดงพระองค์ให้ประจักษ์แก่ท่านหากท่านจะรักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู ยอห์น 14:21) โดยแท้แล้ว ชายหญิงผู้มีปัญญาทั้งหลายยังคงเทิดทูนพระองค์ ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมซังก์เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 2002 ดูนับเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ speeches.byu.edu

อ้างอิง

1. ดู เอริก ดี. ฮันท์สแมน “Glad Tidings of Great Joy,” *Ensign*, ธ.ค. 2010, 54
2. ดูคำหมายเลข 2,596 และ 2,646 ใน James Strong, “Greek Dictionary of the New Testament,” *Strong’s Exhaustive Concordance of the Bible* (1890), หน้า 39, 40
3. ดู *Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11th ed. (2003), “caravansary” และ “khan”
4. ดูคำหมายเลข 4,683 ใน “Greek Dictionary of the New Testament,” หน้า 66
5. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท (2007), หน้า 52; เน้นด้วยเอน
6. ดู “พระคริสต์ผู้ทรงพระชนม์: ประจักษ์พยานของอัครสาวก” *เลียวโซนา* เม.ย. 2000 หน้า 2-3

ถนนสู่ พระวิหาร

ถึงแม้สมาชิกจะใช้เส้นทางต่างกัน
แต่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายในยูเครนกำลังพบว่าถนนแห่ง
ความความชอบธรรมทุกสายนำไปสู่พระวิหาร

โดย แซต อี. ฟาเรส

นิตยสารศาสนจักร

น ารขับรถก่อนฟ้าสว่างไปตามถนนคิลทเชวาในเคียฟ ยูเครน ทำให้คนเดินทางอยู่บนเส้นทางที่ค่อนข้างเงียบในการไปพระวิหารเคียฟ ยูเครน ไฟหน้ารถเพียงไม่กี่คันส่องผ่านหมอกยามเช้าขณะยานพาหนะหลบหลีกหลุมเล็กๆ ที่กระจายอยู่ตามถนน

แสงเรืองรองของพระวิหารที่อยู่เบื้องหน้าเป็นเหมือนประกายแสงส่องนำทางคนเดินทางไปพระวิหารให้รู้ว่าต้องไปทางไหน

แม้บางคนได้รับพรให้ไปพระวิหารตามเส้นทางอันเงียบสงบนี้ตั้งแต่พระวิหารได้รับการอุทิศเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2010 แต่หลายคนพิสูจน์ให้เห็นว่าเส้นทางไปพระวิหารของพวกเขาไม่สงบเลย

ขณะเริ่มต้นวันใหม่และดวงอาทิตย์โผล่พ้นขอบฟ้า รถยนต์และรถประจำทางหลังไหลมาบนถนนคิลทเชวา ตอนนี้องถนนเต็มไปด้วยยานพาหนะเส้นทางที่เคยเงียบสงบจึงกลายเป็นที่จอแจรถจุกแจ้กจอแจ

แม้จะรู้ว่าการจราจรเสื่อนั้นติดขัดแน่นอน แต่คนไปพระวิหารหลายคนยังอยู่บนถนนและเคลื่อนรถ

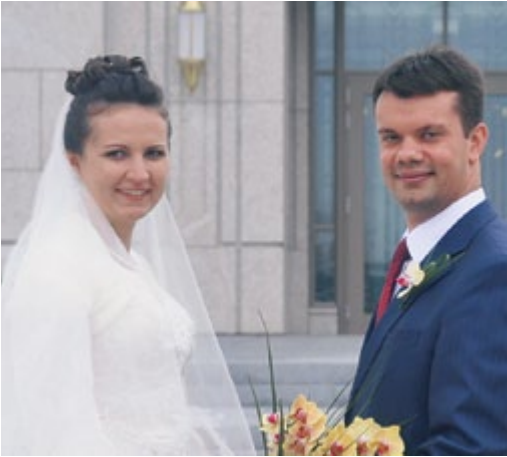
ไปที่ละเมตรด้วยความอดทนก่อนจะต้องหยุดรถอีกครั้ง พระวิหารยังคงเป็นจุดหมาย แต่รถขับเคลื่อนไปได้อย่างช้าๆ

หลายคนเลือกเส้นทางอื่น ด้านหลังพระวิหารเป็นถนนลูกรังและอยู่ห่างถนนใหญ่ ถนนเส้นนั้นไม่มีป้ายบอกทางชัดเจน และคนขับมักเลี้ยวผิดง่าย ๆ อย่างไรก็ตาม ถ้าคนขับแหงนมองขึ้นไป เขาจะเห็นยอดแหลมของพระวิหาร ซึ่งใช้เป็นเครื่องหมายที่เชื้อเชิญคนทั้งปวงให้มาพระวิหาร

เส้นทางทางวิญญาณที่สมาชิกในยูเครนใช้เดินทางไปพระนิเวศน์ของพระเจ้าไม่แตกต่างไปจากถนนรอบพระวิหาร

แม้สมาชิกรุ่นเยาว์บางคนจะเติบโตในศาสนจักรและเวลานี้สามารถเข้าพระวิหารเคียฟ ยูเครนเพื่อไปทำงานศาสนพิธีของพวกเขาได้ แต่อีกหลายคนต้องขับรถผ่านเส้นทางที่การจราจรติดขัดทางวิญญาณอย่างมากกว่าจะไปถึงพระวิหาร

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ (1910–2008) ประกาศสร้างพระวิหารแห่งนี้ในปี 1998 และสร้างเสร็จในปี 2010 ในช่วง 12 ปีนั้นสมาชิกหลายคน

จากสเตคเคียฟ ยูเครนยังอยู่บนทางแคบ—ที่ดูเหมือนจะไปได้ค่อนข้างช้า—โดยอดทนรอให้พระวิหารสร้างจนเสร็จ หลายคนใช้เส้นทางอื่นและละลายตาไปจากเป้าหมายพระวิหารชั่วคราวครั้งชั่วคราว

ถึงแม้เส้นทางทางวิญญาณที่สมาชิกใช้เดินทางไปพระวิหารจะต่างกัน แต่สมาชิกที่ซื่อสัตย์ในยูเครนกำลังพบว่าถนนแห่งความชอบธรรมทุกสายล้วนนำพวกเขากลับไปสู่พระวิหาร

ทางตรง

สมาชิกหนุ่มสาวหลายคนในยุโรปตะวันออกรู้จักพระกิตติคุณเมื่ออายุน้อย การรู้พระกิตติคุณแต่เนิ่นๆ ช่วยให้พวกเขาไม่เพียงปลุกฝังประจักษ์พยานแต่เยาว์วัยเท่านั้นแต่ยังสร้างเจตนาารมณ์อันแน่วแน่ว่าจะแต่งงานในพระวิหารด้วย

ทั้งนิโคไล เซเมซอฟ กับ อาชียาภรรยา จากวอร์ตคาร์คิฟสกีฟได้รับการแนะนำให้รู้จักพระกิตติคุณแต่เยาว์วัย—นิโคไลช่วงอายุแปดขวบ ส่วนอาชียาช่วงเป็นวัยรุ่น

“ตั้งแต่วัยบรรพบุรุษ ผมรู้ว่าแผนของพระบิดาบนสวรรค์คือเส้นทางไปสู่ความสูงส่ง” บราเดอร์เซเมซอฟกล่าว “คำสอนของศาสนจักรเรื่องพันธกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของครอบครัวสำคัญต่อผมมาโดยตลอด”

ซิสเตอร์เซเมโซวาตระหนักถึงความสำคัญของครอบครัวในวันคริสต์ตั้งแต่อายุน้อย “เมื่อดิฉันเข้าโบสถ์สัปดาห์เป็นเยาวชนหญิง ดิฉันได้รับการสอนว่าการเข้าสู่พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารสำคัญเพียงใด” เธอกล่าว “ดิฉันฝันถึงการแต่งงานในพระวิหารเสมอ และดิฉันพยายามมีค่าควรเสมอเพื่อจะสามารถแต่งงานในพระวิหาร”

ชายหญิงคู่นี้เริ่มออกเดทในปี 2009 ขณะที่ความรักเบ่งบานและการสนทนาเริ่มมุ่งไปสู่เรื่องแต่งงาน ทั้งสองรู้แล้วว่าขั้นตอนต่อไปจะทำอะไร “เมื่อพวกเขาประกาศว่าจะอุทิศพระวิหารเคียฟในเดือนสิงหาคม ปี 2010 เราตัดสินใจว่าจะไปฝึกที่นั่น” ซิสเตอร์เซเมโซวากล่าว

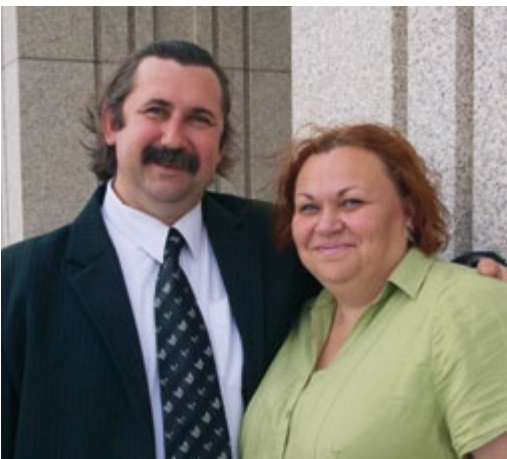
“ดีที่เราไม่ต้องรอนานนัก” บราเดอร์เซเมซอฟเสริม

ชายหญิงคู่นี้ได้รับการฝึกในการแต่งงานเมื่อวันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 2010

“วันนั้นเป็นวันที่วิเศษที่สุดในชีวิตผม” บราเดอร์เซเมซอฟกล่าว “ผมรู้สึกมีความสุขเมื่อได้จูบมืออชียาที่รักของผมและพาเธอไปพระนิเวศน์ของพระเจ้า ผมบอกได้เลยว่าวันนั้นฝันของผมเป็นจริง—ฝันของการสร้างครอบครัวในวันคริสต์”

ทางไกล

ถึงแม้เส้นทางสู่การแต่งงานในวันคริสต์จะเป็นเส้นทางตรงสำหรับเปตรากับอดาลินา มิคาลิเลนโก สมาชิกของวอร์ตกีวในหราร์ดาร์สกีฟ แต่ถนนมีเส้นทางยาวไกลกว่ามาก ครอบครัวมิคาลิเลนโกเป็นหนึ่งในครอบครัวรุ่นแรกๆ ที่เข้า

จากบน: อชียา กับ นิโคไล เซเมซอฟ ได้รับการฝึกในพระวิหารเคียฟ ยูเครนหลังจากอุทิศได้สามวัน, เปตรา กับ อดาลินา มิคาลิเลนโก ชายซึ่งใจที่มาจากหลานสาวของพวกเขาจะได้เข้าพระวิหารในบ้านเกิดของเธอ, แอนดรี กับ วาเลนตินา ดุคคา ไปดูบริเวณที่กำลังก่อสร้างพระวิหารบ่อย ๆ

ร่วมศาสนจักรในยูเครน พวกเขาจับบทตีศามาในปี 1993—เพียงสองปีหลังจากตั้งสาขาแรกในเคียฟ

อย่างไรก็ดี ระยะทางจากพระวิหารและปัจจัยอื่นๆ ทำให้สามีมกรรยาคู่นี้ยังไม่ได้ผนึกเป็นเวลาหลายปี แต่พวกเขายังคงให้คำมั่นต่อกันและตั้งใจจะแต่งงานนิรันดร์ตามความฝันของพวกเขา

“ผมรอคอยพระวิหารอย่างอดทน” บราเดอร์มิคาอิลเลนโกกล่าว “ไม่เคยคิดจะไปจากศาสนจักรเส้นทางชัดเจนมาโดยตลอด”

หลังจากประธานโรมัส เอส. มอนสัน อัครมุขนายกในเคียฟในเดือนสิงหาคม ปี 2010 ชายหญิงคู่นี้ไม่อาจสกัดกั้นความปรารถนาจะรับการผนึกเอาไว้ได้ “เราเข้ามาในวันที่เราจะรับการผนึกแต่พระวิหารยังไม่เปิด” ชิสเตอร์มิคาอิลเลนโกกล่าว

พวกเขาไม่โดดเดี่ยว เพื่อนสมาชิกหลายคนที่วอร์ดมาพระวิหารวันนั้นด้วย และตื่นเต้นที่ได้ร่วมแสดงความยินดีกับครอบครัวมิคาอิลเลนโก

“การผนึกยอดเยี่ยมมาก” ชิสเตอร์มิคาอิลเลนโกกล่าว “มีความรู้สึกคล้ายกับว่าคุณไม่เคยรักชีวิตของคุณเหมือนที่คุณรักเขาในขณะนั้น”

ความรู้สึกรักคงอยู่นับแต่วันนั้น “มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดในความสัมพันธ์ของเรา” บราเดอร์มิคาอิลเลนโกกล่าว “เราแต่งงานกันมานาน แต่ตอนนี้ความรู้สึกต่างจากเดิม เราต้องการทำสิ่งต่างๆ ให้กันมากขึ้น และเราทำด้วยความรักมากขึ้น”

ย้อนกลับทางเดิม

เพื่อนบ้านแนะนำแอนดรีกับาเลนตินา ดุดคา จากวอร์ดวียโนห์ราดาร์สกีฟให้รู้จักพระกิตติคุณในปี 2003 หลังจากพบกับผู้สอนศาสนานานหลายสัปดาห์ ทั้งคู่จึงตัดสินใจเข้าร่วมศาสนจักร

ถึงแม้สามีมกรรยาคู่นี้จะตื่นเต้นที่ได้เรียนความจริงพระกิตติคุณ เช่น ความจำเป็นของการมีพระวิหารยุคสุดท้ายและความเป็นไปได้ของการมีครอบครัวนิรันดร์ แต่พวกเขาก็ยังถลำไปสู่ความไม่แข็งแกร่งที่ละน้อย “เราเพิ่งพบสาเหตุที่เราไม่ไปโบสถ์” ชิสเตอร์ดุดคากล่าว “เราปล่อยให้สภาพบางอย่างเกิดขึ้น—เช่นเราเหนื่อยเกินไปหรือมีรายการทีวีที่เราอยากดู”

พระวิหารเคียฟ ยูเครน พระวิหาร ที่เปิดดำเนินการ แห่งที่ 134 ของ ศาสนจักร รับใช้ สมาชิกในเก้า ประเทศ

ความไม่แข็งแกร่งของสามีมกรรยาคู่นี้ส่งผลเสียต่อความสุขของพวกเขา “เราเริ่มเห็นความแตกต่างจริงๆ ระหว่างชีวิตศาสนจักรกับชีวิตทางโลก หลังเราออกจากศาสนจักร” บราเดอร์ดุดคากล่าว “เราไม่มีความสุข”

หลังจากไม่ได้ไปโบสถ์ประมาณสี่เดือน ชิสเตอร์ดุดคาก็มาถึงจุดเปลี่ยน “วันอาทิตย์วันหนึ่ง ดิฉันพูดว่า ‘ถ้าฉันไม่ไปโบสถ์วันนี้ ฉันคงอยู่ไม่รอดแน่’” เธอกล่าว “ดิฉันเหมือนคนไม่ได้ดื่มมานานหลายวัน ดิฉันต้องการน้ำ”

หลังจากกลับมาแข็งแกร่ง ชิสเตอร์ดุดคาสวดอ้อนวอนอย่างอดทนและกระตุ้นสามีมให้กลับมาที่โบสถ์กับเธอ ประมาณหนึ่งปีครึ่งหลังจากกลับมาที่โบสถ์ สามีมเธอก็กลับมาด้วย

“คำสวดอ้อนวอนของภรรยาฉันผลต่อผม” บราเดอร์ดุดคากล่าว “ผมทราบดีว่าผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งเมลคีเซเดคอย่างผมมีหน้าที่ต้องเป็นสมาชิกที่แข็งแกร่ง ผมตระหนักว่าหากปราศจากพระเจ้าเป็นเจ้า ผมคงทำอะไรไม่ได้เลย”

หลังจากครอบครัวดุดคากลับมาศาสนจักร ความคิดของพวกเขาหวนกลับไปสู่ศาสนพิธีแห่งความรอดในพระวิหาร พวกเขาไปกับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายชาวยูเครนคนอื่นๆ ไปร่วมชื่นชมยินดีในพิธีเบิกดินสร้างพระวิหารในปี 2007

“หลังจากพวกเขาเริ่มสร้างพระวิหาร เราจะแวะไปดูงานก่อสร้างบ่อยๆ” บราเดอร์ดุดคากล่าว

“ดิฉันกระโดดตัวลอยเมื่อเห็นพวกเขาวางศิลาก้อนแรก” ชิสเตอร์ดุดคาเสริม

เมื่อวางรูปปั้นเทพโมโรไนบนยอดพระวิหาร วิสุทธิชนพากันสวมกอดและหลังน้ำตามากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครอบครัวดุดคา

“ในที่สุดเมื่อพวกเขาสร้างพระวิหารเสร็จ เราโล่งอกมากที่รู้ว่าเรามีค่าควรจะไป” บราเดอร์ดุดคากล่าว

ครอบครัวดุดคากล่าวว่าการผนึกในพระวิหารทำให้พวกเขามีมุมมองนิรันดร์เกี่ยวกับชีวิตชัดเจนขึ้น “คุณเข้าใจว่าครอบครัวของคุณไม่ได้มีแค่คุณกับสามีมอีกแล้ว—เวลานี้มีพระเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวเช่นกัน” ชิสเตอร์ดุดคากล่าว “เดี๋ยวนี้เรามองกันด้วยดวงตานิรันดร์” ■

บุญแก่ผู้ โอกาส

ฉลอง
10 ปี
กองทุนต่อเนื่อง
เพื่อการศึกษา

หนึ่งทศวรรษหลังจากประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ประกาศตั้งกองทุนต่อเนื่อง
เพื่อการศึกษา โครงการและผู้กู้ประสบความสำเร็จมาเรื่อยๆ

โดย เรเบคkah
แอทคิน
นิตยสารศาสนจักร

คริสต์ศักราช 1850 หลังจากมาถึงหุบเขา
ซอลท์เลคได้เพียงสามปี ประธานบริคัม
ยังก์ (1801-1877) ได้เริ่มก่อตั้งสถาน
ศึกษาและมหาวิทยาลัยเพื่อให้ความรู้แก่วิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย ศาสดาพยากรณ์ทุกท่านในสมัยการ
ประธานนี้สนับสนุนการศึกษาของสมาชิกศาสนจักร
หนึ่งในนั้นคือประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์
(1910-2008) ผู้แนะนำกองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา
(กตศ.) ตามแบบกองทุนต่อเนื่องเพื่อการอพยพอัน
เป็นโครงการในศตวรรษที่ 19 อีกโครงการหนึ่งของ
บริคัม ยังก์ ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวว่า
กองทุนการศึกษาแบบใหม่นี้จะกลายเป็นเครื่อง
หมายอันโดดเด่นอย่างหนึ่งในการบริหารงานของ
ประธานฮิงค์ลีย์ ประธานฮิงค์ลีย์เห็นว่าความยากไร้
ความขาดการศึกษาและการฝึกอบรมทำให้คนหนุ่ม
สาวจำนวนมากในศาสนจักรไม่บรรลุศักยภาพของ
ตน ท่านจึงขอร้องคำตอบจากพระเจ้า

ในการประชุมใหญ่สามัญวันที่ 31 มีนาคม ค.ศ.
2001 ประธานฮิงค์ลีย์ประกาศวิสัยทัศน์ของท่าน
สำหรับโปรแกรมดังกล่าว ท่านยอมรับว่านี่เป็น
“การเริ่มต้นที่อาจหาญ” แต่ถือว่า “การศึกษาเป็น
บุญแก่ผู้โอกาส”² ประธานฮิงค์ลีย์เชื่อเชิญทุกคน
ที่ประสงค์จะบริจาคสมทบทุนให้บริจาคเพื่อการนี้
และโปรแกรมดำเนินต่อไป

10 ปีต่อมา เงินสมทบทุนมากขึ้นจากผู้บริจาค
ทั่วโลกช่วยให้โครงการดังกล่าว—และผู้กู้—ประสบ
ความสำเร็จมาเรื่อยๆ เอิลเดอร์จอห์น เค. คาร์แม็ค
สมาชิกเกียรติคุณแห่งสาวกเจ็ดสิบและผู้อำนวยการ
บริหาร กตศ. กล่าวว่ากองทุน “กำลังช่วย
วิสุทธิชนให้รอดพ้นหายนะของความยากไร้” เร็กซ์
อัลเลน ผู้อำนวยการอาสาสมัครและการ
สื่อสารของ กตศ. กล่าวว่าโครงการประสบผลสำเร็จ
ในการช่วยเหลือดังกล่าวเพราะก่อตั้งตามหลักธรรม
นิรันดร์และมาพร้อมคำสัญญาของศาสดาพยากรณ์
ซึ่งมี “ประสิทธิผลยาวไกลเกินกว่าที่เราจะเข้าใจ”

ในช่วงสิบปีตั้งแต่ก่อตั้ง
กองทุนต่อเนื่องเพื่อการ
ศึกษาทำให้ชีวิตของผู้
กว่า 50,000 คนใน 51
ประเทศดีขึ้น เช่น เควิน
มัวร์ จากเวสต์อินดีส
และผู้จากเปรู (ซ้าย)

2001

จำนวนสะสมของผู้เข้าร่วมโครงการแยกตามปี

2011

ตัวเลขเกี่ยวกับ ผู้กู้ กตศ.

กองทุนต่อเนื่อง
เพื่อการศึกษา
เป็นพรแก่ชีวิตผู้กู้กว่า
50,000 คนใน 51
ประเทศในช่วง 10 ปี
ที่ผ่านมา ต่อไปนี้เป็น
สถิติเกี่ยวกับคนหนุ่ม
สาวเหล่านี้

- 47 เปอร์เซ็นต์เป็นผู้ชาย 53 เปอร์เซ็นต์เป็นผู้หญิง
- 34 เปอร์เซ็นต์แต่งงานแล้ว
- 80 เปอร์เซ็นต์ของผู้ชายเป็นอดีตผู้สอนศาสนา
- 82 เปอร์เซ็นต์ทำงานและเรียนไปด้วย
- อายุเฉลี่ยของผู้กู้คือ 24.5 ปี
- ผู้กู้ใช้เวลาโดยเฉลี่ย 2.6 ปีเพื่อเรียนให้จบ
- ผู้กู้มีรายได้เพิ่มขึ้นสามถึงสี่เท่าหลังจากเรียนจบ

การเริ่มต้นที่อาจหาญ

ดังที่ประธานอิงค์ลิย์อธิบายไว้ในปี 2001 กองทุนเกิดจากเงินบริจาค ดอกเบี้ยที่ออกจกเงินก้อนนั้นนำมาให้ผู้ที่จะเป็นนักศึกษา

คนหนุ่มสาวที่สนใจจะเข้าร่วมสามารถพูดคุยกับผู้แนะนำฐานะปุโรหิตและผู้อำนวยความสะดวกในท้องถิ่นได้ ด้วยการลงนามรับรองของคนเหล่านั้น “หนุ่มสาวที่มุ่งมั่น” ซึ่งหลายคนเป็นอดีตผู้สอนศาสนา จะได้รับเงินกู้ยืมให้เข้าเรียนในชุมชนของตน พวกเขาเริ่มจ่ายคืนเงินกู้ขณะยังเรียนอยู่ ส่งผลให้นักเรียนคนอื่นๆ ได้ใช้เงินทุนส่วนนั้นด้วย

ในช่วงสิบปีตั้งแต่ก่อตั้งกองทุน โปรแกรมดังกล่าวทำให้ชีวิตของผู้กู้ราว 50,000 คนในมากกว่า 50 ประเทศดีขึ้น โดยช่วยให้พวกเขา “ออกจากความยากจนที่ตัวเขาและบรรพบุรุษรู้จัก” ดังที่ประธานอิงค์ลิย์กล่าวว่าจะเป็นเช่นนั้น⁴

บราเดอร์อัลเลนกล่าวถึง กตศ. ดังนี้ “ศาสดาพยากรณ์ทำสิ่งที่ไม่ธรรมดาในวันนั้น นานมาแล้ว โมเสสยื่นไม้เท้าไปที่ทะเลแดงและน้ำแยกออก ประธานอิงค์ลิย์สะท้อนให้เห็นศรัทธาเดียวกันนี้ เมื่อเปรียบเทียบว่าท่านถือเสื้อคลุมของศาสดาพยากรณ์เหนือท้องทะเลอันมีมิติของความยากไร้และริเริ่ม กตศ.”

หลักการ

กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษาสร้างขึ้นบนรากฐานของหลักธรรมพระกิตติคุณ—ศรัทธาและความหวังในพระเยซูคริสต์ การศึกษา การทำงาน การเสียสละ การพึ่งพาตนเอง ความซื่อสัตย์สุจริต และการรับใช้ ผู้กู้ กตศ. และนักเรียนนักศึกษาที่สำเร็จแล้วทั่วโลกกำลังทำให้หลักการเหล่านี้เกิดผลในชีวิตพวกเขา

แคโรไลนา เทลโล วาร์กัส บัณฑิตจากโคลัมเบียกล่าวว่า กตศ. เป็น “แสงแห่งความหวัง” และเป็นหลักฐานยืนยันความช่วยเหลือจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรง “นำทาง [เธอ] และเปิดทางสู่ความเจริญก้าวหน้า”

เธอเข้าใจความสำคัญของการศึกษา การทำงาน และการเสียสละ ก่อนกู้เงิน กตศ. แคโรไลนาทำงานหลายอย่างและขายอัญมณีทุกชนิดเพื่อจะเรียนกฎหมาย ครอบครัวเธอเสียสละเช่นกัน

“ดิฉันรู้ว่าเพื่อให้ได้เรียนหนังสือดิฉันควรเสียสละ” แคโรไลนาอธิบาย “ดิฉันยินดีทำเช่นนั้นเพื่อว่าในอนาคตดิฉันจะมีโอกาสได้งานที่ดีขึ้น”

แต่แล้วก็เกิดปัญหาในครอบครัวขณะที่เธอเรียนปีสุดท้าย เมื่อเธอไม่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้ เธอได้รับเงินกู้ กตศ. และใช้เงินนั้นเรียนจนจบปริญญา

เซอร์ลีย์ มเวลาเซ จากแอฟริกาใต้เป็นแบบอย่างของหลักธรรมเหล่านี้เช่นกัน เธอใช้เงินกู้ยืม กตศ. เพื่อเรียนหลักสูตรโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หลังจากได้งานที่บริษัทประกันแล้ว เธอจ่ายคืนเงินกู้ที่เหลือทันที และนั่นช่วยให้เธอรู้สึกว่าเป็นคน “น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้”

เซอร์ลีย์อธิบายว่า “งานที่ให้ค่าตอบแทนดีขึ้น หมายถึงคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นั่นหมายความว่าดิฉันสามารถช่วยคุณพ่อคุณแม่และครอบครัวได้ ทักษะความสามารถและมารยาทที่ได้จากการทำงานช่วยให้ดิฉันรับใช้ในการเรียกทั้งหมดของศาสนจักรได้ดีขึ้นมาก”

ดิฉันประสบความสำเร็จมากในการทำงาน เป็นนักเขียนโปรแกรม เธอกล่าวว่า “ดิฉันรู้สึกว่าจะไม่ใช่เพราะการศึกษาและการมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอที่โบสถ์ ดิฉันคงไม่มีงานทำ และไม่สามารถประสบสิ่งดีๆ แบบนี้ได้”

คำสัญญาและพร

เมื่อประธานอิงค์ลิย์ประกาศกองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา ท่านสัญญาว่ากองทุนดังกล่าวจะนำพรมาให้บุคคลแต่ละคน ครอบครัว ชุมชน และให้ศาสนจักรทั้งหมดผ่านโอกาสในการประกอบอาชีพ การรับใช้ และการเป็นผู้นำ

ประธานอิงค์ลิย์สัญญาว่าผู้กู้ “จะได้รับการศึกษา

ประสิทธิผล 10 ข้อใน 10 ปีแรก

บิลเดอร์จอห์น เค. คาร์แม็ค ผู้อำนวยการบริหาร กตศ. กล่าวว่าการลงทุนสร้างประสิทธิผลดังนี้

1. สร้างการพึ่งพาตนเองและความซื่อสัตย์สุจริต: ทำตามพันธะรับผิดชอบและเลี้ยงดูครอบครัว
2. ส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่: ได้ความรู้แจ้งในชีวิตนี้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในชีวิตหน้า (ดู คพ. 130:18-19)
3. สร้างผู้นำที่มีความสามารถ: ได้งานที่ดีกว่าเดิมซึ่งทำให้มีเวลารับใช้ศาสนจักร
4. เปิดโอกาสผ่านการศึกษาค: ทำให้มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงานที่ต้องอาศัยการฝึกฝนและทักษะบางอย่าง
5. ยกระดับชีวิต: ขยายความเข้าใจและเปิดความคิด
6. ส่งเสริมเจตนาธรรมของกฎแห่งการอุทิศถวาย: เชื่อเชิญทุกคนให้ร่วมบริจาค เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมากขึ้น (ดู คพ. 38:27)
7. ช่วยดูแลคนยากจน: มีสัมฤทธิ์ผลในภาระรับผิดชอบสำคัญของศาสนจักร (ดู คพ. 81:5; 83:6)
8. สร้างครอบครัวให้เป็นปีกแผ่นมากขึ้น: ทำลายวัฏจักรของความยากไร้
9. สร้างประเพณีของความเป็นเลิศ: นำหลักธรรมพระกิตติคุณมาปฏิบัติ
10. ทำตามแบบอย่างการเสียสละของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด: ให้สิ่งที่เรามีเพื่อช่วยผู้อื่น

ที่ดีซึ่งจะยกพวกเขาออกจากปลักของความยากจน... เขาจะแต่งงานและออกไปพร้อมกับความสามารถที่จะทำให้เขามีรายได้ดีและมีฐานะทางสังคมที่ทำให้เขาสามารถมีส่วนร่วมช่วยเหลือได้มาก”⁵

คำสัญญาดังกล่าวเกิดสัมฤทธิ์ผลแก่ผู้ถูก กตศ. หลายพันคน รวมทั้งปาโบล เบนิตซ์ จากอุรุกวัยด้วย ปาโบลทำงานวันละ 12 ชั่วโมงที่ร้านขายของชำแต่แทบไม่พอประทังชีวิต ตอนนั้นเองที่เขาตัดสินใจเปลี่ยนชีวิต เขาเริ่มไปเรียนหนังสือ แต่เมื่อค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนเพิ่มขึ้น เขาพบว่าเขาไม่สามารถจัดการกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้ด้วยตนเอง

โดยผ่าน กตศ. เขาสามารถเรียนจบปริญญาพลศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงได้รับงานหลายอย่างตลอดหลายปีที่ผ่านมา งานแต่ละอย่างทำให้เขามีรายได้เพิ่มขึ้น เขารายงานว่า “ผมมักจะได้งานที่เสนอให้ทำเต็มเวลาหรือทำแทนคนอื่นแต่ผมไม่สามารถรับงานได้เพราะไม่มีเวลาพอ ทั้งหมดนี้เป็นเพราะกตศ. และโอกาสที่เปิดให้ผมเพราะการเรียนของผม”

มิเรียม เออร์ควิซา
อดีตผู้สอนศาสนาจากฟิลิปปินส์ ได้รับว่าจ้างที่สำนักงานท่องเที่ยวชั่วคราวที่นั่นเพื่อต่อการให้เธอได้รับใช้ประธานเยาวชนหญิงและครูสถาบัน

วิธีเข้าร่วมโปรแกรม

กตศ.กำหนดขั้นตอนห้าขั้นสำหรับผู้อยู่ในพื้นที่ซึ่งได้รับอนุมัติให้ร่วมโปรแกรม ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับขั้นตอนหรือคุณสมบัติที่ pef.ids.org ท่านเริ่มได้โดยพูดคุยกับผู้นำฐานะปุโรหิตหรือผู้อำนวยการสถาบันในท้องถิ่นของท่าน

ขั้นตอนที่ 1: ฝัน—เรียนรู้เกี่ยวกับ โปรแกรม กตศ. และโอกาสเข้าร่วมโปรแกรมนี้ในพื้นที่ของท่าน เข้าร่วมโปรแกรมการศึกษาและการจ้างงานของสเตรค

ขั้นตอนที่ 2: วางแผนและมีคุณสมบัติเหมาะสม—เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการวางแผนเพื่อความสำเร็จที่สถาบันของท่าน ขอการลงนามรับรองและคำแนะนำจากผู้นำฐานะปุโรหิตของท่าน

ขั้นตอนที่ 3: ยื่นคำร้อง—กรอกข้อมูลยื่นคำร้องขอเงิน กตศ. ทางออนไลน์ตามที่ท่านเรียนรู้ในการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการวางแผนเพื่อความสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 4: ให้คำมั่นสัญญา—ถ้าได้รับอนุมัติแล้ว ให้เข้ารับการสัมภาษณ์เรื่องเงิน กตศ. เพื่อรับปากว่าจะทำตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้

ขั้นตอนที่ 5: ศึกษา เรียนให้จบ ปรับปรุงการทำงาน และคืนเงินกู้—ใช้ศรัทธาของท่านและแสดงให้เห็นความพยายาม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมุ่งมั่น และการพึ่งพาตนเองทำงานหนักเพื่อให้ฝันของท่านเป็นจริง

เนื่องด้วยโอกาสที่ได้จากการศึกษา ปาโบลจึงสามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้ขณะรับใช้และสร้างชุมชนของตนในฐานะครู

การทำงานหลายชั่วโมงเพื่อให้ได้เงินพอจ่ายค่าครองชีพและส่วนสิบสามารถทำให้การรับใช้ในศาสนจักรเป็นปัญหาใหญ่ได้ บราเดอร์อัลเลนกล่าว นี่เป็นความลำบากของสมาชิกจำนวนมากทั่วโลก แต่ประธานอิงค์ลีย์ให้สัญญาเกี่ยวกับผู้กู้ กตศ. ดังนี้ “เขาจะกลายเป็นผู้นำในงานอันยิ่งใหญ่ที่นี่ในบ้านเกิดเมืองนอนของตนเอง เขาจะจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาค ซึ่งจะทำให้ศาสนจักรขยายงานออกไปทั่วโลกได้”⁶

ผู้กู้หลายคนกำลังพบว่าการศึกษาที่ได้รับผ่าน กตศ. ทำให้พวกเขาได้งานที่ดีขึ้น มีเวลารับใช้ในศาสนจักรมากขึ้น มิเรียม เออร์ควิซา อดีตผู้สอนศาสนาจากฟิลิปปินส์เรียนจบโปรแกรมออกแบบเว็บไซต์สองปี และโดยผ่าน “การสวดอ้อนวอนอย่างสุดกำลัง” เธอได้งานที่สำนักงานท่องเที่ยวตำแหน่งนี้ทำให้เธอสามารถเลี้ยงดูครอบครัวและ

แวนเดอร์ลี โลรา จากบราซิลรับใช้เป็นประธานสาขาหกปีขณะทำงานเป็นกรรมกร หลังจากศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้เงินกู้ กตศ. เขาได้งานใหม่พร้อมกับเงินเดือนที่เพิ่มขึ้น ประธานสเตรคของเขาเรียกเขาว่า “ยักษ์ใหญ่ที่เป็นอิสระเพราะโอกาส”

มีเวลารับใช้เป็นประจำยาวนานหญิง และคริสตชน

แวนเดอร์ลี ไลรา จากบราซิลรับใช้เป็นประจำสาขาหกปี โดยช่วยให้สาขาของเขาเติบโตจากสมาชิกที่แข็งขัน 18 คนเป็น 110 คน ขณะทำงานเป็นกรรมกรเพราะขาดความรู้ เมื่อประกาศกตศ. เขาสามารถศึกษาหาความรู้ด้านความปลอดภัยในงานอาชีพและได้งานใหม่ซึ่งช่วยให้เขามีเงินเดือนเพิ่มขึ้นและคืนเงินกู้อย่างรวดเร็ว เขายังคงรับใช้ในศาสนจักรจนถึงทุกวันนี้ ประธานสแตคของเขาบอกว่าเขาเป็นผู้นำและบิดาที่ยอดเยี่ยม เป็น “ยักษ์ใหญ่ที่เป็นอิสระเพราะโอกาส”

ประธานอิงค์ลีบอกสมาชิกศาสนจักรว่าโปรแกรมจะประสบความสำเร็จเพราะศาสนจักรมี “องค์กร...และมีผู้รับใช้ที่อุทิศตนต่อพระเจ้า” อันจำเป็นต่อความสำเร็จ⁷ โดยแท้แล้วกองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษาประสบผลสำเร็จเพราะเกี่ยวข้องกับความร่วมมือของผู้ดูแลและผู้ในฐานะปุโรหิตในท้องถิ่นที่ภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุด โควรัมอัครสาวกสิบสอง และผู้นำศาสนจักรระดับสามัญท่านอื่นๆ ศูนย์ข้อมูลการจ้างงานของศาสนจักร เซมินารีและสถาบัน ล้วนมีส่วนเต็มทีในงานนี้เช่นกัน

ประสิทธิภาพของกองทุนเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไม่เฉพาะทางการเงินเท่านั้น เมื่อผู้กู้จ่ายคืนแล้วให้นักศึกษาคนอื่นๆ กู้ แต่มีผลต่อเนื่องทางวิญญาณและทางสังคมด้วยขณะผู้กู้ ผู้บริจาค ผู้บริหาร และคนอื่นๆ อื่นๆ อีกนับไม่ถ้วนได้รับพรทาง

อนาคตที่สดใสกว่า

“กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา...ทำลายวงจรความยากจนของสมาชิกใน

หลายภูมิภาคทั่วโลก และจัดให้มีการอบรมความรู้ความชำนาญ ซึ่งช่วยให้เยาวชนคนหนุ่มสาวทั้งชายและหญิงมีคุณสมบัติเหมาะกับงานอาชีพที่เป็นประโยชน์ แผนงานจากการตัดสินใจนี้ได้จุดประกายความหวังในดวงตาของผู้ที่รู้สึกว่าการอดอวยโอกาส แต่บัดนี้มีโอกาสเห็นอนาคตที่สดใสกว่า”

ดู ประธานโทมัส เอส. มอนสัน “ท่านเหล่านั้นกำหนดวิถีให้ดำเนินตาม” *เลียโฮนา* ต.ค. 2007 หน้า 6

วิธีบริจาค

ความสำเร็จของกองทุนส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความช่วยเหลือของสมาชิกกับอาสาสมัครทั่วโลก วิธีที่ท่านจะสามารถช่วยได้มีดังนี้

- อาสาช่วยงานนอกเวลาที่ศูนย์บริการกตศ. ในท้องถิ่น
- รับใช้เต็มเวลากับคู่สมรสของท่านในฐานะคู่ผู้สอนศาสนาอาวุโสในโปรแกรม กตศ.
- บริจาคเข้ากองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา

อ้อม “การศึกษาเป็นกุญแจ” บราเดอร์อัลเลนกล่าว “เปิดประตูที่อยู่ในกำแพงแน่นหนา ไม่เพียงเปิดให้แต่ละบุคคลเท่านั้น แต่เปิดให้ครอบครัวและชุมชนของพวกเขาด้วย”

ตลอด 10 ปีที่ผ่านมา เทคโนโลยีและประสบการณ์ได้ช่วยยกเครื่องกระบวนการสำหรับผู้ดูแลผู้อำนวยความสะดวก แต่กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา ยังคงพยายามทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ของศาสนจักรเมื่อครั้งจัดตั้งกองทุนนี้ “การเริ่มต้นที่อาจหาญ” จะยังคงดำเนินต่อไปตามความมุ่งมั่นของศาสนจักร ประธานมอนสันสานต่องานของกองทุนซึ่งท่านกล่าวว่า “จะไปไกลในอนาคต”⁸ ■

อ้างอิง

1. ดู “16th President Fields Questions from Media,” *Church News*, ก.พ. 9, 2008, 15
2. กอร์ดอน บี. ینگลิ์ “กองทุนต่อเนื่องเพื่อการศึกษา” *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 72, 74
3. กอร์ดอน บี. ینگลิ์ *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 72
4. กอร์ดอน บี. ینگลิ์ *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 72
5. กอร์ดอน บี. ینگลิ์ “ศาสนจักรก้าวไปข้างหน้า” *เลียโฮนา* ก.ค. 2002 หน้า 7
6. กอร์ดอน บี. ینگลิ์ “ยื่นมือออกไปพวงอีกคนหนึ่ง” *เลียโฮนา* ม.ค. 2002 หน้า 74
7. กอร์ดอน บี. ینگลิ์ *เลียโฮนา* ก.ค. 2001 หน้า 74
8. โทมัส เอส. มอนสัน ใน “16th President Fields Questions from Media,” *Church News*, ก.พ. 9, 2008, 15

อ่านเรื่องราวเพิ่มเติมจากผู้กตศ. และเรียนรู้วิธีเข้าไปมีส่วนร่วมได้ที่ pef.lds.org

เราหลงทางได้ง่ายถ้าการตัดสินใจ
ในแต่ละวันไม่เชื่อมโยงกับ
จุดหมายนิรันดร์ของเรา

หาย พบ

โดย อาดั้ม ซี. โอลสัน

นิตยสารศาสนจักร

ก่อนอายุครบ 30 ปี โรเบอร์ตา ตูอิลิมู รู้ตัวว่าเธอไม่มีความสุข เธอมีลูกที่น่ารักสามคน และเธอรักดาเนียล เนปือา คุณพ่อของลูก แต่โรเบอร์ตากับดาเนียลไม่ได้แต่งงานกัน ดาเนียลไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรและโรเบอร์ตามาโบสถ์เป็นประจำทุกวันแล้ว

เธอห่างไกลจากการแต่งงานในพระวิหารที่เธอฝันถึงเสมอเมื่อครั้งเป็นเด็กสาวที่ไปโบสถ์ทุกอาทิตย์กับคุณพ่อคุณแม่ในโอกแลนด์ นิวซีแลนด์ แต่การหันหลังให้เป้าหมายนิรันดร์ของเธอไม่ใช่การตัดสินใจครั้งเดียว แต่ค่อยๆ เกิดขึ้นเป็นขั้นตอนอย่างช้าๆ ผ่านการตัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ ที่เธอทำในแต่ละวัน

“เราจะเที่ยวหาแกะที่หาย และเราจะนำแกะที่หลงกลับมา และเราจะพันผ้าให้แกะที่กระดูกหัก และเราจะเสริมกำลังแกะที่อ่อนเปลี้ย” (เอเสเคียล 34:16)

การตัดสินใจไม่เชื่อมโยงกัน

สำหรับโรเบอร์ตาการตัดสินใจอย่างหนึ่งโดดเด่นชัดเจนว่าเป็นก้าวแรกที่เธอก้าวออกจากเส้นทางพระกิตติคุณ แม้การเลือกอื่นๆ เหมือนจะนำเธอมาถึงจุดนั้นก็ตาม สมัยเป็นวัยรุ่นโรเบอร์ตาขาดโบสถ์สองอาทิตย์เพื่อทำการบ้าน “น่าสนใจตรงที่เรื่องนี้เริ่มจากสิ่งที่ดูคล้ายกับจะเป็นเรื่องเล็กในตอนนั้น” เธอก้าว

หลังจากขาดไปสองอาทิตย์ก็ง่ายขึ้นมากที่เธอจะไม่ไปในอาทิตย์ถัดมา การเข้าร่วมนานๆ ครั้งในหลายสัปดาห์กลายเป็นหลายเดือน หลังจากเธออายุ 18 ปี เพื่อนๆ ชวนเธอไปผับช่วงดึกคืนวันเสาร์ ซึ่งทำให้เธอไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ยากยิ่งกว่าเดิม ทั้งยังชักจูงเธอให้เริ่มดื่มอีกด้วย

“ดิฉันรู้ว่าไม่ถูกต้อง แต่ดิฉันคิดว่าดิฉันสามารถเลิกดื่มได้ทันทีที่ต้องการ” เธอก้าว “ดิฉันพยายามแก้ตัวให้การตัดสินใจของตนเอง”

เธอมีวิถีชีวิตไม่เหมาะกับการเข้าพระวิหาร แต่หลังจากพบดาเนียล เธอพาเขาไปเที่ยวชมรอบพระวิหารแฮมิลตัน นิวซีแลนด์ และบอกเขาว่าเธออยากแต่งงานที่นั่น

“ดิฉันรู่ว่านั้นคือที่ซึ่งดิฉันอยากไป” เธอก้าว แต่การตัดสินใจไม่ดีแต่ละครั้งดูเหมือนจะทำให้การตัดสินใจไม่ดีครั้งต่อไปง่ายขึ้น—ชักนำเธอให้ออกห่างจากจุดหมายที่เธอปรารถนามากขึ้นเรื่อยๆ ไม่นานโรเบอร์ตากับดาเนียลก็มาอยู่ด้วยกัน

“มีความขัดแย้งกันระหว่างสิ่งที่ดิฉันต้องการ—สิ่งที่ดิฉันรู้ว่าถูกต้อง—กับการตัดสินใจที่ดิฉันทำอยู่” เธอก้าว “ดิฉันอยู่กับปัจจุบัน ดิฉันไม่เชื่อมโยงการตัดสินใจปัจจุบันกับจุดที่การตัดสินใจเหล่านั้นจะพาดิฉันไป”

พระเจ้าทรงเที่ยวหาคนหลงหาย

ตราบิตที่เธอมาจากที่ซึ่งเธอตั้งใจจะไป โรเบอร์ตาจะไม่หลงหายไปจากพระเจ้า ถึงแม้เวลานั้นดาเนียลกับโรเบอร์ตาไม่ทราบว่าจะพระเมษบาลผู้ประเสริฐซึ่งเสด็จมา “เที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลง

หายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) ได้เสาะหาพวกเขามาตลอดก็ตาม

พระวิญญาณทำงานกับดาเนียลเรื่อยมา เช่นเมื่อโรเบอร์ตาพาเขาไปเที่ยวชมรอบพระวิหารและเมื่อพ่อของโรเบอร์ตาให้พรลูกๆ ของพวกเขา แม้พวกเขาย้ายมาแล้วหลายครั้ง แต่ทุกครั้งที่ย้ายพวกเขาพบผู้สอนศาสนา และบางครั้งศึกษากับผู้สอนศาสนาด้วย

ต่อมา หลังจากย้ายที่อยู่อีกครั้งในปี 2006 พวกเขาพบแดนกับลิซา นาธาน อดีตเพื่อนร่วมชั้นผู้เป็นสมาชิกที่แข็งขันของศาสนจักร ดาเนียลกับโรเบอร์ตาเพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ในเขตวอร์ดของครอบครัวนาธาน

เป็นเวลาสามสัปดาห์ที่โรเบอร์ตาปฏิเสธคำชวนของลิซาให้ไปโบสถ์กับเธอ “ดิฉันไม่อยากจะต้องอธิบายสถานการณ์ของดิฉัน” เธอก้าว “แต่ดิฉันตัดสินใจว่าอยากให้อีกๆ ไปปฐมวัย”

ไม่นานดาเนียลกับโรเบอร์ตาจึงพบกับผู้สอนศาสนาอีกครั้ง ดาเนียลเริ่มไปโบสถ์ ครูคนเก่งคนหนึ่งสอนหลักธรรมพระกิตติคุณทำให้ทุกอย่างต่างจากเดิม ผู้เยี่ยมสอนมาเยี่ยมทุกเดือน ทั้งสองพบเอลเดอร์เดวิด เอ. เบดนาร์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองระหว่างการให้ข้อคิดทางวิญญาณครั้งพิเศษครั้งหนึ่ง

โรเบอร์ตาเห็นหลักฐานในประสบการณ์ของพวกเขาที่ยืนยันว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียม “คนดีมากมายไว้ช่วยเรา”

พิจารณาดูว่าทางของท่านเป็นอย่างไร

โดยผ่านประสบการณ์หลากหลายและผู้คนมากมาย พระบิดาบนสวรรค์ทรงเตรียมโอกาสให้ดาเนียลกับโรเบอร์ตา “พิจารณาดูว่าทางของ [พวกเขา] เป็นอย่างไร” (ฮักกัย 1:7) แต่พวกเขาต้อง “มอบทาง [ของพวกเขา] ไว้กับพระเจ้า” (สดุดี 37:5) ก่อนพวกเขาจะก้าวหน้าได้

“ดิฉันรู่ว่างของดิฉันไม่ใช่วิถีของพระองค์” โรเบอร์ตากล่าว (ดู อิสยาห์ 55:8-9) “แต่ดิฉันไม่รู้วิธีเชื่อมต่อทั้งสองทางเข้าด้วยกัน”

จุดพลิกผันมาถึงเมื่อผู้สอนศาสนาขอให้ดาเนียลกับโรเบอร์ตาดัดสันใจว่าพวกเขาอยากไปที่ใดเมื่อพูดถึงเรื่องทางวิญญาณ และพวกเขาต้องทำอะไรเพื่อไปที่นั่น

“เมื่อเราดัดสันใจในทำนองที่ว่าสิ่งที่เราต้องการคืออยู่ตรงทางที่พระองค์ทรงนำไป” เธอกล่าว “เราเริ่มคิดว่าต้องทำอะไรจึงจะตามทางของพระองค์ไปถึงที่นั่นได้”

ในช่วงหลายเดือนต่อจากนั้น โรเบอร์ตាយามหันหลังให้การตัดสินใจที่ย่ำแย่ในอดีตและหวนคืนสู่เส้นทางที่เธอจากมาเมื่อสิบกว่าปีก่อน เช่นเดียวกับการหันเหออกจากเส้นทางพระกิตติคุณสมัยเป็นวัยรุ่นด้วยการตัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ การหวนคืนสู่เส้นทางของโรเบอร์ตາเริ่มด้วยการทำสิ่งที่ดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กน้อยในแต่ละวัน

“เมื่อดิฉันเริ่มพยายามทำเรื่องพื้นฐานทุกวัน—การสวดอ้อนวอนเป็นส่วนตัวและกับครอบครัว อ่านพระคัมภีร์ พาลูกๆ ไปโบสถ์ ช่วยคนอื่นเมื่อดิฉันช่วยได้—ดิฉันรู้สึกได้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงดูแลเราและทรงได้ยินคำสวดอ้อนวอนของเรา” โรเบอร์ตากล่าว “ครอบครัวเรามีความสุขมากขึ้น”

การตัดสินใจเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ช่วยให้ดาเนียลกับโรเบอร์ตาเข้มแข็งขึ้นเมื่อถึงเวลาต้องตัดสินใจในเรื่องสำคัญๆ พวกเขาตัดสินใจแต่งงานกัน จากนั้นราวหนึ่งปีหลังจากดาเนียลกับโรเบอร์ตาเริ่มพบกับผู้สอนศาสนา ความปรารถนาจะอยู่กับครอบครัวของพวกเขาตลอดกาลทำให้ดาเนียลรับบัพติศมา

ในที่สุด หลังจากพยายามอยู่สองปีเพื่อปรับสิ่งที่พวกเขาทำในแต่ละวันให้เข้ากับสิ่งที่พวกเขาต้อง

การในอนาคต ดาเนียลกับโรเบอร์ตาได้รับการฝึกในพระวิหาร—ทำให้ฝันในวัยเด็กของโรเบอร์ตาเป็นจริง

ดำเนินชีวิตวันนี้เพื่อนิรันดร

แผนส่วนหนึ่งของพระบิดาบนสวรรค์คือให้ดาเนียลกับโรเบอร์ตามีโอกาสตัดสินใจในแต่ละวันว่าพวกเขาจะเลือกทางใด—ทางของพวกเขาหรือของพระองค์ เวลานี้ทั้งคู่ตระหนักมากขึ้นถึงทิศทางที่การเลือกในแต่ละวันจะนำพวกเขาไป

จากประสบการณ์ส่วนตัวพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาหลงทางง่ายเพียงใดเมื่อตัดสินใจในแต่ละวันโดยไม่พิจารณาถึงผลกระทบต่อจุดหมายนิรันดร แต่พวกเขาขอบพระทัยเช่นกันที่ได้เรียนรู้ว่ามีทางกลับ

“ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าทรงรักดิฉันและทรงต้องการให้ดิฉันกลับเพราะพระองค์ประทานพรแก่ชีวิตเราด้วยคนที่เราพบระหว่างการเดินทางซึ่งช่วยให้เรากลับมา” โรเบอร์ตากล่าว “พระองค์ทรงไม่เคยลืมหัดฉันในช่วงที่ดิฉันหนีห่างจากศาสนจักร”

เพราะความรัก—และการพลีพระชนม์ชีพเพื่อชาติใช้—ของพระเมษบาลผู้ประเสริฐ “คนธรรมดา [จึงสามารถ] ละทิ้งทางของเขาและ... กลับยังพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงกรุณาเขา... เพราะพระองค์จะทรงอภัยอย่างสิ้นเหลือ” (อิสยาห์ 55:7)

เวลานี้ครอบครัวเนปีอากำลังพยายามเพ่งมองจุดที่พวกเขาอยากไป “เมื่อคุณตระหนักว่าชีวิตนี้มีอะไรมากกว่าที่เป็นอยู่ *เดี๋ยวนี้*” ดาเนียลกล่าว “นั่นเปลี่ยนการเลือกของคุณ” ■

การตัดสินใจกำหนดจุดหมายปลายทาง

“มีผู้กล่าวไว้ว่า ประตูดังประวัติศาสตร์ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจเล็กๆ ชีวิตของผู้คนก็เช่นกัน ชีวิตเราจะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจที่เราทำ—เพราะการตัดสินใจกำหนดจุดหมายปลายทาง”

ประธานโธมัส เอส. มอนตัน “Decisions Determine Destiny,” *New Era*, พ.ศ. 1979, 4

เมื่อพระคริสต์ทรงปลอบโยนเรา

ปี เป็นคริสต์มาสครั้งแรกของเราบนเกาะเหนือของนิวซีแลนด์—ดินแดนที่สวยงามมีเสน่ห์น่าหลงใหล แต่ทั้งที่เห็นแสงแดดและน้ำใจของสมาชิกศาสนจักรดิฉันกลับรู้สึกอ้างว้างอยู่ลึกๆ เพราะคิดถึงคุณพ่อคุณแม่และพี่น้อง เราย้ายมาจากสหรัฐอเมริกาในปีนั้นและดิฉันรู้สึกคิดถึงบ้าน

ในละแวกที่เราไปอยู่ใหม่ ดิฉันกับสามีเป็นเพื่อนกับครอบครัววิลสัน ครอบครัวหนุ่มสาวชาวไอริชที่นับถือศาสนาคริสต์อีกนิกายหนึ่งและเพิ่งมาอยู่นิวซีแลนด์เช่นเดียวกับเรา โนลัน วิลสัน เป็นเพื่อนร่วมงานของดิฉัน ไม่นานเราก็เป็นเพื่อนสนิท เราพูดคุยกันเกี่ยวกับประสบการณ์การอพยพโยกย้ายและความรักที่เรามีต่อบ้านใหม่ของเรา ขณะที่มิตรภาพเราแน่นแฟ้นขึ้น ดิฉันได้ทราบว่าครอบครัว

ของพวกเขา รู้สึกอ้างว้างและเหงาใจเช่นเดียวกัน พวกเขามีลูกเล็กๆ สามคนและคนที่สื่ออยู่ในครอบครัว

เย็นวันหนึ่งเมื่อดิฉันรู้สึกเหงาและหม่นหมองเป็นพิเศษ ดิฉันมีความรู้สึกว่ามีวิธีที่ดีที่สุดในการเอาชนะความเหงาคือรับใช้กัน—โดยเฉพาะครอบครัววิลสัน ดิฉันกับสามีตัดสินใจในคืนนั้นที่จะเริ่มฉลองคริสต์มาส 12 วันกับครอบครัววิลสันโดยการนำข้อความและของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ไปวางไว้ที่บ้านใดหน้าบ้านของพวกเขาโดยไม่บอกให้ทราบ แต่ละคืนความเหงาของดิฉันถูกแทนที่ด้วยความตื่นเต้นและความคาดหวังขณะที่เราแอบไปบ้านของพวกเขา วางข่าวสารและของขวัญ เคาะประตูแล้ววิ่งหนีไปพร้อมกับรอยยิ้มกว้างบนใบหน้า

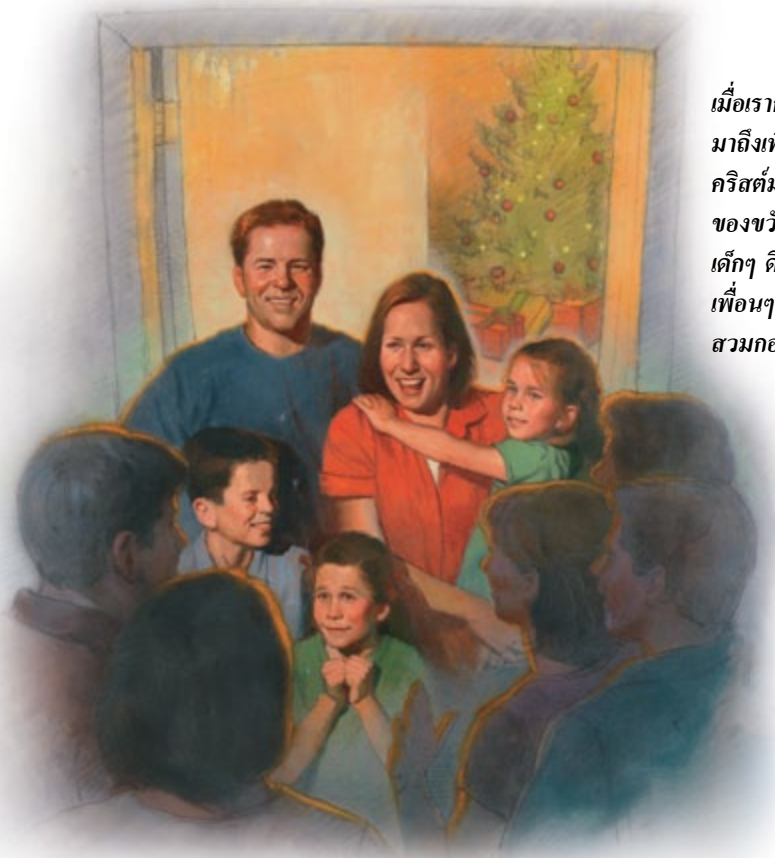
แต่ละวันในที่ทำงานโนลันจะเล่าให้ดิฉันฟังเกี่ยวกับ “เอลฟ์คริสต์มาส” ที่มาเยี่ยมเมื่อคืนก่อนอย่างไว้อร่อย เธอจะถ่ายทอดเรื่องราวที่ลูกๆ รอคอยผู้มาเยือนผู้ทำให้คริสต์มาสของครอบครัวเป็นคริสต์มาสที่มีความสุข หลายคืนที่เยาวชนในวอร์ดมาร่วมสนุกกับเรา

ในคืนสุดท้าย คืนคริสต์มาสอีฟ ครอบครัววิลสันทั้งข้อความและคุกกี้อ้วนบนโต๊ะบ้านโดยขอพบเอลฟ์ของพวกเขา เมื่อเรากับเยาวชนมาถึงเพื่อร้องเพลงคริสต์มาสให้เป็นของขวัญชิ้นสุดท้าย เด็กๆ ตีอกดีใจและเพื่อนๆ ของเราสวมกอดเราด้วยน้ำตาแห่งความขอบคุณ ความเหงาในใจดิฉันถูกแทนที่ด้วยความรักและความปีติยินดี ความสัมพันธ์อันมีมิตรระหว่างครอบครัวเราแน่นแฟ้นขึ้น

ต่อมาเราได้รับอีเมลจากชายคนหนึ่ง ในโบสถ์ของครอบครัววิลสันว่าเขาซาบซึ้งมากกับสิ่งที่เราทำให้ครอบครัวนั้นถึงขั้นสอบถามเรื่องศาสนจักรของเราและการรับใช้ที่เราทำให้คนอื่นๆ คนที่โบสถ์ของเขาไม่เคยได้ยินเรื่องคริสต์มาส 12 วัน แต่เวลานี้พวกเขาเชื่อมโยงประเพณีดังกล่าวกับวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ดิฉันไม่มีวันลืมคริสต์มาสครั้งแรกนั้นในนิวซีแลนด์ ที่นั่นดิฉันได้เรียนรู้อย่างไม่คาดฝันถึงวิธีลิ้มเนกถึงตนเอง ไปทำงานและ “ปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน” (ไมไซยาห์ 18:9)—เชกเช่นพระเยซูคริสต์ทรงปลอบโยนเราในยามที่เราต้องการและในยามที่เราโดดเดี่ยวอ้างว้าง ■
แอนเจลา ฟอลเลนไทน์, นิวซีแลนด์

เมื่อเรากับเยาวชนมาถึงเพื่อร้องเพลงคริสต์มาสให้เป็นของขวัญชิ้นสุดท้าย เด็กๆ ตีอกดีใจและเพื่อนๆ ของเราสวมกอดเรา

การ์ดคริสต์มาส ของผมจากโอเบรกอน

ขณะที่ผมรับใช้งานเผยแพร่ในเม็กซิโก ผมกับคู่หูชายคนหนึ่งจากโอเบรกอน เมืองทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของ เม็กซิโกใกล้อ่าวแคลิฟอร์เนีย เขาสนใจ ข่าวสารของเราเกี่ยวกับการฟื้นฟูพระกิตติคุณ แต่เขามีเวลาพูดคุยเพียง 10 นาที เพราะต้องไปขึ้นรถไฟให้ทัน เราสอนเขา เท่าที่เราจะทำได้ในช่วงเวลาสั้นๆ และให้ พระคัมภีร์มอรมอนหนึ่งเล่มพร้อมจุลสาร ทั้งหมดที่เรามี ตอนนั้นคณะเผยแผ่ของเรา ไม่มีผู้สอนศาสนาในโอเบรกอน

หลายเดือนต่อมาผมได้รับการคริสต์มาสจากใครบางคนในโอเบรกอน ผมมอง ดูการ์ดและสงสัยว่าใครส่งมา แต่แล้วก็นึก ขึ้นได้ว่าชายที่เราคุยด้วย 10 นาทีเป็นคน ส่งมาให้ ผมติดการ์ดไว้ในอพาร์ทเมนต์ รวมกับการคริสต์มาสที่ผมกับเฮลเดอร์ คนอื่นๆ ได้รับ

หลังจากคริสต์มาสผมกำลังจะโยนการ์ด ทิ้งแต่รู้สึกว่าจะต้องเก็บไว้ ความรู้สึกนั้น ไม่ใช่เสียงที่ได้ยินแต่เป็นความรู้สึกในใจ แทนที่จะโยนการ์ดทิ้งผมกลับเก็บไว้ใน กระเป๋าเสื้อผ้า

ไม่กี่เดือนต่อมาขณะอ่านจดหมาย ประจำเดือนจากคณะเผยแผ่ ผมเห็น ประกาศว่างานเผยแผ่ศาสนาจะเปิดใน โอเบรกอน อีกครั้งที่ผมคิดว่า “เมืองนั้น เกี่ยวอะไรกับผม” แต่แล้วก็นึกถึงชายคน ที่เราพบที่นั่น ผมค้นกระเป๋าเสื้อผ้าและ พบการ์ดคริสต์มาสใบนั้น ผมเขียนบน การ์ดว่า “เฮลเดอร์เหล่านี้เป็นเพื่อนของ

หลังจากคริสต์มาสผมกำลังจะโยนการ์ดทิ้งแต่รู้สึกว่าจะต้องเก็บไว้

ผม ผมส่งพวกเขาไปสอนคุณให้รู้จักพระ กิตติคุณมากขึ้น” จากนั้นจึงส่งการ์ดไป ให้เฮลเดอร์ที่ได้รับมอบหมายไปรับใช้ใน โอเบรกอนโดยบอกพวกเขาให้นำการ์ด ติดตัวไปด้วยและไปเยี่ยมชายคนดังกล่าว

จากนั้นไม่นานผมได้รับจดหมายจาก เฮลเดอร์ในโอเบรกอน เขียนว่า “เฮลเดอร์ รัมอส งานที่นี่ยากมากถึงขนาดว่าประ- ธานคณะเผยแผ่มีแผนจะถอนพวกเรา ออกมาจากกระทั่งเราได้รับการของคุณ เราไปพบบราเดอร์คนนี้ และเขาตื่นเต้น

มากกับข่าวสารของเราถึงขนาดพาเรา ไปพบทุกคนในครอบครัวกับเพื่อนๆ ของ เขา เพราะบราเดอร์คนนี้ เราจึงได้เริ่มตั้ง สาขา”

หลายปีผ่านไป และตอนนี้มีสแตคสาม แห่งจัดตั้งในโอเบรกอน ผมรู้สึกขอบคุณ ที่รู้ว่าเพราะผมฟังการกระตุ้นเตือนของ พระวิญญาณ ผมจึงได้มีส่วนเล็กน้อยใน การช่วยให้พี่น้องชายหญิงในโอเบรกอน ได้รับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ■ โรเบิร์ต รัมอส, โอเบรกอน สหรัฐอเมริกา

เราไม่มีอะไรกิน

ดิฉันตื่นแต่เช้าในวันก่อนคริสต์มาส พร้อมด้วยความวิตกกังวลเพราะเราไม่มีอาหารมื้อเย็นสำหรับคริสต์มาสคืนนั้นและเราไม่มีเงินซื้ออาหาร ตอนนั้นดิฉันอาศัยอยู่กับเอดิกตาน้องสาวของดิฉันในมาราโกโบ เวเนซุเอลา

เมื่อลูกจากเตียงแล้ว ดิฉันจึงคุกเข่าและเริ่มสวดอ้อนวอน ดิฉันวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้ทรงนึกถึงเรา ดิฉันทูลขอพระองค์ให้ประทานอาหารแก่เราอย่างน้อยก็สำหรับวันพิเศษยิ่งวันนั้น *la Noche Buena* (คริสต์มาสอีฟ)

ขณะสวดอ้อนวอน ดิฉันเปี่ยมด้วยสันติคล้ายกับได้ยินเสียงแผ่วเบาบอกดิฉันว่า “ทุกอย่างจะดี อย่าวิตกเลย” เมื่อสวดอ้อนวอนจบ ดิฉันรู้ว่าเรื่องดีบางอย่างจะเกิดขึ้นในวันนั้น

หลังจากปลุกน้องสาว ดิฉันออกไปกวาดระเบียบหน้าบ้าน เพื่อนบ้านฝั่งตรงข้ามเห็นดิฉันเธอก็จึงนำเงิน 1,000 โบลิวาเรสที่ติดค้างดิฉันมาให้เป็นค่าผ้าปูโต๊ะคริสต์มาสและของตกแต่งที่ดิฉันปักให้เธอ ดิฉันแปลกใจเพราะจำไม่ได้ว่าเธอเป็นหนี้ดิฉัน

ดิฉันวิ่งไปที่ห้องน้องสาวและเอาเงินที่ได้รับให้เธอดู เธอถามด้วยความแปลกใจว่าดิฉันได้เงินนี้มาจากไหน ดิฉันตอบว่า “พระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จได้ทุกอย่าง” (มัทธิว 19:26)

ไม่กี่นาทีต่อมา เราได้ยินเสียงเรียกน้องสาวของดิฉันอยู่นอกบ้าน เมื่อทราบว่าเป็นเพื่อนบ้านคนเดิม เราจึงออกไปพูดคุยกับเธอ แล้วเธอก็จ่ายให้น้องสาวของดิฉัน 1,000 โบลิวาเรสเป็นค่าเย็บปักถักร้อย

บางอย่าง ดิฉันกับน้องสาวมีความสุขมาก เพราะตอนนี้เราสามารถซื้ออาหารเข้ากลางวัน และ อาหารเย็นได้แล้ว

หลังจากกลับจากซื้ออาหาร เราพบเพื่อนคนหนึ่งรอเราอยู่ เขาถามว่าเขาจะอยู่ *la Noche Buena* กับเราได้หรือไม่เพราะเขาไม่อยากจะอยู่บ้านคนเดียวในวันคริสต์มาสอีฟ เราอธิบายว่าที่บ้านเรามีอาหารเย็นมื้อเล็กๆ เท่านั้นแต่ก็ยินดีให้เขามารับประทานร่วมกับเรา เขามอบเงิน 2,000 โบลิวาเรสให้เราเพื่อช่วยจ่ายค่าอาหารเย็น เราแทบไม่อยากจะเชื่อว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประทานพรเรามากมายเหลือเกิน

ต่อมาหลานสาวของดิฉันโทรมาบอกว่าเธอจะมาถึงคืนนั้นและจะเอาเนื้อหมัก 33 ปอนด์ (15 กิโลกรัม) มาด้วย ตอน

เที่ยงหลานชายดิฉันมากับภรรยาและลูกๆ พวกเขาถามว่าจะกลับมาตอนเย็นพร้อมอาหารและฉลองคริสต์มาสอีฟกับเราได้หรือไม่

“เราไม่ได้มีอาหารมื้อใหญ่หรอกนะ” เราตอบ “แต่เราจะมีพอสำหรับทุกคน”

ค่ำวันนั้นดิฉันกับเอดิกตาทำไก่อบสลัดมันฝรั่ง ขนมสุตตรสมะนาว กับ *majarete* พุดดิ้งมะพร้าวแบบดั้งเดิม เรารับประทานกับแขกทุกคนของเราอย่างมีความสุข แต่ก่อนอื่นเราขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรมากมายที่พระองค์ประทานแก่เรา วันนั้นพระองค์ทรงเตือนเราว่าถ้าเรามีศรัทธาและไม่สงสัย พระองค์จะประทานพรเราเมื่อเราทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ■

เอสตีลิตา ซากิน ฮาร์ท, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เมื่อลูกจากเตียงแล้ว ดิฉันจึงคุกเข่าและเริ่มสวดอ้อนวอน ดิฉันวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ขอให้ทรงนึกถึงเรา

คริสต์มาสครั้ง สุดท้ายของลินดา

ในช่วงเรียนปีสองที่มหาวิทยาลัยบริคัม
ยังก์ ฝ่ายอธิการวอร์ดของเราเซ็นชื่อ
ให้วอร์ดเข้าร่วมโปรแกรมตัวแทนชานต้า
เพื่อมอบของขวัญคริสต์มาสให้ครอบครัว
ที่ขัดสน

อย่างไรก็ดี ชื่อวอร์ดของเราไม่ปรากฏ
ในรายชื่ออาสาสมัคร เมื่อใกล้ถึงคริสต์มาส
เรายังไม่มีครอบครัวให้ช่วย ครั้นแล้วที่
ปรึกษาคนหนึ่งของอธิการก็บอกเราเรื่อง
ครอบครัวที่อาจจะใช้ความช่วยเหลือของ
เราแทน เมื่อเราทราบเรื่องครอบครัวนี้ เรา
ทุกคนรู้สึกมั่นใจว่าเราควรมุ่งความสนใจ
ไปที่พวกเขา

ลินดา (นามสมมุติ) มีบุตรชายอายุ
ตั้งแต่ 9 ถึง 15 ปี เธอต่อสู้มาอย่างทรหด
กับมะเร็งเต้านม ในช่วงตั้งเครียดของความ
เจ็บป่วย สามีทิ้งเธอไป เธอเพิ่งย้ายจาก
รัฐหนึ่งมาทำงานในโพรวู ยูทาห์ แต่งาน
ล้มเหลวและเธอไม่มีรายได้

ตอนเราพบลินดา เราเข้าใจเธอทันที
เราได้เห็นวิธีที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงทำ
เพื่อเธอ—ในฐานะวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และ
สูงส่งผู้เอาชนะการทำทายนากๆ มากมาย
มาแล้ว เธอไม่ใช่ *โครงการ* สำหรับเรา แต่
เธอเป็นเพื่อนซิวินันด์ สมาชิกทุกคนใน
วอร์ดบริจาคสิ่งของบางอย่างเพื่อช่วยเธอ
กับลูกชาย เราทุกคนเป็นนักศึกษาวิทยาลัย
ที่อายุยังน้อยและยากจน แต่เรายินดีให้
เพราะเรารักเธอ

ลินดาทำงานเลี้ยงคริสต์มาสที่วอร์ด
ของเรา ซึ่งเป็นช่วงที่สมาชิกวอร์ดหลาย
คนไปอพาร์ทเมนต์ของเธอและนำอาหาร

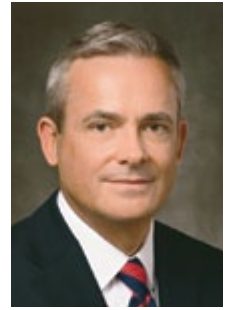
*ขณะลินดาอยู่ทำงานเลี้ยงคริสต์มาสของวอร์ด สมาชิกวอร์ดหลายคนไปที่อพาร์ทเมนต์ของเธอและ
นำอาหารใส่ตู้กับข้าวและตู้เย็นให้เธอจนเต็ม*

ใส่ตู้กับข้าวและตู้เย็นไว้ให้เธอจนเต็ม
พวกเขาตกแต่งต้นคริสต์มาสและวาง
ของขวัญไว้รอบๆ ต้นสำหรับทุกคนใน
ครอบครัว ฝากยางรถยนต์เส้นใหม่ไว้สี่
เส้นด้วยและจ่ายค่าเช่าให้เธอหลายเดือน
ดิฉันไม่แน่ใจการบริจาคเล็กๆ น้อยๆ ของ
เราทำสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้อย่างไร แต่รู้
ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงใช้การเสียสละ
ของเราเพื่อเป็นพรแก่เธอ

ปีต่อมาดิฉันอยู่ในวอร์ดนักศึกษาอีก
วอร์ดหนึ่ง แต่กลับไปช่วงเทศกาลคริสต์-
มาสเพื่อเยี่ยมฝ่ายอธิการชุดก่อนของดิฉัน

ดิฉันทราบว่าสามีของลินดากลับมาหา
ครอบครัวแล้วและการเงินของพวกเขา
มั่นคงดี แต่แล้วมะเร็งก็กลับมาทวงชีวิต
เธอ ดิฉันตระหนักว่าเราได้ช่วยกันให้
คริสต์มาสครั้งสุดท้ายแก่ลินดา

โดยรู้สึกถึง “ความรักอันบริสุทธิ์ของ
พระคริสต์” (โมโรไน 7:47) อย่างแรงกล้า
ผ่านประสบการณ์คราวนั้น ดิฉันเรียนรู้ว่า
จิตกุศลที่แท้จริงเป็นของประทานทาง
วิญญาณอันประมาณค่ามิได้ที่ผลักดัน
เราให้กระทำแทนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ■
เจ. ออเดรย์ แซมเมอร์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

โดย เอริกเตอร์ แพทริก เคียร์อน แห่งสวากเจ็ดสิบ

เอริกเตอร์ สักการะพระองค์

คริสต์มาสที่ผ่านมาฉันได้รับใช้ที่สำนักงานใหญ่ของศาสนจักรในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ข้าพเจ้าเผชิญกับสภาพอากาศประจำถิ่นที่เรียกว่าอากาศผกผัน อากาศผกผันคือสภาพที่อากาศใกล้พื้นดินเย็นกว่าอากาศที่อยู่สูงขึ้นไป เป็นสภาพตรงข้าม—หรือสภาพผกผัน—กับสภาพปกติ อากาศผกผันไม่ใช่เรื่องแปลกในซอลท์เลคซิตี แต่มีประกาศว่าเกิดมากขึ้นเพราะเมืองตั้งอยู่ในหุบเขาที่มีเทือกเขาสูงกั้นอยู่ สภาพเช่นนี้ทำให้เมืองอยู่ในหมอกควันและหมอกควันลอยอยู่เหนือพื้นหุบเขา ส่งผลให้เมฆหนาที่บดบังและเย็นจัดปกคลุมเมืองและบริเวณโดยรอบ หมอกควันเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนที่ย้ายใจลำบากและมีผลต่อขวัญกำลังใจของหลายคนเนื่องด้วยอากาศให้ความรู้สึกสกปรกและบางครั้งดวงอาทิตย์หายไปทีละหลายวันหรือแม้หลายสัปดาห์

แต่พอซบรถขึ้นเขาได้ไม่นานก็จะเห็นว่าหมอกควันหนาเพียงไม่กี่ร้อยฟุตเท่านั้น ในไม่กี่นาทีที่ท่านจะอยู่ท่ามกลางแสงแดดจ้า ได้สูดอากาศที่ใสเหมือนแก้วผลึก พลังเข้มข้นมองเทือกเขาที่งดงามเป็นธรรมชาติและมีหิมะปกคลุม เมื่อเทียบกับหุบเขาเบื้องล่างแล้วถือว่าสภาพอากาศดีมาก ขณะที่ท่านไต่เขาสูงขึ้นเรื่อยๆ เมื่อมองลงไปท่านจะเห็นหมอกควันในหุบเขาเบื้องล่าง ดูคล้ายผ้าห่มสกปรกได้ฟ้าสีคราม

มีหลายครั้งในชีวิตที่เราพบตนเองติดอยู่ในหุบเขา

เราพึ่งตระหนักว่าเรามีพลังความสามารถนำตัวเราออกจากอากาศสกปรกของหุบเขาเข้าสู่แสงแดดเจิดจ้าของสันติสุขและความหวังที่พบโดยการมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น

ได้ความมืดครึ้มของความมืดสลัวอันเนื่องมาจากหมอกควัน เพราะการเลือกไม่ดีที่เราทำ ความประพฤติที่ทำให้พระวิญญาณขุ่นเคือง หรือการตัดสินใจที่เจ็บปวดติดต่อกันหลายครั้งและการทำทายเป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตมรรตัย เราจึงรู้สึกเหมือนติดอยู่ในหมอกหนาที่ทำให้หายใจไม่ออก เราเห็นไม่ชัด เรารู้สึกสับสน และเรารู้สึกว่าเราทำให้ตัวเราออกห่างจากแสงสว่างและความอบอุ่นแห่งรักของพระบิดาบนสวรรค์ เราลืมไปว่าแสงบริสุทธิ์ของพระเจ้ารอเราอยู่ ส่งสัญญาณเรียกเรา และอยู่ห่างออกไปเพียงไม่กี่ย่างก้าวของศรัทธา เราพึ่งตระหนักว่าเรามีพลังความสามารถนำตัวเราออกจากอากาศสกปรกของหุบเขาเข้าสู่แสงแดดเจิดจ้าของสันติสุขและความหวังที่พบโดยการมาหาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น

ในช่วงเทศกาลคริสต์มาสปีนี้ เราชื่นชมยินดีในการประสูติของพระเยซูคริสต์ ความสว่างของโลก ผู้ทรงเชื้อเชิญเราทุกคนให้มาหาพระองค์และมาสู่แสงสว่าง เราสามารถอ่านพระคัมภีร์เกี่ยวกับชายหญิงผู้ได้รับพรให้มาหาพระองค์จริงๆ เมื่อครั้งเสด็จพระราชสมภพ บางคนมาไกล หลายคนอยู่ใกล้กว่านั้น บางคนได้รับการเยื้อนจากเทพ และหลายคนทำตามการเปิดเผยส่วนตัว แต่ทุกคนยอมรับพระคำวิเศษเชื้อเชิญให้มาหาพระองค์

เราเรียนรู้อะไรบางอย่างจากคนเลี้ยงแกะ ลิเมโอน

อันนา และเหล่าโหราจารย์ คนทั้งหมดนี้ได้รับสิทธิพิเศษให้มาดูพระกุมารพระคริสต์ด้วยตาตนเอง ขณะที่เราไตร่ตรองการตอบสนองอย่างซื่อสัตย์ที่พวกเขามีต่อพระคำรัสเชื้อเชิญให้มาหาพระคริสต์ เราสามารถเรียนรู้ที่จะยกตัวเราออกจากสภาพ ผกผันของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ออกจากความมืดครึ้มและความสับสนที่เรากำลังประสบ และนำตัวเราเข้าไปในความหวังอันบริสุทธิ์ชัดเจน ที่องค์ความสว่างของโลกทรงมอบให้ ที่นั่น เมื่ออยู่กับพระองค์ เราจะรู้สึกว่แท้จริงแล้วเราเป็นใคร และเราเหมาะกับส่วนไหนในภาพนิรันดร์ ความ

**การเป็นสานุศิษย์
ของเรามีได้เรียก
ร้องให้เราทิ้งแกะไว้
ในทุ่งหรือข้ามทะเล
ทราย การเดินทาง
ของเราไปหาพระ
ผู้ช่วยให้รอดไม่ใช่
ทางกาย แต่เป็นทาง
วิญญาณและความ
ประพฤติ เกี่ยวข้อง
กับการยอมรับและ
น้อมรับการชดใช้
ของพระองค์**

ผกผันของเราพลิกกลับ
และมุ่มมองที่ถูกต้องกลับ
คืนมา

คนเลี้ยงแกะ

ในข้อที่รู้จักกันดีจาก
ลูกา 2 เราเรียนรู้ข้อเท็จ
จริงที่สำคัญเกี่ยวกับ
พยานกลุ่มแรกที่ยืนยัน
การประสูติของพระคริสต์
กลุ่มนั้นคือคนเลี้ยงแกะ
ในทุ่งใกล้เบธเลเฮม เมื่อ
“มีทูตองค์หนึ่งของพระ
เป็นเจ้ามาปรากฏแก่เขา

...เขากลัวนัก” (ข้อ 9) แต่พวกเขาได้ยิน “ชาวดี...
คือความปรีดียิ่ง” ว่าพระผู้ช่วยให้รอดที่ทำนายไว้
นานแล้ว พระเมสสิยาห์ พระคริสต์ประสูติแล้ว (ข้อ
10) พวกเขาฟังเพื่อรู้เครื่องหมายซึ่งจะทำให้พวกเขา
จำพระผู้ช่วยให้รอดได้ ว่าพระองค์จะ “พันผ้า
อ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า” (ข้อ 12) เมื่อชาวสวรรค์
หมู่หนึ่งจับคำประกาศอันนำยินดีของพวกเขา คน
เลี้ยงแกะตอบสนองทันทีโดยกล่าวว่า “ให้เราไปยัง
เมืองเบธเลเฮมดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น” (ข้อ 15)
พวกเขา “รีบไป” (ข้อ 16) และพบพระกุมารพระ
คริสต์ตามที่ทูตสวรรค์บอกไว้ จากนั้นพวกเขาจึง

“กลับไปยกย่องสรรเสริญพระเจ้า” (ข้อ 20) ความที่ต้องการบอกข่าวอันนำยินดีเกี่ยวกับการประสูติของพระผู้ช่วยให้รอดพวกเขาจึง “เล่า [เรื่อง] ซึ่งเขาได้ยินถึงพระกุมารนั้น” (ข้อ 17)

เช่นเดียวกับคนเลี้ยงแกะ เราต้องตอบสนองทันที ด้วยความเร่งรีบ เมื่อใดก็ตามที่พระวิญญาณตรัสกับเรา ในถ้อยคำของประธานโรมัส เอส. มอนสัน เราต้อง “อย่า อย่า อย่าถ่วงเวลาทำตามการกระตุ้นเตือน” บางครั้งหลังจากเอาใจใส่การกระตุ้นเตือน เราเห็นไม่ชัดว่าเหตุใดพระวิญญาณจึงทรงนำทางเราให้ทำเช่นนั้น แต่เช่นเดียวกับคนเลี้ยงแกะ บ่อยครั้งเราเห็นปฏิกิริยาเกิดขึ้นและการตอบสนองอย่างซื่อสัตย์ต่อการกระตุ้นเตือนได้รับการยืนยัน ต่อจากนั้นเราย่อมสามารถใช้โอกาสแบ่งปันปีติและพยานของเรากับคนอื่นๆ ได้ การทำเช่นนี้จะเสริมสร้างศรัทธาและความหวังของผู้อื่น โดยยืนยันประจักษ์พยานของเราและนำเราให้ใกล้ชิดพระผู้ช่วยให้รอดและวิถีของพระองค์มากขึ้น

ลิเมโอน

พยานที่ได้รับสิทธิพิเศษอีกคนหนึ่งของพระกุมารพระคริสต์คือลิเมโอน เขาเป็นคน “ชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า” เขาได้รับการสื่อสารเป็นประจำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ลูกา 2:25) เขาได้รับการเปิดเผยว่าเขา “จะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์ของพระเป็นเจ้า” (ข้อ 26) เขามีชีวิตอยู่ด้วยความหวังและรอคอยเหตุการณ์อันเป็นพรนั้น พระวิญญาณกระตุ้นเตือนเขาให้มาพระวิหารในวันที่มารีย์และโยเซฟนำพระกุมารเยซูในวัยทารกมาเยรูซาเล็มเพื่อ “ถวายแด่พระเจ้า” (ข้อ 22) ลิเมโอนจำได้ว่าพระกุมารคือพระเมสสิยาห์ที่สัญญาไว้ เขาจึง “อุ้มพระกุมาร และสรรเสริญพระเป็นเจ้า” (ข้อ 28) โดยพยากรณ์ว่าพระกุมารศักดิ์สิทธิ์พระองค์นี้จะทรง “เป็นสว่างส่องแสงแก่คนต่างชาติและเป็นศักดิ์ศรีของพวกอิสราเอลชนชาติของพระองค์” (ข้อ 32)

ชีวิตที่ชอบธรรมและซื่อสัตย์ของลิเมโอนทำให้เขาได้อยู่ในพระวิหารเพื่อเป็นพยานถึงองค์ความ

สว่างนั้นเมื่อเขาพบพระองค์ในท้ายที่สุด เขาก็เหมือนลิเมโอน เราสามารถพยายามทำให้ตัวเรารู้สึกไวและตั้งฟังสุรเสียงกระซิบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มากขึ้นเพื่อชีวิตเราจะสามารถเดินในเส้นทางที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีพระดำริสำหรับเรา เพราะลิเมโอนปลูกฝังความสามารถในการได้ยินและตอบสนองพระวิญญาณ เขาจึงอยู่ในสถานที่ถูกต้องในเวลาที่เหมาะสม และพระสัญญาที่พระเจ้าทรงมีต่อเขาจึงเกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างนำยินดีที่สุด

โอกาสเดียวกันนี้มีให้เราแต่ละคนและให้อำนวยให้แผนของพระเจ้าเผยออกมาในชีวิตเราเช่นกัน เมื่อเราเผชิญกับการตัดสินใจที่มีความสำคัญชั่ววันรันดร์ เมื่อเราอยู่ตรงทางแยกในชีวิตเราเราต้องมีความชัดเจนในวิสัยทัศน์และมุมมองที่ถูกต้อง บางครั้งลักษณะของการตัดสินใจในเรื่องสำคัญเหล่านี้ทำให้เรารู้สึกไม่มั่นใจ ไม่มั่นคง และแม้ไม่สามารถลงมือทำ หรือลงไปในหุบเขาอันมืดมิดได้สภาพความผกผันได้ แต่เมื่อเราก้าวด้วยศรัทธาและทำตามหลักการอันชอบธรรม เราจะค่อยๆ เห็นแผนของพระผู้เป็นเจ้าเป็นรูปเป็นร่างในชีวิตเรา และนำเราเข้าสู่แสงแดดจ้าแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า

อันนา

อันนาเป็นหญิง “ชรามากแล้ว” หญิงม่ายที่เรียกว่า “ผู้เผยพระวจนะหญิง” (ลูกา 2:36) ชีวิตที่ซื่อสัตย์และยืนยาวของนางเห็นได้จากความเสมอต้นเสมอปลายของนางในการอดอาหารและสวดอ้อนวอน และนาง “มิได้ไปจากบริเวณพระวิหารเลย” (ข้อ 37) เมื่อเห็นพระกุมารเยซูในพระวิหารนาง “โมทนา” พระกุมารพระคริสต์ “และกล่าวถึงพระกุมารให้คนทั้งปวงที่คอยการทรงไถ่กรุงเยรูซาเล็มฟัง” (ข้อ 38)

เราเรียนรู้จากประสบการณ์ของอันนาว่าเราสามารถดำเนินชีวิตอย่างซื่อสัตย์ได้ทุกสภาพการณ์ถ้าเราเสมอต้นเสมอปลายในการอดอาหารและสวดอ้อนวอน ถ้าเราไม่ไปจากวิหารในใจเรา

เมื่อเราก้าวผ่านเส้นทางแห่งความหวัง โดย เอลส์เพธ ยัง ก็ไม่อนุญาตให้ท่านทำเช่นนั้น ไม่เกิด อัลเบิร์ตสัน ไม่อนุญาตให้ท่านทำเช่นนั้น โดย บาร์เรตต์; แทนของความหวัง โดย เอลส์เพธ ยัง; ไม่อนุญาตให้ท่านทำเช่นนั้น โดย โรเบิร์ต ที. โจนส์; การกล่าวถึงอันนาของพระเยซูของลิเมโอน โดย โจนส์; การกล่าวถึงอันนาของพระเยซูของลิเมโอน โดย โจนส์; การกล่าวถึงอันนาของพระเยซูของลิเมโอน โดย โจนส์

ถ้าเรายังไม่มีโอกาสเดินทางไปพระวิหารและรับพรพระวิหาร เราสามารถขึ้นชมพรที่หลังไหลมาสู่ชีวิตเราได้เมื่อเราถือใบรับรองพระวิหารอย่างมีค่าควร ศาสดาพยากรณ์เชื้อเชิญเราครั้งแล้วครั้งเล่าให้ถือใบรับรองพระวิหารแม้สภาพการณ์ของเราจะไม่เอื้ออำนวยให้เราได้เข้าพระวิหารก็ตาม² เราสามารถยกตัวเราออกจากช่วงเวลาอันมีดมนเข้าไปสู่แสงแห่งความกตัญญูผู้คุณผ่านการนมัสการในพระวิหารและผ่านการเป็นพยานถึงพระเยซูต่อทุกคนที่มองหาสันติและความหวัง

เหล่าโหราจารย์

สุดท้าย ใน มัทธิว 2 เราอ่านเรื่องราวของเหล่าโหราจารย์ผู้เดินทางมาไกล เพราะ “เห็นดาว

ขณะที่เราไตร่ตรองการตอบสนองอย่างซื่อสัตย์ของคนเลี้ยงแกะ สิเมโอน อันนา และเหล่าโหราจารย์ เราสามารถเรียนรู้ที่จะยกตัวเราออกจากสภาพความผกผันของเราได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ออกจากความมืดครึ้มและความสับสน และนำตัวเรามาหาองค์ความสว่างของโลก

ปรากฏขึ้น” และเข้าใจเครื่องหมายนั้น (ข้อ 2) พวกเขาเข้าเฝ้าพระองค์พร้อมเครื่องบรรณาการและถวายนมัสการ โดยถามว่า “กุมารผู้ที่ยังเกิดมาเป็นกษัตริย์ของชนชาติยิวนี้ผู้นั้นอยู่ที่ไหน” (ข้อ 2) เมื่อการค้นหาสิ้นสุดลงและพวกเขาพบพระกุมารพระคริสต์ พวกเขา “จึงกราบถวายนมัสการกุมารนั้น” และถวายทรัพย์ของพวกเขา (ข้อ 11) ถึงแม้พวกเขาจะพบกับความหลอกลวงของเฮโรด แต่พวกเขา “ได้ยินคำเตือนในความฝัน มิให้กลับไปเฝ้าเฮโรด” แต่ควรกลับบ้าน “ทางอื่น” (ข้อ 12) เหล่าโหราจารย์ทำตามการเปิดเผยนี้จากพระผู้เป็นเจ้าและคุ้มครองครอบครัวศักดิ์สิทธิ์จากเจตนาอันชั่วร้ายของเฮโรด

มีเรื่องราวมากมายที่เราเรียนรู้ได้จากเหล่าโหราจารย์ เช่นเดียวกับพวกเขา เราควรศึกษา

พระคัมภีร์และรู้เครื่องหมายเพื่อเฝ้าระวังขณะที่เราทุกคนเตรียมแผ่นดินโลกให้พร้อมรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระผู้ช่วยให้รอด จากนั้น ขณะที่เราค้นคว้าและไตร่ตรองพระคัมภีร์ เราย่อมมีความปรารถนาอันเต็มเปี่ยมกว่าเดิมที่จะแสวงหาพระเจ้าทุกวันในชีวิตเราและทั้งความเห็นแก่ตัว ความจองหอง และความดีร้ายของเราเพื่อเป็นของขวัญแด่พระองค์ เมื่อการเปิดเผยส่วนตัวมาถึงเพื่อปรับเปลี่ยนแผนที่เราวางไว้ เราพึงเชื่อฟังโดยมีศรัทธาและวางใจว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงทราบว่าจะไรดีที่สุดสำหรับเรา และสุดท้าย โดยผ่านชีวิตของการเป็นศาสนิกษย์ที่แท้จริง เราพึงกราบนมัสการพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนและความรัก

การเป็นศาสนิกษย์มิได้เรียกร้องให้เราทิ้งแกะไว้ในทุ่งหรือข้ามทะเลทราย การเดินทางของเราไปหาพระองค์ไม่ใช่ทางกาย แต่เป็นทางวิญญาณและความประพฤติ เกี่ยวข้องกับการยอมรับและน้อมรับความจริงที่ว่าการชดใช้ของพระองค์ไร้ขอบเขตและครอบคลุมทุกด้านของชีวิตเรา—ไม่ว่าจะเป็นบาป ความอ่อนแอ ความเจ็บปวด ความป่วยไข้และความทุพพลภาพของเรา (ดู แอลมา 7:11–13) นี่หมายความว่าเราสามารถปล่อยวางสิ่งเหล่านั้นที่ดึงเราลงมาในหมอกอันมืดครึ้มแห่งสภาพความผกผันของตัวเองและดำเนินชีวิตในความอบอุ่นและความรักจากองค์ความสว่างของโลก ดังประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด สอนว่า “คำว่า ‘มาสู่พระคริสต์’ เป็นคำเชื้อเชิญสำคัญที่สุดที่ท่านจะให้แก่อีกคนหนึ่งได้ เป็นคำเชิญสำคัญที่สุดที่ใครๆ จะยอมรับได้”³ ■

อ้างอิง

1. โทมัส เอส. มอนสัน “The Spirit Giveth Life,” *Ensign*, พ.ศ. 1985, 68, 70
2. ดู ตัวอย่างใน ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ “The Great Symbol of Our Membership,” *Tambuli*, พ.ศ. 1994, 6
3. ดู เฮนรี่ บี. อายริงก์ “มาสู่พระคริสต์” *เลียโฮนา* มี.ค. 2008 หน้า 49

“ฉันจะมีเจตคติในแง่บวกเกี่ยวกับอนาคตได้อย่างไร”

ใราต่างประสพกับเวลาที่ดูเหมือนจะมีความท้อแท้และข่าวร้ายเทกระหน่ำมาไม่ขาดสายทั้งระดับส่วนตัวและบางครั้งก็ระดับโลก แต่เราพึงระลึกว่าเรามีเหตุให้หวังเนื่องด้วยศรัทธาที่เรามีต่อพระเจ้าพระเยซูคริสต์

ณ การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน ปี 2009 ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน เตือนเราให้นึกถึงพระบัญชาของพระเจ้าที่ว่า “จงรื่นเริงเถิด” (คพ. 68:6) และให้กำลังใจเราด้วยถ้อยคำต่อไปนี้ “แม่เมฆมรสุมจะรวมตัวกัน และฝนเทลงมาถูกเรา ความรู้ในพระกิตติคุณและความรักที่เรามีต่อพระบิดาบนสวรรค์และพระผู้ช่วยให้อรอดจะปลอบโยนและค้ำจุนเรา และจะนำความสุขเข้ามาในใจเราขณะที่เราดำเนินชีวิตอย่างซื่อตรงและรักษาพระบัญญัติ จะไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ชนะเราได้”

แม้เมื่อสภาพบางอย่างดูเหมือนโหดร้ายที่สุด ไม่มีแม้ชั่วขณะของการหยุดพักในมรสุมบนเส้นขอบฟ้า แต่ความเข้าใจพระกิตติคุณของเราจะช่วยให้เรามีเจตคติในทางบวกเกี่ยวกับอนาคตเสมอ ดังที่ประธานมอนสันกล่าวไว้ในคำปราศรัยเรื่องเดียวกันว่า “อนาคตสดใสเท่าศรัทธาของท่าน” (“จงรื่นเริงเถิด” เลียโฮนา พ.ศ. 2009 หน้า 113)

อ่าน สวดอ้อนวอน ยิ้ม

สามสี่ปีก่อน ฝ่ายประธานเยาวชนหญิงสามัญได้ให้การท้าทาย 100 เปอร์เซ็นต์กับเรา ได้แก่ อ่านพระคัมภีร์มอรมอนทุกวัน สวดอ้อนวอนทุกวัน และยิ้ม ดิฉันคิดจะลองทำและทำสม่ำเสมอเท่าที่จะทำได้ ยิ่งความแปลกใจแก่ดิฉันเมื่อการท้าทายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในชีวิต ดิฉันมีความสุขมากขึ้น ดิฉันมีพระวิญญาณอยู่ด้วย และดิฉันมีเจตคติในทางบวก ถึงแม้จะยังต้องเผชิญกับความยากลำบาก แต่พลังของพระวิญญาณช่วยให้ดิฉันอดทนอย่างมีความสุข

อาเรียนา จี. อายุ 16 ปี, เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

มีความหวัง

ผมคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่เราทำได้เพื่อให้มีเจตคติในทางบวกเสมอคือยิ้มและมีความหวัง! ความหวังช่วยผมตลอดชีวิตในด้านต่างๆ นับไม่ถ้วน เราต้องคิดด้วยว่าเราได้รับพรมากเพียงใดและรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรามากเพียงใด เราสามารถหันไปขอสันติสุขจากพระองค์ได้ทุกสถานการณ์ พระบุตรของพระองค์ทรงทนทุกข์เพื่อเรา ดังนั้นพระองค์จึงทรงทราบความเจ็บปวดของเรา โดยผ่านพระองค์ เราจะได้รับมีความหวัง ได้รับการรักษา และมีความสุขแน่นอน

โคริย์ ดี. อายุ 18 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

นึกถึงการชดใช้

การไตร่ตรองการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้อรอดจะให้ความหวังเสมอและจะช่วยให้เรามองโลกในแง่ดี เราทุกคนกำลังประสพการทดลองในชีวิตนี้ แต่โดยผ่านการชดใช้ การทดลองและปัญหาทุกอย่างทั้งทางโลกและทางวิญญาณล้วนมีทางออก การชดใช้ทำให้เราสามารถเห็นทางออกเหล่านี้ การชดใช้เป็น การแสดงความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าของมีต่อลูกๆ ของพระองค์ การชดใช้ไม่มีขอบเขตและเป็นความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรา จะให้ความกล้าหาญและพลังแก่เราเพื่อเผชิญอนาคตโดยไม่กลัว

คาร์ล เอ. อายุ 18 ปี, ลา구나 ฟิลิปปินส์

ยังคงซื่อสัตย์

ช่วงเวลาที่สับสนวุ่นวายเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระเจ้าและบอกไว้ล่วงหน้าตั้งแต่สมัยพันธสัญญาเดิม ในพระคัมภีร์ทุกเล่มและตลอดทั้งเล่ม พระเจ้าทรงสัญญาว่าคน

ชอบธรรมจะได้รับพรและได้รับการปกป้องรักษา เมื่อคุณยังคงซื่อสัตย์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่ที่นั่นเพื่อนำทางคุณผ่านช่วงเวลาที่น่าทึ่งเหล่านี้ ปลอดภัยของคุณ และเตือนคุณว่าพระเจ้าทรงมีแผนสำหรับคุณ ถ้าคุณได้รับปีติพรแล้ว ให้ศึกษาปีติพรนั้นเพื่อดูว่าพระเจ้าทรงเตรียมอะไรไว้ให้คุณ

ใคร่ครวญพรของคุณ

สิ่งหนึ่งที่ทำให้ปีติและความหวังแก่ดิฉันในช่วงเวลาที่สับสนวุ่นวายนี้คือหยุดสักครู่และใคร่ครวญพรของดิฉันและความรู้ในพระกิตติคุณ สิ่งที่เรียบง่ายบางอย่างเช่นการมีเพื่อนสนิทหรือสิ่งสำคัญบางอย่างเช่นแผนแห่งความรอดทำให้ดิฉันเปี่ยมปีติและอยากแบ่งปันปีตินั้น นี่คือการทำให้ดิฉันมีเจตคติในทางบวกเสมอ

แอนเนตา เอ็ม. อายุ 15 ปี, มิชิแกน สหรัฐอเมริกา

ระลึกถึงพระวิหาร

เมื่อดิฉันท้อแท้ ดิฉันคิดทบทวนถ้อยคำที่อยู่ตอนท้ายสภาระสำคัญเยาวชนหญิง “เราเชื่อว่าเมื่อเราเรียนรู้ที่จะยอมรับและปฏิบัติตามคุณค่าเหล่านี้ เราจะมีชีวิตที่พร้อมที่จะเพิ่มความแข็งแกร่งให้บ้านและครอบครัว ทำและรักษาพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ รับศาสนพิธีแห่งพระวิหาร และมีสิทธิ์ได้รับพรแห่งความสูงส่ง” ดิฉันพบการปลอดภัยในถ้อยคำเหล่านี้ และรู้ว่า จะเกิดสัมฤทธิ์ผลในชีวิตดิฉันและในชีวิตเยาวชนหญิงที่มีความบริสุทธิ์ทุกคน แน่หนอนว่าดิฉันมีความหวังในศาสนพิธีศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหาร พรแห่งชีวิตที่ชอบธรรมไม่

สิ้นสุดและเมื่อดิฉันนึกถึงสิ่งเหล่านี้ ใจดิฉันเปี่ยมไปด้วยปีติ ความหวัง ความรัก และความกล้าหาญ

นาธาเลีย เอ็ม. อายุ 18 ปี, เมริดา เวเนซุเอลา

อยู่ในทีมชนะ

เพื่อให้มีเจตคติในทางบวกเสมอ คุณต้องรู้ความจริงอันเรียบง่ายนี้ นั่นคือ ทีมของพระเจ้าคือผู้ชนะในที่สุด นั่นง่ายมาก ซาตานไม่มีอำนาจเหนือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เราจึงต้องตั้งใจจะอยู่ในทีมของพระเจ้า เมื่อเราดำเนินชีวิตให้มีค่าควรแก่การเข้าพระวิหาร เท่ากับเรากำลังสวมเครื่องแบบที่แสดงให้พระเจ้าเห็นว่าเราอยู่ในทีมของพระองค์ การอ่านพระคัมภีร์ กล่าวคำสวดอ้อนวอน และรับใช้พี่น้องชายหญิงจะช่วยให้เราพบความสุขที่แท้จริงซึ่งทำให้มีเจตคติในทางบวกได้ง่ายขึ้น

เบรย์เคน เอฟ. อายุ 17 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พัฒนาเจตคติของความกตัญญูของคุณ

อย่าจดจ่อกับช่วงเวลาที่ย่ำแย่หรือวุ่นวาย ดิฉันจด “บันทึกขอพระทัย” เล่มหนึ่ง ทุกวันดิฉันจะจดอย่างน้อยหนึ่งอย่างที

ดิฉันขอพระทัยสำหรับวันนั้น ไม่ว่าจะวันนั้นจะแย่เพียงใด ดิฉันมักจะพบบางสิ่งบางอย่างให้ซาบซึ้งใจเสมอ นับพระพรของคุณ การพัฒนาเจตคติของความกตัญญูรู้คุณจะช่วยให้คุณจดจ่อกับสิ่งดีๆ ในชีวิต

แอชลีย์ เอช. อายุ 18 ปี, โอคลาโฮมา สหรัฐอเมริกา

อนาคตที่ดีเยี่ยมของท่าน

“เพื่อนรุ่นเยาว์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงประสงค์ให้ท่านมีใจปรารถนาที่จะรักษามาตรฐานเหล่านี้และดำเนินชีวิตตามความจริงของพระกิตติคุณที่พบในพระคัมภีร์ เมื่อท่านทำสิ่งนี้ท่านจะเห็นการณ์ไกล และท่านจะเห็นอนาคตสดใสและดีเยี่ยมพร้อมโอกาสและความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ ท่านจะเต็มใจทำงานหนักและอดทนนาน ท่านจะมองชีวิตในแง่บวก”

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุกซ์เตอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สอนในฝ่ายประธานสูงสุด “เห็นจุดสิ้นสุดจากจุดเริ่มต้น” เลียโฮนา พ.ศ. 2006 หน้า 54

คำถามครั้งต่อไป

“ฉันจะตอบคำถามของเพื่อนเกี่ยวกับพระวิหารได้อย่างไร ทั้งที่ตัวฉันเองก็ไม่ได้รู้เรื่องนี้นัก”

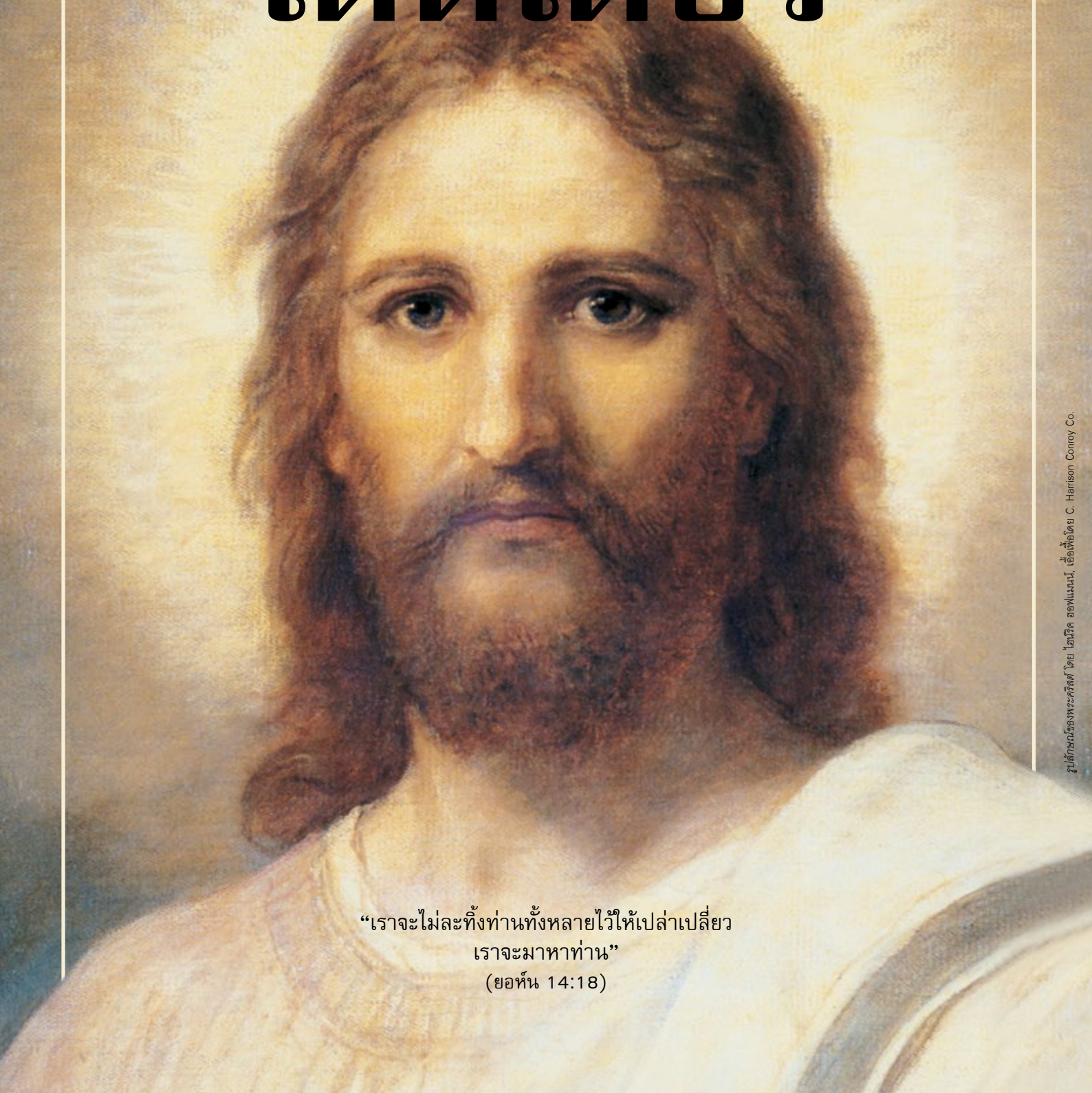
ส่งคำตอบของท่านมาให้เราก่อนวันที่ 15 มกราคม 2012 ตามที่อยู่ต่อไปนี้

Liahona, Questions & Answers 1/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
หรืออีเมลมาที่: liahona@ldschurch.org

ศาสนจักรอาจใช้ความยาวหรือความชัดเจนของคำตอบที่ส่งมา

ระบุข้อมูลและคำอนุญาตต่อไปนี้ไว้ในอีเมลหรือจดหมายของท่าน (1) ชื่อนามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สหคหหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่าน และถ้าท่านอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง ให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่าย (ส่งทางอีเมลได้)

ท่านไม่มีวัน โดดเดี่ยว

“เราจะไม่ละทิ้งท่านทั้งหลายไว้ให้เปล่าเปลี่ยว
เราจะมาหาท่าน”
(ยอห์น 14:18)

พระเจ้าทรงเทพ

ผมสงสัยว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าเป็นใคร พระพุทธเจ้า พระเยซูคริสต์ หรือ เทพเจ้าองค์ใดกันแน่”

โดย คิม ควาง

ผมเกิดในกัมพูชา ประเทศที่คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ หลังจากกลุ่มเขมรแดงฆ่าคนมากมาย ผู้รอดชีวิตจำนวนมากไม่เข้าใจว่าถ้ามีพระเจ้าเป็นเจ้า เหตุใดพระองค์ทรงปล่อยให้เรื่องเช่นนี้เกิดกับผู้คนของเรา คนวัย 14 ปีอย่างผมสงสัยเรื่องเดียวกัน

หลังจากกลุ่มเขมรแดงสิ้นสุด หลายศาสนาเริ่มเป็นที่ยอมรับในกัมพูชา ผมรู้สึกสับสนเพราะนิกายต่างๆ สอนต่างกันมาก ครอบครัวของผมยังคงนับถือศาสนาพุทธ แต่ผมต้องการตอบข้อสงสัยในใจผมว่าเรามาจากไหน เราอยู่ที่นี้ทำไม และเราจะไปที่ไหนหลังจากชีวิตนี้

วันหนึ่งขณะกลับจากโรงเรียน คุณป้าของผมบอกว่าคนหนุ่มสองคนสวมเสื้อเชิ้ตสีขาวผูกเนกไทมาที่บ้านของท่านเพื่อพูดคุยเรื่องพระเยซูคริสต์ ท่านแปลกใจเพราะพวกเขาพูดภาษาเขมรเก่งมาก ผมอยากเรียนเรื่องพระคริสต์ ผมอยากรู้ว่าใครสร้างเรา ผมสงสัยว่า “พระเจ้าเป็นเจ้าเป็นใคร พระพุทธเจ้า พระเยซูคริสต์ หรือเทพเจ้าองค์ใดกันแน่”

ผมกับคุณป้าต้อนรับผู้สอนศาสนา ในระหว่างการสนทนาครั้งแรก เรา รู้สึกว่าพระวิญญาณกำลังบอกเราว่าสิ่งที่พวกเขาพูดเป็นความจริง พวกเขาให้พระคัมภีร์มอรมอนมาหนึ่งเล่มและสัญญาว่าถ้าเราอ่าน ไตร่ตรอง และทูลถามพระเจ้าเป็นเจ้าด้วยใจจริง โดยมีศรัทธาในพระองค์ พระองค์จะทรงแสดงความจริงให้ประจักษ์ต่อเรา นั่นมีความหมายต่อผมมาก ผม

ยอมรับพระกิตติคุณพร้อมคุณป้ากับลูกๆ ของท่าน หนึ่งเดือนต่อมา เราทุกคนรับบัพติศมาและการยืนยัน

ผมเรียนเซมินารีสี่ปี เรียนสถาบันหนึ่งปีและรับใช้เป็นคนสอนเซมินารี เมื่อผมอายุ 19 ปีผมรู้สึกที่ผมควรไปเป็นผู้สอนศาสนา ผมพบกับคุณพ่อคุณแม่และท่านบอกว่านั่นน่าจะเป็นความคิดที่ดี ผมจึงกรอกใบสมัคร หนึ่งเดือนต่อมาผมได้รับเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่แซคราเมนโต แคลิฟอร์เนีย พูดภาษาอังกฤษและภาษาเขมร

เพราะผมยอมรับการเรียก พระเจ้าเป็นเจ้าจึงประทานพรมากมายแก่ผม น้องชายผมกำลังทำการตัดสินใจที่ไม่ดีเลย ผมอดอาหารและสวดอ้อนวอนให้เขา ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นก่อนผมไปเป็นผู้สอนศาสนา ผมให้บัพติศมาเขา เวลานี้เขาแข่งขันในศาสนจักรและเรียนเซมินารี ครอบครัวผมได้รับพรอื่นๆ อีกมากมาย และพระเจ้าทรงเทพมาให้ผมในช่วงที่ผมเป็นผู้สอนศาสนา

พระเยซูคือพระคริสต์ พระองค์ทรงพระชนม์ พระองค์ทรงรักเราแต่ละคนและทรงรู้จักชื่อเรา พระองค์ทรงทราบถึงการทำทายเป็นอุปสรรคของเรา ผมรู้ว่าพระองค์จะประทานพรเราเมื่อเราพยายามรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ■

ภาพถ่ายโดย คิม ควาง

โดย เอ็ลเดอร์
คาร์ล บี. แพรทท์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

พยาน ที่แน่นอน

เนื่องจากได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัว
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่แข็งขัน ข้าพเจ้า
จึงคิดว่าข้าพเจ้ามีประจักษ์พยาน
มาตลอด ข้าพเจ้าไม่เคยสงสัยจริงจังเกี่ยวกับ
ความจริงของพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าก็
เหมือนวัยรุ่นหลายคนคือบางครั้งในความ
คิดข้าพเจ้ามีข้อสงสัยอยู่หลายเรื่องแต่ไม่
เคยรู้สึกว่าศาสนจักรไม่จริง

ศรัทธาเช่นนี้เ็นเรื่องที่เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้ารับใช้งานเผยแผ่ ข้าพเจ้ารู้
ว่าต้องรับใช้ แต่ถึงแม้จะไม่มีควมสงสัย
จริงจังเกี่ยวกับศาสนจักร แต่ข้าพเจ้า
ตระหนักว่าข้าพเจ้าต้องมีประจักษ์พยาน
ของตนเอง

ข้าพเจ้าเริ่มงานเผยแผ่ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1961 ออกจากฤดูหนาวใน
ซอลท์เลคซิตีไปรับความร้อนของฤดูร้อน
ในอาร์เจนตินา สมัยนั้นไม่มีการฝึกภาษา
สำหรับผู้สอนศาสนา แต่ประธานคณะ
เผยแผ่สัญญากับเราว่าเราจะพูดภาษา
สเปนได้คล่องหลังจากอ่านออกเสียงพระ
คัมภีร์มอรมอนทั้งเล่ม ข้าพเจ้าเคยเรียน

ภาษาสเปนเมื่อเป็นเด็กและพูดได้คล่อง
ภายในไม่กี่สัปดาห์แรก แต่ข้าพเจ้ายังคง
ทำตามคำแนะนำของประธานคณะเผยแผ่
ในเมืองแรกที่ข้าพเจ้าได้รับมอบหมาย
ข้าพเจ้ากับคู่อยู่ในเขตบ้านพักหลังร้าน
เก่าๆ ร้านหนึ่ง เราไม่สามารถเผยแผ่ใน
ช่วงบ่ายซึ่งเป็นเวลาร้อนกลางวันของชาว
อาร์เจนตินา ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงใช้เวลา
นั้นสวดอ้อนวอนและอ่านพระคัมภีร์
มอรมอนอยู่หน้าทางเข้าร้านเก่าๆ แห่งนั้น
วันหนึ่ง ห่างจากบ้านหลายพันไมล์ที่
หน้าร้านนั้น ข้าพเจ้านิ่งคิดถึงสิ่งที่กำลัง
อ่าน เมื่อท่านสวดอ้อนวอนและไตร่ตรอง
พระคัมภีร์มอรมอน พระวิญญาณสามารถ
มีอิทธิพลต่อท่านได้ ข้าพเจ้าไตร่ตรองสิ่ง
ที่พระคัมภีร์มอรมอนกำลังสอน ข้าพเจ้า
นึกถึงโจเซฟ สมิธกำลังแปลแผ่นจารึก และ
ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกอย่างหนึ่งขึ้นมาใน
ฉบับล้น ขณะนั้นข้าพเจ้ารู้ว่าทุกอย่างที่ได้
รับการสอนมาชั่วชีวิตเป็นความจริง เรื่อง
ที่ชัดเจนต่อข้าพเจ้าในทันทีคือโจเซฟ สมิธ
เป็นศาสดาพยากรณ์และข้าพเจ้ากำลัง

อ่านพระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ทั้งหมด
นั้นเป็นความจริง

ความรู้สึกในฉบับล้นนั้นน่าตื่นเต็นอย่าง
ยิ่ง ไม่ใช่ความหนาวสะท้าน และไม่ใช้การ
เผาไหม้ แต่เป็นพยานที่แน่นอน

ข้าพเจ้าไม่เคยลืมวันนั้น และข้าพเจ้า
รู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์หลายครั้ง
นับแต่นั้น เพราะประสบการณ์ดังกล่าว
ข้าพเจ้าจึงจำพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เมื่อ
พระองค์ทรงเป็นพยานต่อข้าพเจ้า ความ
รู้สึกดังกล่าวไม่เหมือนกันทุกครั้งแต่
อบอุ่นและมั่นคงเสมอ

ถึงแม้พระวิญญาณจะพูดกับเราเป็น
การส่วนตัว แต่คำสัญญาของโมโรในมา
ถึงทุกคน (ดู โมโรไน 10:3-5) คำสัญญา
ของโมโรไนในพระคัมภีร์มอรมอนคือพระ
วิญญาณจะเป็นพยานต่อท่านถึงความ
จริงของพระคัมภีร์มอรมอนถ้าท่านจะ
อ่าน ศึกษา ไตร่ตรอง แล้วสวดอ้อนวอน
ด้วยเจตนาแท้จริง คำสัญญาดังกล่าวใช้ได้
กับข้าพเจ้า กับท่าน และกับทุกคนในโลก
พยานที่แน่นอนจะมาถึงคนที่แสวงหา ■

เข้าใกล้พระเจ้า มากขึ้น

“ข้าพเจ้าบอกบรรดาพี่น้องชายว่าพระคัมภีร์
มอรมอนเป็นหนังสือที่ถูกต้องยิ่งกว่าหนังสือ
ใดๆ บนแผ่นดินโลก และเป็นศิลาหลักแห่ง
ศาสนาของเรา และมนุษย์จะเข้าใกล้พระเจ้า
เป็นเจ้ามากขึ้นโดยการยึดมั่นกับหลักการ
ของหนังสือเล่มนี้, ยิ่งว่าหนังสือเล่มอื่นใด”

โจเซฟ สมิธ, ใน คำสอนของประธานศาสนจักร:
โจเซฟ สมิธ (2007) หน้า 67

นี่จะเป็นหมายสำคัญ

๕ แก้ท่านทั้งหลาย

“ศาสดาพยากรณ์ทั้งปวงที่พยากรณ์ไว้นับแต่โลกเริ่มต้น—พวกท่านไม่พูดถึงเรื่องเหล่านี้ไว้ไม่มากก็น้อยหรือ?” (โมไซยาห์ 13:33)

โดย วิทนี ยิงค์ลีย์

คริสต์มาสเป็นเวลาที่เราได้เตรียมใจด้วยการเฝ้ารอ—การเฝ้ารอของขวัญ อาหารอร่อยๆ และงานฉลอง บางครั้งดูเหมือนว่า 24 วันแรกของเดือนธันวาคมนานเกินรอ สมมติว่าท่านต้องรอถึง 1,000 ปีเล่า!

คริสต์มาสครั้งแรก—การประสูติของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด—มีพยากรณ์ไว้หลายร้อยปีมาแล้ว ตั้งแต่อิสยาห์ในพันธสัญญาเดิมมาจนถึงแซมเวเอลชาวเลมันในพระคัมภีร์มอรมอน ศาสดาพยากรณ์สมัยก่อนรู้จักและเฝ้ารอเครื่องหมายการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์อย่างอดทน พวกท่านพยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระองค์เพื่อที่คนอื่นๆ จะสามารถรู้จักเครื่องหมายและร่วมยินดีกับการรู้ว่าพระองค์เสด็จมาแล้ว! สัมฤทธิผลของคำพยากรณ์เหล่านั้นเป็นประกาศยืนยันยืนยันการเรียกอันสูงส่งของพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระเจ้าผู้ไถ่

อ่านคำพยากรณ์ต่อไปนี้เกี่ยวกับการประสูติของพระเยซูคริสต์และสถานะแวดล้อมอันน่าอัศจรรย์ตลอดจนเรียนรู้ว่าคำพยากรณ์เหล่านี้เกิดสัมฤทธิผลอย่างไร

ประสูติจากมารีย์ หญิงพรหมจารี

คำพยากรณ์: เจ็ดร้อยปีก่อนมารีย์เกิด มีคำพยากรณ์ว่าเธอจะเป็นมารดาของพระคริสต์ อิสยาห์เขียนดังนี้ “องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะประทานหมายสำคัญเอง ดูเถิด หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล” (อิสยาห์ 7:14)

แอลมาผู้บุตรบอกไว้เช่นกันเมื่อประมาณ 80 ปีก่อนพระเยซูประสูติ ว่ามารีย์จะเป็นมารดาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และอีกซีก

หนึ่งของโลกจากอิสยาห์ “พระองค์จะประสูติจากมารีย์... โดยที่นางเป็นหญิงพรหมจารี, เป็นภานะอันมีค่าและเลือกสรรแล้ว, ผู้ที่อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะบังนางไว้และทำให้นางตั้งครรรภ์, และให้กำเนิดบุตรคนหนึ่ง, แท้จริงแล้ว, แม้พระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” (แอลมา 7:10)

สัมฤทธิผล: แปรทศวรรษต่อมา เทพกาเบรียลมาปรากฏต่อ “หญิงพรหมจารีคนหนึ่งที่ได้หมั้นกันไว้กับชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ... หญิงพรหมจารีนั้นชื่อมารีย์” (ลูกา 1:27) มารีย์เป็นมารดาของพระเยซูผู้ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ

เด็กคนหนึ่งจะเกิดมาเพื่อเรา

คำพยากรณ์: อิสยาห์พยากรณ์ถึงการประสูติของพระเมสสิยาห์ดังนี้ “ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่าของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า ที่ปรึกษามหัตศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาในรันดร์ องค์สันติราช” (อิสยาห์ 9:6)

สัมฤทธิผล: การปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมีสัมฤทธิผลครบถ้วนดังอิสยาห์พยากรณ์ไว้ แม้พระคริสต์ประสูติมาในสภาพการณ์อันต่ำต้อย “เพราะว่าในวันนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลายคือ พระคริสต์เจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด... ท่านจะได้พบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า” (ลูกา 2:11-12)

ประสูติในเบธเลเฮม

คำพยากรณ์: ศาสดาพยากรณ์มีคำที่มีชีวิตอยู่ในช่วงเดียวกับอิสยาห์ ท่านพยากรณ์ว่าพระเจ้าจะประสูติในหมู่บ้านเบธเลเฮม

“โอ เบธเลเฮม เอฟราธาห์ แต่เจ้าผู้เป็นหน่วยเล็ก
ในบรรดาตระกูลของยูดาห์ จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออก
มาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จะปกครองในอิสราเอล ตั้งเดิม
ของท่านมาจากสมัยเก่า จากสมัยโบราณกาล”
(มีคาห์ 5:2)

สัมฤทธิ์ผล: เจ็ดร้อยปีต่อมา เฮอร์โด้สั่งพวก
ธรรมจารย์ให้บอกว่าจะพบผู้ปกครองคนใหม่ได้
ที่ไหน โดย “ตรัสถามเขาว่าผู้เป็นพระคริสตนั้นจะ
บังเกิดแห่งใด เขาทูลว่าที่บ้านเบธเลเฮมแคว้นยูเดีย”
(มัทธิว 2:4-5)

จากพงศ์พันธุ์ของดาวิด

คำพยากรณ์: พระเจ้ารับสั่งกับเยเรมีย์เมื่อหก
ศตวรรษก่อนการประสูติของพระคริสต์ว่าพระองค์
จะมาจากเชื้อสายของดาวิด “ในวันเหล่านั้นและ
ในเวลานั้นเราจะให้อัศจรรย์ชอบธรรมเกิดมาเพื่อดาวิด
และท่านจะให้ความยุติธรรมและความชอบธรรม
ในแผ่นดินนั้น” (เยเรมีย์ 33:15)

สัมฤทธิ์ผล: มัทธิวให้ลำดับพงศ์พันธุ์ของพระ
คริสต์แก่เราโดยแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงสืบ
ตระกูลมาจากกษัตริย์องค์นั้นอย่างไรเมื่อนานมา
แล้ว “หนังสือลำดับพงศ์ของพระเยซูคริสต์ ผู้เป็น
เชื้อสายของดาวิด ผู้สืบตระกูลเนื่องมาจากอับรา-
ฮัม... ดังนั้น ตั้งแต่อับราฮัมลงมาจนถึงดาวิดจึง
เป็นสิบสี่ชั่วคน และนับตั้งแต่ดาวิดลงมาจนถึง

ต้องถูกกวาดไปเป็นเกลยยังกรุงบาบิโลนเป็นเวลาสิบสี่ชั่วคน และนับตั้งแต่ต้องถูกกวาดไปเป็นเกลยยังกรุงบาบิโลนจนถึงพระคริสต์เป็นสิบสี่ชั่วคน” (มัทธิว 1:1, 17)

พระราชาทรงหลายเข้าเฝ้าพระองค์

คำพยากรณ์: ถึงแม้พระองค์ประสูติในสภาพการณ์อันต่ำต้อย แต่ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายประกาศว่ากษัตริย์ทั้งหลายจะมาเข้าเฝ้าพระองค์ “และบรรดาประชาชาติจะมาถึงความสว่างของเจ้า และพระราชาทรงหลายยังความสุขไสงแห่งการขึ้นของเจ้า” (อิสยาห์ 60:3)

แซมมิวเอลชาวเลมันบอกชาวนีไฟห้าปีก่อนการประสูติของพระคริสต์เกี่ยวกับเครื่องหมายที่จะเกิดขึ้นก่อนการเสด็จมาของพระองค์ หนึ่งในเครื่องหมายเหล่านี้คือดวงดาวที่เหล่าโหราจารย์ติดตาม “จะมีดาวดวงใหม่ขึ้นมา, ซึ่งเป็นดาวที่ท่านไม่เคยเห็นเช่นนี้มาก่อน; และนี่จะเป็นเครื่องหมายต่อท่านด้วย” (ฮีลามัน 14:5)

สัมฤทธิ์ผล: เหล่าโหราจารย์รู้ว่า จะมองหาเครื่องหมายใดเพราะพวกเขาคงมองหาสัมฤทธิ์ผลของคำพยากรณ์มาโดยตลอด พวกเขา กล่าวว่า “กุมารผู้ที่บังเกิดมาเป็นกษัตริย์ของชนชาติยิวนั้นอยู่ที่ไหน เราได้เห็นดาวของท่านปรากฏขึ้น เราจึงมาหวังจะนมัสการท่าน” (มัทธิว 2:2)

ในทวีปอเมริกา ชาวนีไฟจำเครื่องหมายได้และรู้ว่าคำพยากรณ์เกิดสัมฤทธิ์ผล “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นแล้ว, แท้จริง, สิ่งทั้งหมด, ทุกตัวอักษร, ตามถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์. และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นด้วยคือดาวดวงใหม่ดวงหนึ่งปรากฏขึ้น, ตามถ้อยคำ” (3 นีไฟ 1:20-21)

ลองนึกดูว่าท่านชื่นชมยินดีเพียงใดเมื่อในที่สุดท่านก็ได้เปิดของขวญคริสต์มาส นั่นจะเปรียบเทียบกับอย่างไรถ้าท่านเฝ้ารอเครื่องหมายการประสูติของพระคริสต์และเห็นสัมฤทธิ์ผลในที่สุด พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงเตรียมเครื่องหมายเหล่านี้ล่วงหน้าไม่เพียงเพื่อให้ผู้เชื่อสัตย์ทั่วโลกร่วมชื่นชมยินดีในการประสูติของพระบุตรพระองค์เท่านั้นแต่เพื่อเป็นพยานถึงการเรียกอันสูงส่งของพระคริสต์ด้วย ■

ดวงดาวนำทางเหล่าโหราจารย์ โดย กัสตาบ ไตร

ของขวัญช่างคิด

เหตุใดเหล่าโหราจารย์จึงมอบ
ทองคำ กายาน และมดยอบให้
โยเซฟกับมารีย์

คนมากมายเชื่อว่าเป็นเรื่องที่ต้องใช้ความคิดเมื่อพูดถึงการมอบของขวัญ อาจเป็นเพราะความคิดที่อยู่เบื้องหลังของขวัญทำให้ของขวัญเป็นมากกว่าของที่มียุทธประโยชน์หรือนำสนใจก็ได้—ทำให้ของขวัญเป็นสัญลักษณ์แทนความรักหรือความใส่ใจของผู้ที่มีต่อผู้รับ ของขวัญบางอย่างมีความหมายมากกว่าความคิดที่อยู่เบื้องหลังของขวัญ ของขวัญลักษณะนี้มีการแทนสัญลักษณ์อันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางซึ่งทำให้มีความหมายมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เมื่อของขวัญมีคุณสมบัติครบทั้งสามข้อ—นั่นคือ ใช้ประโยชน์ได้จริง มีค่าต่อตัวเรา และมีความหมายเชิงสัญลักษณ์—นั่นอาจเป็นของขวัญที่มาจากความช่างคิดและน่าชื่นชมยิ่งกว่าของขวัญอื่นใดทั้งหมด

พึงพิจารณาความคิด
เบื้องหลังทองคำ

กายาน และมดยอบซึ่งเป็นของขวัญที่เหล่าโหราจารย์ถวายแด่พระกุมารพระคริสต์ (ดู มัทธิว 2:11) พระคัมภีร์ไบเบิลไม่ได้บอกว่าเหตุใดเหล่าโหราจารย์จึงนำของขวัญพิเศษเหล่านี้มาถวาย แต่ของขวัญทั้งสามอย่างมีคุณสมบัติและอาจมีความหมายเชิงสัญลักษณ์สำหรับพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและบิดามารดาทางโลกของพระองค์ก็เป็นได้

ทองคำ

การใช้ประโยชน์ได้จริง: สำหรับหนุ่มสาวคู่หนึ่งที่ไม่นานจะต้องใช้จ่ายในการเดินทางไปอียิปต์เพื่อหลีกเลี่ยงความโกรธเกรี้ยวของเฮโรด ทองคำน่าจะเป็นของขวัญที่มีค่าเหลือล้น

ความหมายเชิงสัญลักษณ์: ทองคำเป็นของขวัญตามแบบฉบับที่ถวายแด่กษัตริย์ทั้งหลาย (ดู 1 พงศกษัตริย์ 9:14, 28) เพราะนั่นเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการเป็นกษัตริย์และราชินิภูล—เป็นของขวัญที่เหมาะสมกับ “พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง” (1 ทิโมธี 6:15)

กายาน

การใช้ประโยชน์ได้จริง: นอกจากกายานจะมีคุณค่าตามระบบเงินตราแล้ว ยังใช้กายานเป็นเครื่องหอมและน้ำหอมด้วย

ความหมายเชิงสัญลักษณ์: กายานมาจากยางไม้หอมและใช้ในศาสนพิธีฐานะปุโรหิต ในเครื่องเผาบูชา (ดู เลวีนิติ 2:1) และในน้ำมันสำหรับเจิมปุโรหิต ด้วยเหตุนี้กายานจึงสามารถเป็นสัญลักษณ์แทนฐานะปุโรหิตของพระเจ้าและบทบาทของพระองค์ในฐานะพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ทรงเสียสละเพื่อเรา (ดู ยอห์น 1:29)

มดยอบ

การใช้ประโยชน์ได้จริง: มดยอบ น้ำมันหอมจากยางไม้ มีค่าทางเศรษฐกิจแต่อาจมีประโยชน์ต่อมารีย์และโยเซฟสำหรับใช้ในการรักษาโรคมากกว่า

ความหมายเชิงสัญลักษณ์: ในพันธสัญญาใหม่ มดยอบมักเกี่ยวข้องกับ การตองศพและการฝังศพเนื่องจากมดยอบมีคุณสมบัติป้องกันการเน่าเสีย (ดู ยอห์น 19:39-40) ประโยชน์ทางยาของมดยอบสามารถใช้เป็นสัญลักษณ์แทนบทบาทของพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้เสียชีวิตเพื่อรักษา และประโยชน์ของมดยอบในการฝังศพสามารถใช้เป็นสัญลักษณ์แทน “ถ้อยอันขมขื่น” ที่พระองค์จะทรงดื่มเมื่อพระองค์ทรงทนทุกข์เพราะบาปของเรา (ดู คพ. 19:18-19) ■

พวกเขา ควร เปลี่ยน

เมื่อผมรับบัพติศมา ครอบครัวผมไม่ยอมรับ
ศาสนจักร ผมต้องขบคิดว่าจะทำอย่างไร
เมื่อวิถีชีวิตของพวกเขาขัดแย้งกับหลักธรรม
พระกิตติคุณ

โดย ฟรานซิสโก จาเวียร์ ลารา เฮอร์นันเดซ

เมื่อผมรับบัพติศมา ผมเป็นสมาชิกคนเดียวในครอบครัวที่
ยอมรับพระกิตติคุณ ผมอายุ 19 ปีและมีความสุขกับ
บัพติศมาของผม พี่น้องชายหญิงในสาขาปานโกที่หนึ่งใน
เวรากูซ เม็กซิโกต้อนรับผม นอกจากนี้ ผมกำลังเริ่มเตรียมรับ
ใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาทันทีที่ผมเป็นสมาชิกศาสนจักรครบหนึ่ง
ปี การได้รู้จักศาสนจักรที่แท้จริงถือว่าวิเศษมาก และผมต้องการ
แบ่งปันพระกิตติคุณกับคนอื่น ๆ

คุณพ่อของผม แม่เลี้ยง (แม่จริงของผมเสียชีวิตเมื่อผมอายุ
12 ปี) และน้องชายสามคนของผมไม่ยอมรับศาสนจักรเมื่อผมรับ
บัพติศมา น่าเสียดายที่ผมตอบสนองไม่ดี ผมไม่เคารพพวกเขา
ผมไม่คำนึงถึงความรู้สึกของคุณพ่อหรือความคิดเห็นของท่าน
เมื่อผมบอกท่านว่าอีกไม่นานผมจะรับใช้งานเผยแผ่ ท่านไม่มี
ความสุขเลยเพราะผมต้องหยุดทำงานและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผมต้องจากไปไกล ผมลำบากใจทุกครั้งทีวิถีชีวิตของครอบครัว
ขัดกับหลักธรรมของผม เช่น เมื่อพวกเขาดูโทรทัศน์หรือฟังเพลง
ที่ผมรู้สึกว่าไม่เหมาะกับวันอาทิตย์หรือเมื่อคุณพ่อชวนผมรับ

ประทานอาหารกลางวันในวันอาทิตย์อดอาหาร

ผมหาเหตุแก้ตัวให้ทำที่ความรู้สึกในแง่ลบที่ผมมีต่อครอบครัว
โดยบอกตนเองว่าผมไม่ได้ทำอะไรผิด—ในฐานะสมาชิกศาสนจักร
ผมควรดำเนินชีวิตตามหลักธรรมพระกิตติคุณแม้มันในครอบครัว
จะทำให้ผมลำบากใจก็ตาม ผมบอกตัวเองว่า พวกเขา ต่างหาก
ที่ควรเปลี่ยน ด้วยเหตุนี้ ความสัมพันธ์ของผมกับคุณพ่อจึงไม่ดี
และหนักยิ่งกว่าเดิมเพราะท่าทีและความจองหองของผม ผมยัง
คงทำแบบนั้น—โดยไม่สนใจความผาสุกทางวิญญาณของท่าน
เลย

วันหนึ่งขณะที่ผมกำลังศึกษาสำหรับชั้นเรียนสถาบัน ผมมา
ถึง 1 นี้ไฟ 16 ตอนที่นี่ไฟทำคัมภีร์เหล็กกล้าหัก ส่งผลให้หา
อาหารได้ยาก ทุกคนเริ่มร่ำบ่น—เล่นกับเลมิวเอลร่ำบ่นตาม
นิสัย ศาสดาพยากรณ์ลีไฮบิดาของพวกเขาร่ำบ่นเช่นกัน นี่ไฟ
ตอบสนองโดยทำคัมภีร์และลูกธนูจากไม้ ท่านถามบิดาว่าควร
ไปหาอาหารทางไหน บิดาท่านสวดอ้อนวอนขอการนำทางและ
พระเจ้าทรงตำหนิที่ท่านร่ำบ่น ลีไฮตอบสนองอย่างเหมาะสม
และได้บัพทศนในในฐานะผู้นำครอบครัวและศาสดาพยากรณ์
ของพระเจ้า นี่ไฟไม่ตัดสินบิดาในสภาพที่บิดาอ่อนแอ ทั้งไม่คิด
ว่าท่านไม่ควรเป็นศาสดาพยากรณ์อีกต่อไปทั้งที่นี้ไฟได้พูดกับ
พระเจ้าและได้รับนิมิต

เมื่อผมอ่านและเข้าใจเรื่องนี้ ผมคิดทันทีว่าผมประพฤติดนต่อ
ครอบครัวไม่ดีเลย ผมอายมากกับท่าทีของผม—ที่ผมรู้สึกว่าผม
ดีกว่าพวกเขา—และรู้สึกไม่ดีอย่างยิ่งที่ผมไม่ได้ปฏิบัติต่อคุณพ่อ
ด้วยความเคารพ ผมเสียใจที่ไม่ได้ทำให้การแบ่งปันพระกิตติคุณ
กับพวกเขามาก่อนสิ่งอื่น

ผมไม่ได้มองครอบครัวอย่างที่พวกเขาจะเป็น ผมสนใจแต่
ความอ่อนแอของพวกเขา นับจากวันนั้นเป็นต้นมาท่าทีและ

ท่าทีและพฤติกรรมของผมค่อย ๆ เปลี่ยน ผมพยายามเคารพความคิดเห็นของคุณพ่อเสมอ แม้จะมีหลายครั้งที่ผมไม่เห็นด้วยกับท่าน

พฤติกรรมของผมค่อย ๆ เปลี่ยน ผมพยายามเคารพความคิดเห็นของคุณพ่อเสมอ แม้จะมีหลายครั้งที่ผมไม่เห็นด้วยกับท่าน ถ้าท่านชวนผมรับประทานอาหารกลางวันตอนผมอดอาหารผมจะบอกว่าผมขอโทษที่ไม่สามารถรับประทานอาหารมือนั้นกับท่านได้ รายการหรือเพลงที่พวกเขาดูหรือฟังวันอาทิตย์ไม่ทำให้ผมลำบากใจอีกเลย เพราะผมระลึกว่าพวกเขายังไม่ได้ทำพันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์อย่างที่ผมทำ

เข้าวันหนึ่งขณะที่ผมกำลังช่วยคุณพ่อเตรียมอาหาร ผมบอกท่านว่าผมรักท่านมากและผมขอโทษที่ทำตัวหยาบคายต่อท่าน ผมบอกท่านว่าผมภูมิใจที่ท่านเป็นพ่อของผมและผมอยากมีสัมพันธภาพอันสงบสุขกับท่าน

ทุกอย่างเริ่มเปลี่ยนไป การโต้เถียงน้อยลงและหมดไป ถึงแม้ผมคิดว่าคงอีกนานกว่าครอบครัวจะเข้าร่วมศาสนจักร แต่เจตคติที่พวกเขามีต่อศาสนจักรดีขึ้น การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นเลยถ้าผมไม่เปลี่ยนแปลงก่อน

หลังจากเป็นสมาชิกของศาสนจักรได้หนึ่งปี ผมไปรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาเต็มเวลาในคณะเผยแผ่ที่ฮิวโน เม็กซิโกสามเดือนก่อนกลับบ้าน ผมได้รับจดหมายบอกว่าครอบครัวผมยอมรับพระกิตติคุณแล้วและจะรับบัพติศมา เมื่อผมกลับมาพวกเขาเป็นสมาชิกศาสนจักรแล้ว

ในการเป็นสมาชิกศาสนจักรมา 15 ปี บทเรียนสำคัญที่สุดบทหนึ่งของผมมาจากการศึกษาพระคัมภีร์มอรมอนและมากับลูกๆ ของพระผู้เป็นเจ้าที่ใกล้ชิดผมมากที่สุด นั่นคือ ครอบครัวของผม ■

พบราเตอร์ โจเซฟ

ท่านรู้ว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสตราจารย์คนแรกในยุคสุดท้ายนี้ แต่ท่านทราบหรือไม่ว่าศาสตราจารย์ท่านนี้ชอบหัวเราะและทำให้คนอื่นหัวเราะ ทราบหรือไม่ว่าท่านกับเอมมาได้รับเด็กฝาแฝดมาเป็นบุตรบุญธรรม เรื่องบางเรื่องที่ท่านอาจไม่รู้เกี่ยวกับศาสตราจารย์โจเซฟมีดังนี้

- โจเซฟ สมิธ จูเนียร์ เกิดเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม ค.ศ. 1805 ในเมืองซารอน รัฐเวอร์มอนต์ สหรัฐอเมริกา ท่านมีชื่อตามบิดาท่าน พี่น้องของโจเซฟเรียงตามลำดับอายุได้แก่ อัลวิน, ไฮรัม, ไฮไฟร์เนียร์, แซมูเอล แสร์ริสัน, เอฟราอิม, วิลเลียม, แครธรีน, ดอน คาร์ลอส,

- และลูซี่
- เมื่อโจเซฟอายุเจ็ดขวบ ท่านป่วยเป็นไข้ไทฟอยด์ ท่านหายไข้แต่เกิดการติดเชื้อที่ขาข้างซ้าย แพทย์ผ่าตัดกระดูกเท้าขึ้นออกมาโดยไม่ใช้ยาชา (ยาระงับปวด) ท่านเดินขากระดูกเล็กน้อยตลอดชีวิตที่เหลือของท่าน¹
- โจเซฟอายุ 14 ปีเมื่อท่านสวดอ้อนวอนออกเสียงเป็นครั้งแรกและเห็นพระบิดาบนสวรรค์กับพระเยซูคริสต์ (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:17)
- อัลวินพี่ชายคนโตของโจเซฟสิ้นชีวิตเมื่อโจเซฟอายุ 17 ปี เกือบ 13 ปีต่อมาโจเซฟเห็นอัลวินในนิมิตเกี่ยวกับอาณาจักรเลสเซี่ยล (ดูคพ. 137:5–7)
- ไอแซค เฮล บิดาของเอมมาไม่ยอมรับโจเซฟและไม่ต้องการให้ทั้งสองแต่งงานกัน โจเซฟกับเอมมาจึงตัดสินใจหนีออกจากบ้านและแต่งงานกันเมื่อวันที่ 18 มกราคม ค.ศ. 1827²
- เอมมากับโจเซฟแต่งงานกันได้ 17 ปี มีบุตรธิดา 11 คน หกคนเสียชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก
- หลังจากฟันของท่านบิ่นตอนถูกฝูงชนทำร้ายในปี 1832 โจเซฟจึงออกเสียงบางคำไม่ชัด³
- โจเซฟชอบเล่นเกม อย่างเช่น เล่นบอลมวยปล้ำ ขว้างหิมะ ตกปลา และตีไม้⁴
- วิสุทธิชนยุคสุดท้ายสมัยเริ่มแรกคนหนึ่งบอกว่าเสียงของโจเซฟเหมือน “เสียงคำรามคำรามของฟ้าสวรรค์”⁵
- โจเซฟแข็งแรงและสูงประมาณ 6 ฟุต 2 นิ้ว (1.9 เมตร) น้ำหนักประมาณ 200 ปอนด์ (91 กิโลกรัม)⁶
- โจเซฟไม่เพียงเป็นประธานศาสนจักรเท่านั้น แต่ท่านเข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐด้วย⁷

- หลังจากโจเซฟถูกสังหารเป็นมรณสักขี เอ็ดเดอร์จอห์น เทย์เลอร์ (1808–1887) เวลานั้นอยู่ในควอรัมอัครสาวกสิบสองเขียนเกี่ยวกับท่านว่า “โจเซฟ สมิธ ศาสตราจารย์คนแรก และผู้หยั่งรู้ของพระเจ้า, ทำเพื่อความรอดของมนุษย์ในโลกนี้, ยิ่งกว่าคนอื่นใดที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลก, ยกเว้นพระเยซูเท่านั้น” (คพ. 135:3) ■

อ้างอิง

1. ดู *Presidents of the Church* (Church Educational System student manual, 2003), 3–4
2. ดู “Life of the Prophet: Joseph and Emma,” JosephSmith.net
3. ดู “Life of the Prophet: Friend of Man,” JosephSmith.net
4. ดู อเล็กซานเดอร์ แอล. บัฟ, “Joseph Smith’s Athletic Nature,” ใน *Joseph Smith: The Prophet, the Man*, ed. ชูซาน อีสตัน และชาร์ลส์ ดี. เทท จูเนียร์ (1993), 137
5. โจเซฟ แอล. โรบินสัน, ใน “Life of the Prophet: Teacher of God’s Truth,” JosephSmith.net
6. ดู บัฟ, “Joseph Smith’s Athletic Nature,” 138–139
7. ดู “Life of the Prophet: Leading with Love,” JosephSmith.net

โจเซฟ สมิธ โดย คี ลีย์ บานเดิน, โจเซฟ สมิธ กับ เยอาชนสาวงาม โดย เดล พาร์สัน © FI

ฉันจะติดตาม พระเจ้าผู้ช่วย ให้รอดได้อย่างไร

เอ็ดเดอร์เกวนทิน แอล.
คุณ แห่งโคเวิร์มอัคร-
สาวกลีบบสองให้ข้อคิด
บางอย่างเกี่ยวกับเรื่องนี้

เราแสดงความรักต่อพระเจ้าเป็นเจ้าของ
เมื่อเรารักษาพระบัญญัติของ
พระองค์และรับใช้ลูกๆ ของ
พระองค์

ศีลระลึกเปิดโอกาสให้เราเป็นพยาน
ต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของว่าเราจะระลึกถึง
พระบุตรของพระองค์และรักษา
พระบัญญัติของพระองค์ขณะที่เรา
ต่อพันธสัญญาบัพติศมาของเรา

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศว่าเรา
จะได้ชื่อว่าเป็นสานุศิษย์ของพระองค์
ถ้าเรารักกัน

จงทำตามศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิตของเรา
ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ท่านเป็นแบบ
อย่างอันดีเลิศของผู้ติดตามพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เราต้องรับพระนามของพระเยซูคริสต์และ
รับรูปลักษณะของพระองค์ไว้ในสีหน้าของเรา
เพื่อว่าเมื่อพระองค์เสด็จมาเราจะเป็นเหมือน
พระองค์มากขึ้น

ภาพประกอบโดย สตีฟ ครอว์ฟ ส่วนหนึ่งมาจากภาพ พระคริสต์กับทูตสวรรค์ผู้ช่วย โดย เฮนริค ฮอฟแมนน์ ออกเพื่อโดย C. Harrison Conroy Co.

คำพูด เหล่านั้น

โดย แองจี เบิร์กสตรอม มิลเลอร์

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“อย่าสาบานออกนามของเราเป็นความเท็จ กระทำให้
พระนามพระเจ้าของเจ้าเป็นที่เหยียดหยาม” (เลวีนิติ 19:12)

เชลบีไม่ชอบฟังคำพูดไม่ดี โดยเฉพาะเมื่อเพื่อนๆ ที่
โรงเรียนเอ่ยพระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควร
“ได้โปรดอย่าเอ่ยคำพูดเหล่านั้นให้ฉันได้ยินเลย
นะ” เธอบอกเพื่อนๆ

แต่บางครั้งพวกเขาลืม และเธอต้องเตือนพวกเขา
วันหนึ่งเบธเพื่อนของเชลบีกลอกตาพลางพูดว่า “อ้อ ไซ
ฉันลืมไปว่าไม่มีใครเอ่ยคำพูด เหล่านั้น ต่อหน้าเชลบี เธอกำลัง
พยายามทำให้พวกเราเป็น คนดี เหมือนเธอ”

เด็กผู้หญิงคนอื่นๆ พวกกันหัวเราะ

เชลบีรู้สึกอาย เธอรู้สึกไม่ดีที่มักจะขอร้องเพื่อนๆ “ไม่ให้เอ่ยคำพูด
เหล่านั้นให้เธอได้ยิน—โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาไม่คิดว่าคำพูด
เหล่านั้นไม่ดี

เมื่อเชลบีกลับบ้าน เธอทิ้งตัวลงบนเตียงนอน ไม่กี่นาทีหลังจาก
นั้นคุณแม่เข้ามาในห้อง เชลบีเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ท่านฟัง

“อย่าคิดมากสิจ๊ะ” คุณแม่บอก “ขอเพียงลูกทำสิ่งถูกต้องต่อไป ใน
ที่สุดเพื่อนๆ ก็จะไม่อยากเอ่ยคำพูดเหล่านั้น”

“สำคัญนักหรือคะถ้าเพื่อนๆ จะพูดอย่างนั้น” เชลบีถาม “หนูไม่ได้กำลัง
สบถเองสักหน่อย”

“ศาสดาพยากรณ์สอนเราว่าเราควรรักษาตัวให้มีค่าควรแก่การรู้สึกถึง
พระวิญญาณตลอดเวลา คำพูดไม่ดีทำให้พระวิญญาณขุ่นเคือง” คุณแม่บอก

เชลบีนึกถึงหลายครั้งที่เธอเคยรู้สึกถึงพระวิญญาณ เช่น ที่การสังสรรค์
ในครอบครัว เมื่อเธอแสดงประจักษ์พยาน และเมื่อเธอได้รับพรจากคุณ
พ่อ เชลบีชอบรู้สึกถึงพระวิญญาณ เธอไม่ต้องการทำอะไรที่จะขัดขวางการ
ปลอบโยนที่ทำให้รู้สึกสงบและอบอุ่นนั้น

เธอตัดสินใจว่าจะเป็นแบบอย่างแก่เพื่อนๆ ต่อไปและช่วยให้พวกเขาเข้าใจว่าเธอไม่ชอบฟังคำพูดเหล่านั้น วันรุ่งขึ้นที่โรงเรียน เธอได้ยินคำพูดเหล่านั้นอีก “ได้โปรดอย่าเอ่ยคำพูดเหล่านั้นให้ฉันได้ยิน” เซลบีขอร้อง เบกกา

เบกกาจ้องหน้าเซลบี แล้วทำเป็นไม่สนใจ เซลบีตั้งใจที่เธอได้พูดบางอย่างแต่รู้สึกไม่ดีที่ทำให้เพื่อนของเธออารมณ์เสีย ในช่วงหยุดพัก เซลบีได้ยินคนเอ่ยคำพูดเหล่านั้นอีก ครั้งนี้คือ เบธ

“ได้โปรดอย่าพูดอย่างนั้นให้ฉันได้ยิน” เซลบีบอก “ขอโทษ” เบธบอกพลางกลอกตา เซลบีรู้สึกเหมือนเป็นคนโง่อีกครั้ง ตอนฝึกซอฟต์บอลหลังเลิกเรียน เซลบีตีลูกกระดังไปถูกรฐานแรกก่อนที่เซลบีจะไปถึง เซลบีได้ยินบอนนี่เด็กใหม่ในทีมเอ่ยพระนามของพระเจ้าอย่างไม่สมควร

เซลบีลังเล เธอเบื่อกับที่จะขอร้องพวกเขาไม่ให้เอ่ยคำพูดเหล่านั้นให้เธอได้ยิน เธอไม่ยอมให้เด็กผู้หญิงคนอื่นๆ หัวเราะเยาะเธอ “ได้โปรดอย่าเอ่ยคำพูดเหล่านั้นให้เธอได้ยิน”

เซลบีเหลียวไปมองคนพูด เบธกำลังบอกบอนนี่ว่าเซลบีเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย เธอไม่พูดคำเหล่านั้นและรู้สึกไม่สบายใจเมื่อได้ยินคำพูดเหล่านั้นเช่นกัน บอนนี่หันมามองเซลบี “ขอโทษนะ เซลบี ฉันไม่รู้มาก่อน”

เบธยิ้มกว้างให้เซลบี “ฉันคิดว่าเราทุกคนกำลังจะเหมือนเธอเข้าไปทุกที” เบธบอก

เซลบียิ้ม เธอมีความสุขที่ได้ตัดสินใจเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนๆ และทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์เพื่อให้พระวิญญาณอยู่กับเธอเสมอ ■

ฉ จะเอ่ยพระนามของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ด้วยความเคารพ ฉฉันจะไม่สบถ หรือพูดจาหยาบคาย”

มาตรฐานพระกิตติคุณของฉฉ

หน้านี้ของหนู

แองจี ดี. อายุ 11 ขวบ, เปรู

อาเรียนา เอ. อายุ 9 ขวบ, บราซิล

การประสูติของพระเยซู โดย แองเจเลส อาร์. อายุ 10 ขวบ, โปลิเวีย

รีเบกกา เอ. อายุ 7 ขวบ, เวเนซุเอลา

คริสต์มาสครั้งหนึ่งหนูให้บัตรเผยแผ่กับเพื่อน ๆ และครูที่โรงเรียนไปหลายใบ ในเดือนมกราคมครูที่หนูให้บัตรบอกหนูว่าเธอโทรศัพท์ไปตามหมายเลขที่อยู่บนบัตรและได้รับทีวีดีคริสต์มาสหนึ่งแผ่น เธอดูแล้วชอบมาก หนูคิดว่าบัตรเผยแผ่เป็นบัตรที่พิเศษ เมื่อหนูแจกบัตรเหล่านั้นหนูรู้สึกถึงพระวิญญาณ ทำให้หนูมีความสุขที่ได้แบ่งปันพระกิตติคุณ หนูรู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์และรักเราทุกคน
ราอีอานา อาร์. อายุ 11 ขวบ, บราซิล

ส่งภาพวาด ภาพถ่าย หรือ
ประสบการณ์ของท่านมาให้
หน้านี้ของหนูที่ liahona@ldschurch.org
โดยระบุไว้ตรงบรรทัดชื่อเรื่องว่า
“Our page” หรือส่งไปรษณีย์มาที่
Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
ทุกครั้งที่ส่งต้องระบุชื่อนามสกุล เพศ
และอายุของเด็ก (ต้องอายุตั้งแต่ 3 ขวบ
ถึง 12 ขวบ) พร้อมทั้งชื่อบิดามารดา
วอร์ดหรือสาขา สเตคหรือท้องถิ่น และ
คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจาก
บิดามารดาให้ใช้รูปของเด็กและสิ่งที่
ส่งมา (ส่งทางอีเมลได้) ศาสนจักร
อาจแก้ไขความยาวหรือความชัดเจน
ของข้อความที่ส่งมา

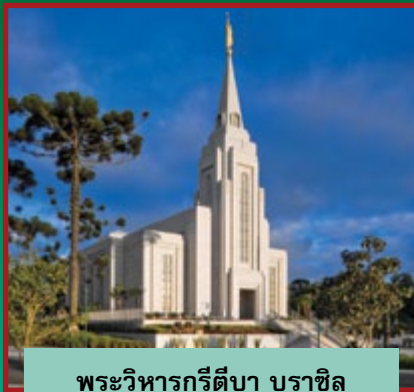
บัตรพระวิหาร

วิธีทำบัตรพระวิหารของท่านเอง ดึงหน้านี้ออกจากนิตยสาร ทากาวติดกับกระดาษแข็ง แล้วตัดการ์ดออก ท่านสามารถเพิ่มการ์ดเหล่านี้ไว้กับการ์ดที่อยู่ในฉบับปี 2003 ทุกฉบับและในฉบับเดือนเมษายน 2005 และเดือนกันยายน 2007 พิมพ์การ์ดเพิ่มได้โดยเข้าไปที่ liahona.lds.org

พระวิหารเร็กซ์เบิร์ก ไอดาโฮ

อุทิศเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

พระวิหารกูรีตีบา บราซิล

อุทิศเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2008
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

พระวิหารปานามาซิตี ปานามา

อุทิศเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม ค.ศ. 2008
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

พระวิหารทวินพอลส์ ไอดาโฮ

อุทิศเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม ค.ศ. 2008
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

พระวิหารเดรเปอร์ ยูทาห์

อุทิศเมื่อวันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 2009
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

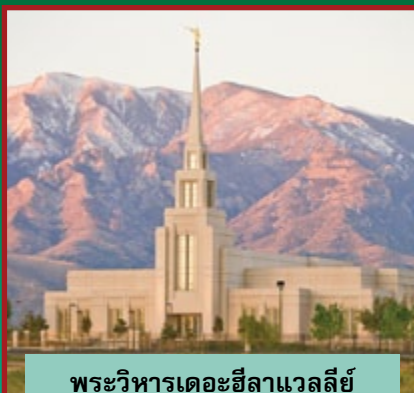
พระวิหารโอเคอร์แมนเทน ยูทาห์

อุทิศเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม ค.ศ. 2009
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

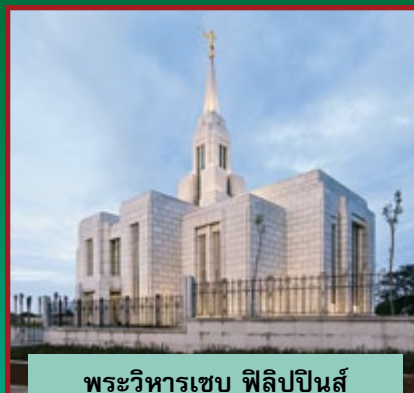
พระวิหารแวนคูเวอร์ บริติชโคลัมเบีย

อุทิศเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ. 2010
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

พระวิหารเดอะซีลาแวลลีย์ แอริโซนา

อุทิศเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 2010
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

พระวิหารเซบู ฟิลิปปินส์

อุทิศเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน ค.ศ. 2010
โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

ภาพพระวิหารเร็กซ์เบิร์ก ไอดาโฮ โดย เดวิด ดี. ไวลด์; พระวิหารกูรีตีบา บราซิล โดย เดวิด ดี. ไวลด์; พระวิหารแวนคูเวอร์ บริติชโคลัมเบีย และพระวิหารเซบู ฟิลิปปินส์ โดย แมทธิว ไรเดอร์ © IR: ภาพพระวิหารทวินพอลส์ ไอดาโฮ โดย แอนดริว ฮิลสัน © IR: พระวิหารเดรเปอร์ ยูทาห์ โดย เดวิด ดี. ไวลด์; พระวิหารโอเคอร์แมนเทน ยูทาห์ โดย เดวิด ดี. ไวลด์; พระวิหารปานามาซิตี ปานามา, พระวิหารแวนคูเวอร์ บริติชโคลัมเบีย และพระวิหารเร็กซ์เบิร์ก ไอดาโฮ โดย แมทธิว ไรเดอร์ © IR: พระวิหารเดอะซีลาแวลลีย์ แอริโซนา โดย จอห์น ลูค

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

พระคัมภีร์สอนฉันเกี่ยวกับ การประสูติและการเสด็จมาครั้งที่สอง ของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

โดย เจนนิเฟอร์ แมตติย์

นิตยสารศาสนจักร

“เหตุว่าเมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยพระสิริแห่งพระบิดา และพร้อมด้วยทูตสวรรค์ของพระองค์ เมื่อนั้นจะประทานบำเหน็จให้ทุกคนตามการกระทำของตน” (มัทธิว 16:27)

เป็นเวลาหลายพันปีที่ศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายเป็นพยานว่าพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า เป็นเจ้า จะประสูติบนแผ่นดินโลก ในพระคัมภีร์เราจะได้อ่านสิ่งที่ศาสดาพยากรณ์เหล่านั้นกล่าว ในพันธสัญญาเดิม อิสยาห์กล่าวว่าพระเยซูจะทรงเป็นเจ้าชายแห่งสันติและพระองค์จะทรงเป็นพระประมุขของศาสนจักรที่แท้จริง ในพระคัมภีร์มอรมอนนี้ไฟเห็นมารีย์ มารดาของพระเยซู และในนิมิตท่านเห็นพระเยซูทรงกำลังสอนผู้คนบนแผ่นดินโลก กษัตริย์เป็นจามินสอนผู้คนของท่านเกี่ยวกับปาฏิหาริย์ที่พระคริสต์จะทรงกระทำเมื่อพระองค์เสด็จมาแผ่นดินโลก

ไม่กี่ปีก่อนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประสูติ

ศาสดาพยากรณ์แซมมิเอลยืนอยู่บนกำแพงเพื่อบอกข่าวนี้ไฟเกี่ยวกับเครื่องหมายที่จะปรากฏ ท่านกล่าวว่าเมื่อพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดประสูติ ดาวดวงใหม่จะปรากฏในท้องฟ้า ในพันธสัญญาใหม่เราได้อ่านเรื่องดาวดวงเดียวกัน—เหล่าโหราจารย์ตามดาวดวงนั้นไปจนพบพระกุมารพระคริสต์

ในพระคัมภีร์ ศาสดาพยากรณ์สอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองบนแผ่นดินโลกของพระเยซูคริสต์เช่นกัน ในพระคัมภีร์

มอรมอน โมโรไนเป็นพยานถึงการเสด็จกลับมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ในพันธสัญญาเดิม มาลาคีย์พูดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันเวลาสุดท้ายก่อนการเสด็จมาครั้งที่สอง

พระคัมภีร์บรรจุประจักษ์พยานของศาสดาพยากรณ์ทั้งหลายเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์จากหลายยุคหลายสมัยในประวัติศาสตร์ ในพระคัมภีร์เราจะได้อ่านเกี่ยวกับแบบอย่างของพระเยซูเช่นกัน เราต้องทำตามแบบอย่างของพระองค์ ขณะเตรียมต้อนรับเมื่อพระองค์เสด็จมาประทับบนแผ่นดินโลกอีกครั้ง

กิจกรรม

ท่านสามารถทำสมุดภาพของตนเองเกี่ยวกับพระชนมชีพของพระเยซูคริสต์ ตัดรูปภาพในหน้า 65 ออก เจาะรูแต่ละหน้าตรงที่กำหนดไว้และเรียงหน้าตามลำดับ ใช้เชือกสอดตรึงรูที่เจาะไว้แล้วผูกแต่ละหน้าเข้าด้วยกัน ท่านอาจดูหนังสือเล่มนี้กับครอบครัวระหว่างการสังสรรค์ในครอบครัวและพูดคุยกันเกี่ยวกับพระชนมชีพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ■

1

2

3

4

5

6

7

8

9

ต้น คริสต์มาส

โดย แฮร์เรียต อาร์. อุกท์คอร์ท

ใ
นเวลานั้นสงครามโลกครั้งที่สองเพิ่ง
สิ้นสุด และคนส่วนใหญ่ในเยอรมนี
มีอาหารหรือเงินน้อยมาก วันคล้าย
วันเกิดของดิฉันกำลังจะมาถึงก่อนคริสต์-
มาสเพียงไม่กี่สัปดาห์ ดิฉันไม่คาดหวังจะ
ได้รับของขวัญคริสต์มาสหรือของขวัญวัน
เกิดเพราะทราบดี—แม้จะยังเด็ก—ว่าคุณ
พ่อคุณแม่ต้องกระเสือกกระสนดิ้นรนเพื่อ
จัดหาสิ่งจำเป็นพื้นฐานให้เรา ในเมืองใหญ่
ของเรา ผู้คนที่หิวโหยมีให้เห็นทั่วไป นั่น
เป็นเวลาที่น่าเศร้าใจและมีดมน

ในวันคล้ายวันเกิดของดิฉัน ยังความ
ประหลาดใจจะคนดีใจที่มีของขวัญอันแสน
วิเศษ—เฉพาะสำหรับดิฉัน—วางอยู่บนโต๊ะ
ในครัว ของขวัญชิ้นนั้นสวยที่สุดเท่า

ที่ดิฉันวาดฝันไว้ เป็น *วินอกซท์บวม* ต้น
คริสต์มาสเล็กจิ๋ว สูงเพียงหนึ่งฟุต (30
เซนติเมตร) ตกแต่งด้วยของประดับซึ่งเป็น
งานฝีมือชิ้นเล็กๆ ทำจากแผ่นอลูมิเนียม
แผ่นอลูมิเนียมสะท้อนแสงจากห้องนั่งเล่น
ชวนให้มองเพลิน ขณะที่ดิฉันสำรวจของ
ประดับจากแผ่นอลูมิเนียมเหล่านั้น ดิฉัน
ประหลาดใจอย่างมากเมื่อเห็นของประดับ
เหล่านั้นเต็มไปด้วยน้ำตาลคาราเมลชิ้น
เล็กๆ รวกับเป็นปาฏิหาริย์ คุณแม่ท่าน
ได้ตัดสินใจซื้อของขวัญชิ้นนี้ แผ่นอลูมิเนียม
และของหายากอย่างน้ำตาลพวกนั้นมา
จากไหน

จนถึงวันนี้ดิฉันยังไม่ทราบว่าท่านทำให้
ปาฏิหาริย์เช่นนี้เกิดขึ้นได้อย่างไรในยาม
ที่ไม่น่าจะจะมีของมีค่าแบบนั้น ของขวัญ
ดังกล่าวยังคงเป็นสัญลักษณ์อยู่ในใจ

ดิฉันอันแสดงถึงความรักอย่างลึกซึ้งที่คุณ
พ่อคุณแม่มีให้ สัญลักษณ์แห่งความหวัง
ความรัก และความหมายที่แท้จริงของ
คริสต์มาส

ในช่วงเทศกาลคริสต์มาส เรายังคงมี
ต้นคริสต์มาสอยู่ในบ้านของเรา แต่เวลานี้
ตกแต่งด้วยแสงไฟและของประดับหลาก
หลายชนิด เมื่อเรากับลูกๆ หลานๆ มาอยู่
กันพร้อมหน้า ความสวยงามของต้นไม้
และแสงไฟระยิบระยับทำให้ใจดิฉันอบอุ่น
และหวนระลึกถึงความทรงจำอันแสนหวาน
ของช่วงเวลาแห่งความสุขในครอบครัวซึ่ง
มาจากต้นคริสต์มาสเล็กจิ๋วที่ประดับด้วย
แผ่นอลูมิเนียมแวววาวต้นนั้น ■

แฮร์เรียต อาร์. อุกท์คอร์ทแต่งานกับประธานาธิบดี
เอฟ. อุกท์คอร์ท ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด

จาก แฮร์เรียต อาร์. อุกท์คอร์ท “Der Weihnachtsbaum: Memories Linger of Small Tree,” Church News, ธ.ค. 12, 2009 หน้า 11

ของประดับ ทำเอง

ทำให้ครอบครัวท่านเพลิดเพลินใจด้วยการทำของประดับ
ด้วยมือของท่านเอง นี่คือนี่ที่ท่านต้องใช้
ที่ตัดคุกกี้รูปตามเทศกาลหรือแก้วน้ำเล็กๆ
กระดาษแข็ง เช่น การ์ดสีพื้นหรือแผ่นโปสเตอร์
ดินสอ
กรรไกร
แผ่นอลูมิเนียม (ไม่ใช่ก็ได้)
กาวเหลวสีขาว
สีเมจิก (หรือสีเทียน ดินสอสี)
ด้าย ริบบิ้น หรือเชือกเส้นเล็กๆ

1. ลากเส้นตามขอบตัวตัดคุกกี้หรือแก้วน้ำกระดาษแข็ง
2. ให้คุณพ่อคุณแม่ช่วยตัดรูปนั้นออกมา
3. ฉีกแผ่นอลูมิเนียมออกมาหนึ่งชิ้นแล้วนำมาหุ้มกระดาษที่ตัดไว้
ติดกาวตามขอบแผ่นอลูมิเนียมที่ด้านหลังของประดับ (ถ้าท่าน
ไม่ใช่แผ่นอลูมิเนียมให้ข้ามขั้นตอนนี้แล้วทำตามขั้นตอนที่เหลือ)
4. โรยกาวเป็นเส้นวาดที่ด้านหน้าของประดับ ทิ้งไว้ให้กาวแห้ง
สนิท
5. ใช้สีเมจิกระบายระหว่างแนวกาว (ถ้าไม่ใช่แผ่นอลูมิเนียม
สามารถใช้สีเทียนหรือดินสอสีได้)
6. ให้คุณพ่อคุณแม่ช่วยเจาะรูด้านบนของประดับ สอดด้าย ริบบิ้น
หรือเชือกเส้นเล็กๆ ตรงส่วนที่เจาะไว้แล้วผูกให้แน่น
7. แหวนของประดับไว้บน *วินออกซ์บวม* ของครอบครัวหรือมอบ
เป็นของขวัญ

ทุน เผยแผ่ ของผม

โดย สเปนเซอร์ เอส.

พมรู้ว่านี่อาจฟังดูแปลกๆ แต่ผมเก็บเงินสำหรับงานเผยแผ่ของผม ตั้งแต่ผมยังไม่เกิด เมื่อคุณแม่ทราบว่าคุณจะมีลูก ท่านนำกระป๋องนมเปล่าๆ มาใบหนึ่ง เจาะรู แล้วเขียนป้ายติดที่กระป๋องว่า “ทุนเผยแผ่” ตั้งแต่วันนั้นผมกับครอบครัวจึงเก็บเงินสำหรับงานเผยแผ่ของผมเรื่อยมา

การเก็บเงินสำหรับงานเผยแผ่ของผมเป็นความพยายามของครอบครัว หลังจากผมเกิด ลูกป้ามาอาที่มาเยี่ยมจะหยอดเงินเปโซฟิลิปปินส์ใส่กระป๋องทุนเผยแผ่ และเมื่อถึงวันหยุดอย่างเช่นคริสต์มาสหรือปีใหม่ สมาชิกครอบครัวจะให้เงินผมเพื่อเพิ่มทุนเผยแผ่ของผม

บางครั้งปู่ย่าตายายจะให้เงินผมเมื่อผมได้คะแนนดีและชนะการแข่งขัน ของขวัญเหล่านี้เข้าไปอยู่ในทุนเผยแผ่ของผมเช่นกัน ครั้งหนึ่งเมื่อผมได้รับเหรียญรางวัลหลายเหรียญ คุณป้านับ

เหรียญรางวัลทั้งหมดที่ผมได้และให้เงินผมสำหรับแต่ละเหรียญ หลังจากจ่ายส่วนสิบ เงินส่วนนี้ก็เข้าไปอยู่ในทุนเผยแผ่ของผมเช่นกัน

เมื่อผมรับบัพติศมา ความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่ของผมแรงกล้ายิ่งกว่าเดิม ครอบครัวผมตั้งเป้าหมายเก็บเงินให้มากพอจะจ่ายเต็มให้ค่างานเผยแผ่ของผม เพราะตอนนี้ผมมีพี่น้องเงินที่เราเก็บออมจึงเพิ่มเข้าไปในทุนเผยแผ่ของพวกเขาด้วย

เวลานี้ผมอายุเก้าขวบและอีกครั้งทางผมก็จะได้รับใช้งานเผยแผ่ ความปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่เพิ่มขึ้นเพราะผมรู้ว่ามีคนมากมายช่วยบริจาคสมทบทุนงานเผยแผ่ของผม

ผมจะเก็บเงินสำหรับงานเผยแผ่ของผมต่อไป ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงอวยพรให้ผมได้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาของพระองค์ในวันหนึ่งข้างหน้า ■

หลักแห่ง ความเชื่อ

ของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

6 เราเชื่อในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า, พระบิดานิรันดร, และในพระบุตรของพระองค์, พระเยซูคริสต์, และในพระวิญญาณบริสุทธิ์.

2 เราเชื่อว่ามนุษย์จะได้รับโทษเพราะบาปของตน, และมีโทษเพราะการล่วงละเมิดของอาดัม.

3 เราเชื่อว่าโดยผ่านการชดใช้ของพระคริสต์, มนุษยชาติทั้งหมดจะรอดได้, โดยการเชื่อฟังกฎและศาสนพิธีทั้งหลายของพระกิตติคุณ.

4 เราเชื่อว่าหลักธรรมและศาสนพิธีเบื้องต้นของพระกิตติคุณคือ: หนึ่ง, ศรัทธาในพระเจ้า พระเยซูคริสต์; สอง, การกลับใจ; สาม, บัพติศมาโดยลงไปใต้น้ำทั้งตัวเพื่อการปลดบาป; สี่, การวางมือเพื่อของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์.

5 เราเชื่อว่ามนุษย์ต้องได้รับการเรียกจากพระเจ้า, โดยการพยากรณ์, และโดยการวางมือโดยผู้มีสิทธิอำนาจ, เพื่อสั่งสอนพระกิตติคุณและปฏิบัติศาสนพิธีของพระกิตติคุณนั้น.

6 เราเชื่อในการวางระเบียบอย่างเดียวกับที่ดำรงอยู่ในศาสนจักรสมัยต้น, นั่นคือ, อัครสาวก, ศาสดาพยากรณ์, ศิษยาภิบาล, ผู้สอน, ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ, และอื่นๆ.

7 เราเชื่อในของประทานแห่งการพูดภาษา, การพยากรณ์, การเปิดเผย, นิमित, การบำบัดรักษา, การแปลภาษา, และอื่นๆ.

8 เราเชื่อว่าพระคัมภีร์ไบเบิลเป็นพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตราบเท่าที่แปลไว้อย่างถูกต้อง; เราเชื่อด้วยว่าพระคัมภีร์มอรมอนเป็นพระคำของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

9 เราเชื่อทุกสิ่งที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยมาแล้ว, ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเปิดเผยขณะนี้, และเราเชื่อว่าพระองค์จะยังทรงเปิดเผยเรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่อีกหลายเรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า.

10 เราเชื่อในการรวมกันอย่างเป็นทางการของอิสราเอล และในการนำกลับคืนมาของเผ่าทั้งสิบ; ว่าไซอัน (เยรูซาเล็มใหม่) จะสร้างขึ้นในทวีปอเมริกา; ว่าพระคริสต์จะทรงปกครองแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง; และ, ว่าแผ่นดินโลกจะกลับคืนสู่สภาพเดิมและรับรัศมีภาพแห่งเมืองบรมสุขเกษม.

11 เราอ้างเอกสิทธิ์แห่งการนมัสการพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพตามการวินิจฉัยจากโมธรรมของเราเอง, และยอมให้มนุษย์ทั้งปวงมีเอกสิทธิ์เช่นเดียวกัน, ให้พวกเขานมัสการโดยวิธีใด, ณ สถานที่ใด, หรือสิ่งใดก็ได้ที่พวกเขาจะนมัสการ.

12 เราเชื่อในการอยู่ใต้อำนาจของกษัตริย์, ประธานาธิบดี, ผู้ปกครอง, และฝ่ายปกครองของรัฐ, ในการเชื่อฟัง, การยกย่อง, และการสนับสนุนกฎหมาย.

13 เราเชื่อในการเป็นคนซื่อสัตย์, แน่วแน่, บริสุทธิ์, มีเมตตา, มีคุณธรรม, และในการทำดีต่อมนุษย์ทั้งปวง; โดยแท้แล้ว, เราจากกล่าวได้ว่าเราทำตามคำแนะนำของเปาโล—เราเชื่อทุกสิ่ง, เราหวังทุกสิ่ง, เรายืนหยัดมาแล้วหลายสิ่ง, และหวังว่าจะสามารถยืนหยัดได้ทุกสิ่ง. หากมีสิ่งใดที่เป็นคุณธรรม, งดงาม, หรือกล่าวขวัญกันว่าดี หรือควรค่าแก่การสรรเสริญ, เราแสวงหาสิ่งเหล่านี้.

โจเซฟ สมิท

ต้นคริสต์มาส ต่างชนิด

โดย เอลิเยนา ออสบอร์น

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“จงเอาเอกของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา”

(มัทธิว 11:29)

1. คาร์ลอสตื่นตื่นกับคริสต์มาส ปีนี้มีบางอย่างในบ้านของเขาต่างไปจากเดิม ต้นไม้ต้นใหญ่ที่ทำจากกระดาษสีเขียวแวววาวติดอยู่ที่ประตู

2. คาร์ลอสสงสัยว่าจะต่างจากเดิมอย่างไร อาราเกลิน้องสาวของเขากับดิเอโกน้องชายก็สงสัยเหมือนกัน

4. คาร์ลอสชอบความคิดนั้น อาราเกลวิ่งไปที่ของประดับและหยิบดินสอสีแดงมาเขียน

อันนี่คือสิ่ง ผมจะมอบให้นะว่า
พระเยซูทรงทำสิ่งอัศจรรย์มากมาย
ได้ไหมครับ

เขียนเลขจัน ๕ ลูกทั้งสองมี
ความคิดชอบเขียนจริงง!

5.

6. ทุกคืนหลังอาหารเย็น อราเกลกับคาร์ลอสจะทำของประดับ
อีกหนึ่งอย่างและติดไว้ที่ต้นไม้ ดิเอโกช่วยโดยบอกพี่ๆ ว่า
เขารักพระเยซู

7. เมื่อนี้ก็ไม่ออกแล้ว พวกเขาเปิด
ดูจากพระคัมภีร์ คาร์ลอสไม่
รู้มาก่อนว่ามีพระคัมภีร์
หลายข้อเกี่ยวกับ
พระเยซู!

8. ในคืนคริสต์มาสอีฟ ทั้งครอบครัวร้องเพลงและอ่าน
ของประดับที่พวกเขาติดไว้บนต้นไม้ คาร์ลอสมี
ความสุขที่ได้รู้เรื่องราวมากมายเกี่ยวกับ
พระเยซู เขารู้ว่าเขา
พร้อมสำหรับ
คริสต์มาสปีนี้

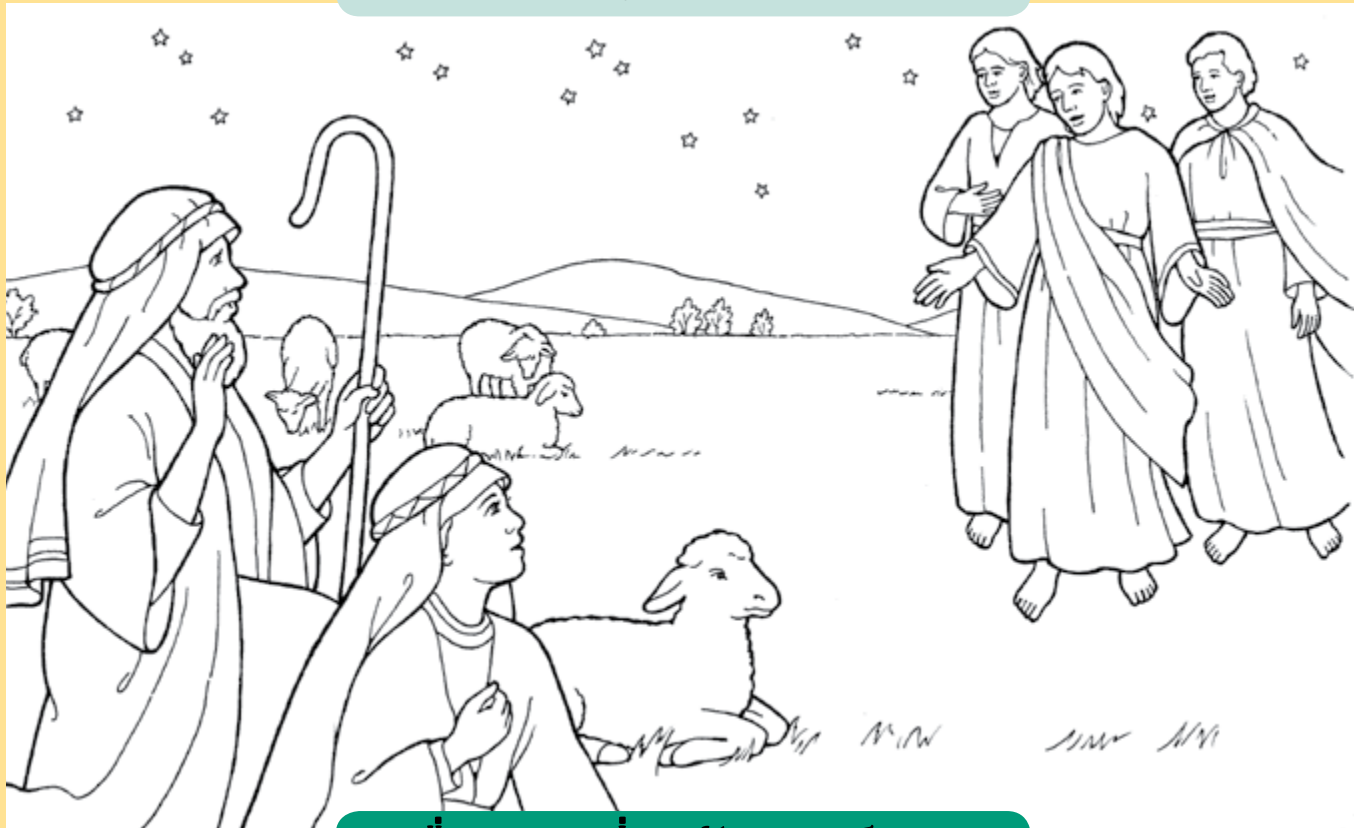
หาจุดต่าง

6 ดีๆ เหล่านี้กำลังเรียนเรื่องการประสูติของพระเยซูคริสต์ โดยแสดงท่าทางประกอบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อพระ

เยซูประสูติ ดูว่าท่านจะพบจุดต่างกี่จุดระหว่างภาพวาดสองภาพนี้ได้หรือไม่

หน้าระบายสี

เรื่องราวเกี่ยวกับคริสต์มาส

ความช่วยเหลือสำหรับบิดามารดา

อ่านเรื่องคริสต์มาสครั้งแรกใน ลูกา 2 ขณะที่ท่านอ่าน ช่วย让孩子คอยฟังเกี่ยวกับเหตุการณ์
ที่เห็นในภาพสองภาพและให้เด็กมีเวลาระบายสี

ข่าวศาสนจักร

ประธานคณะเผยแผ่ใหม่ได้รับพรในการใช้ศรัทธา

โดย เฮเธอร์ วิทเทิล ริกกีส์

นิตยสารศาสนจักร

ในเดือนมิถุนายนประธานคณะเผยแผ่ใหม่ 128 ท่านและภรรยาได้รับเชิญไปศูนย์อบรมผู้สอนศาสนาในโพรวัว ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เพื่อรับคำแนะนำก่อนออกไปปฏิบัติหน้าที่

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน เปิดการสัมมนาสี่วันตั้งแต่วันที่ 22 ถึง 26 มิถุนายน ค.ศ. 2011 โดยกล่าวว่า “ท่านได้รับเลือกจากบรรดาผู้ที่ซื่อสัตย์ที่สุดในศาสนจักร และบัดนี้ท่านมีโอกาสออกไปในทุ่งแห่งการเก็บเกี่ยวของพระเจ้า... ข้าพเจ้าทราบว่ามีทุ่งใดที่สวรรค์สร้างกุหลาบหอมกลิ่นบานสะพรั่งเต็มท้องทุ่งได้มากไปกว่าสนามเผยแผ่ที่ท่านได้รับการเรียก”

คู่สามีภรรยาเหล่านี้มาจากประเทศต่างๆ—22 ประเทศ—ทั่วโลกและจะรับใช้ทั่วโลกใน 18 ภาษาพื้นเพของพวกเขาหลากหลาย แต่พวกเขามีบางสิ่งเหมือนกัน

ขณะที่ประธานคณะเผยแผ่ใหม่และภรรยาได้เสียสละเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งทางโลกและทางวิญญาณ พวกเขาเห็นพรจากการใช้ศรัทธาเกือบจะทันที

เสียสละ

การรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่เป็นงานมอบหมายสามปีที่มีทั้งการทำหายและความเบิกบานทางวิญญาณในการอุทิศตนเพื่อการเรียกนี้ คู่สามีภรรยาหลายคู่ต้องหยุดพักการดำเนินชีวิตแบบเดิมของพวกเขาชั่วคราวรวมทั้งหน้าที่การงานและครอบครัว

ใบบางกรณี การชะงักงันทางอาชีพหมายถึงการสูญเสียทางการเงิน แม้ศาสนจักรจะจัดสรรค่าครองชีพขั้นต่ำให้ประธานคณะเผยแผ่ แต่โดยปกติ คู่สามีภรรยามักจะมีรายได้มาสมทบค่าครองชีพดังกล่าวด้วยเงินทุนของตนเอง

เมื่อมาร์คัส มาร์ตินส์และมิเรียมภรรยาของท่านได้รับเรียกไปคณะเผยแผ่บราซิล เขาเปาลูเหนือ เนื่องจากอาศัยอยู่ที่ลาเอีย ฮาวาย สหรัฐอเมริกา พวกเขาจึงได้รับคำแนะนำจากเอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองว่าพวกเขาควรต้องเสียสละแต่อย่าเสียสละมากเกินไป

สองสามีภรรยา มาร์ตินส์กลับบ้านและสวดอ้อนวอนเพื่อให้ทราบว่าท่านจะมีเงินทุนเพียงพอที่จะรับโอกาสนี้ได้อย่างไร ท่านขายทุกอย่าง “เป็นพร—เราขายทุกอย่างได้ในวันเดียว” ชิสเตอร์มาร์ตินส์กล่าว “นี่คือสิ่งอัศจรรย์สำหรับเรา”

อาจไม่ใช่ทุกคนที่ต้องเสียสละทางการเงิน แต่ประธานคณะเผยแผ่ทุกท่านและภรรยาจะเผชิญกับการเสียสละที่ทดสอบศรัทธาไม่เรื่องใดก็เรื่องหนึ่ง

สำหรับแกรีและพามาเลา ราสมุสเซ็น จากทูซอน แอริโซนา สหรัฐอเมริกา การยอมรับการเรียกไปคณะเผยแผ่ญี่ปุ่น เซ็นตะอิ หมายถึงการต้องจากลูกๆ หกคนและหลานอีก 23 คน

“ดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์สามารถดูแลลูกหลานได้ดีกว่าดิฉัน” ชิสเตอร์ราสมุสเซ็นกล่าว “ดังนั้นเราจึงมีความสุขที่ได้ทำสิ่งนี้และรู้สึกว่ามันจะเป็นพรอันยิ่งใหญ่ต่อพวกเขา”

หลายคนที่ได้รับการเรียกให้รับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่และคู่ของประธานคณะเผยแผ่แสดงเจตคติของการเต็มใจเสียสละ

“บางครั้ง ผมสงสัยว่าอะไรที่เราคิดว่าเป็นการเสียสละ เพราะบางสิ่งที่ยากมากสำหรับบางคนแต่อาจจะไม่ยากสำหรับอีกคน” ประธานมาร์ตินส์กล่าว “หลายครั้งในชีวิตเรา... เราเคยกล่าวว่าเราจะให้พระเจ้ามาก่อนและเพื่อพระเจ้าเราจะทำทุกอย่าง เราจะไปทุกที่ ดังนั้นเราไม่ได้คิดในเชิงของการเสียสละเลย... นี่คือนิสัยพิเศษ เป็นเกียรติที่ได้ละวางทุกอย่าง”

เตรียมพร้อม

ในช่วงก่อนที่ประธานคณะเผยแผ่และภรรยาจะเริ่มงานเผยแผ่มีการเตรียมตัวทางโลกและทางวิญญาณเกิดขึ้น โดยปกติประธานคณะเผยแผ่ได้รับการเรียกล่วงหน้ากว่าหกเดือน แต่บางครั้งช่วงการเตรียมก็ถูกบีบให้สั้นลง เบรินท์และแอนน์ สก็อตต์ จากเอเดนยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ได้รับเรียกให้ดูแลคณะเผยแผ่โทรอนโต แคนาดาเพียงหนึ่งสัปดาห์ก่อนการสัมมนาประธานคณะเผยแผ่และสองเดือนก่อนที่พวกท่านจะเริ่มการรับใช้

ระหว่างที่บอภมิตรสหายกับครอบครัวและพยายามจัดการเรื่องบ้าน พวกท่านศึกษาคู่มือ ฟังซีดี และเตรียมความพร้อมทางวิญญาณในเรื่องอื่นๆ แต่พวกท่านกล่าวว่าการเตรียมความพร้อมที่สำคัญที่สุดของพวกท่านคือการสัมมนาที่ศูนย์อบรมผู้สอนศาสนา

“การสัมมนาเป็นเรื่องความรู้ทางวิญญาณล้วนๆ” ประธานสก็อตต์กล่าว “การได้อยู่กับกลุ่มคนผู้ [เสียสละรับใช้พระเจ้า] และได้รับการสอนจากศาสตราจารย์ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย... เป็นประสบการณ์ครั้งสำคัญที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตของเราเลยทีเดียว”

เรียนรู้ปัญญา

ตลอดการสัมมนาสี่วันในเดือนมิถุนายน ประธานคณะเผยแผ่และภรรยาได้รับอาหารทางวิญญาณด้วยข้าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุดและสมาชิกโคออร์ดิเนตอร์สาวกลีบสองหลายท่าน

“เราฟังพวกท่าน ขณะที่พวกท่านสอนเรา [เรารู้สึก] ว่าพระเจ้าประทับอยู่ที่นั่น พระองค์ทรงเอาพระทัยใส่ว่านี่คืองานของพระองค์ คนเหล่านี้คือผู้รับใช้ของพระองค์ และเรามีเอกลักษณ์ที่จะออกไปเป็นตัวแทนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา” ซิสเตอร์สก็อตต์กล่าว

เอ็ลเดอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโคออร์ดิเนตอร์สาวกลีบสอง บอกถึงความหวังที่พวกท่านมีต่อประธานคณะเผยแผ่และคู่ซึ่งกำลังจะออกไป

“ขอให้ท่านมีสุขภาพดีทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และวิญญาณ [และ] ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ การสอน และการประยุกต์ใช้หลักคำสอนของพระเยซูคริสต์” ท่านกล่าว “ความหวังของข้าพเจ้ารวมถึงความสามารถของพวกท่านที่จะนำพลังของสมาชิกมาใช้ มุ่งเน้นไปที่ศาสนพิธีต่างๆ [และ] เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า สมาชิกศาสนจักร และผู้สอนศาสนาที่ล้ำค่าเหล่านั้นที่ฝากฝังไว้ให้ท่านดูแล” ■

ประธานคณะเผยแผ่ที่ได้รับเรียกใหม่ เข้าร่วมการประชุมอบรมสี่วันที่ศูนย์อบรมผู้สอนศาสนาในโปรโว ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา ไม่นานก่อนที่พวกท่านจะเข้าสู่สนามเผยแผ่

ซิสเตอร์เจ็ดคนฉายส่องแสงสว่าง ในสนามเผยแผ่

ดาวลูกไก่ หรือดาวพี่น้องทั้งเจ็ด เป็นกลุ่มดาวเจ็ดดวงไกลโพ้น แสงของกลุ่มดาวเหล่านี้ใช้เวลา 350 ปีที่จะมาถึงโลก

โดยมีอายุไล่เลี่ยกันตั้งแต่ยี่สิบต้นๆ ถึงสามสิบปลายๆ ซิสเตอร์เหล่านี้กำลังฉายส่องแสงสว่างในครอบครัวพวกเขาและในสนามเผยแผ่ขณะแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้คนในห้าประเทศ

มาริโอล (ไอซอร์โน ซิลี), แอนโทเนีย (อาร์เจนตินา เรซิดเ็นเซีย), ดาเนียลา (คอสตาริกา ซานโฮเซ), ฟลอเรนเซีย (ฮอนดูรัส โกมายากีลา), เวโรนิกา (ซิลี ซานเตียโกตะวันออก), อาโน (กัวเตมาลา ซิตีเหนือ) และบัลบีนา นาวา อากิลาร์ (อาร์เจนตินา บาเอียบลังกา) ล้วนมาจากเม็กซิโกและรับใช้งานเผยแผ่ให้ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในช่วงเวลาเดียวกัน

ซิสเตอร์เหล่านี้ติดต่อกับผู้สอนศาสนา

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายครั้งแรกเมื่อพวกเขาเริ่มเรียนภาษาอังกฤษฟรีที่อาคารประชุมในท้องที่ เมื่อปี 2006 พวกเขา—พร้อมด้วยพี่สาวอีกคนและน้องชายรับบัพติศมา คุณพ่อคุณแม่ของพวกเขา อัลบิโน นาวา และไอซิดรา อากิลาร์ซึ่งเป็นสมาชิกศาสนจักรมาสวมสิบปีก่อนหน้านี้ กลับมาแข่งขันอีกครั้งในช่วงเวลานั้น

ซิสเตอร์อากิลาร์กล่าวว่าเธอสามารถเห็นประโยชน์ที่ได้มาจากการส่งลูกสาวเจ็ดคนไปทำงานเผยแผ่

“ดูๆ อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า กำลังทำงาน กำลังสั่งสอนพระกิตติคุณของพระองค์เพื่อนำจิตวิญญาณ [มาสู่พระองค์] มากขึ้น” เธอกล่าว

“ดิฉันรักพระกิตติคุณ ดิฉันทราบว่างานนี้สามารถเปลี่ยนชีวิต” ฟลอเรนเซียกล่าว “งานนี้เปลี่ยนชีวิตดิฉัน และจะเปลี่ยนชีวิตคนเหล่านั้นที่ดิฉันสอน”

ซิสเตอร์เหล่านี้เริ่มทยอยกลับบ้านในช่วงปลายปี 2011 ■

เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ไปเยี่ยมสมาชิกศาสนจักรทั่วโลกเป็นประจำ รายงานการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขาอยู่ที่ news.lds.org และ Prophets and Apostles Speak Today ที่ prophets.lds.org ในภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี โปรตุเกส และสเปน ต่อไปนี้เป็นรายงานสรุปการเดินทางของพวกเขาเมื่อไม่นานมานี้

- วันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 2011 ประธานเดีเทอร์ เอฟ. อุกต์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวกับผู้นำชุมชน ผู้นำธุรกิจ และผู้นำศาสนา 800 คนที่เข้าร่วม Los Angeles World Affairs Council องค์กรไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่อุทิศตนเพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจกันในโลกมากขึ้น ประธานอุกต์ดอร์ฟพูดเกี่ยวกับการเติบโตของศาสนจักรตั้งแต่ปี 1830 จนถึงปัจจุบัน ค้นหา [“Uchtdorf, Los Angeles”](http://news.lds.org) ใน news.lds.org

- เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน ปี 2011 เอ็ลเดอร์รัสเซล เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง จัดตั้งสแตมมอสโก รัสเซีย—เป็นแห่งแรกในรัสเซียและแห่งที่สองในพื้นที่ในเขตสหภาพโซเวียตเก่า มีผู้คนกว่า 1,100 คนเข้าร่วม ค้นหา [“Nelson, Moscow”](http://news.lds.org) ใน news.lds.org

- ในเดือนพฤษภาคม เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองไปเยือนอินเดีย ซ่องกง (เอ็ลเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสองตามมาสมทบที่ซ่องกง) จากนั้นเดินทางไปมองโกเลีย ค้นหา [“Holland, India”](http://news.lds.org) ใน news.lds.org

- เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 2011 อธิการควบคุมเอเชีย เดวิด เบอร์ดัน ไปเยือนฮังการีและสโลวาเกีย ประเทศญี่ปุ่น เพื่อประเมินสภาพบ้านเมืองตั้งแต่เกิดเหตุแผ่นดินไหวและสึนามิ เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พร้อมทั้งสังเกตการณ์หน่วยงานบรรเทาทุกข์ของศาสนจักรซึ่งทำงานอยู่ที่นั่น ค้นหา [“Burton, Japan”](http://news.lds.org) ใน news.lds.org ■

ภาพเอ็ลเพื่อโดย อาโน นาวา

พี่น้องเจ็ดคนจากเม็กซิโกซิติกำลังรับใช้งานเผยแผ่เต็มเวลาพร้อมๆ กันในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก

อุทิศฉากภาพยนตร์ เยรูซาเล็ม

ฉากภาพยนตร์เยรูซาเล็มซึ่งสร้างโดยศาสนจักรสำหรับการผลิตภาพยนตร์เกี่ยวกับพระกิตติคุณได้รับการอุทิศและกำลังใช้ในการถ่ายทำในเบื้องต้นมีการนำฉากนี้มาใช้ถ่ายทำโครงการคลังค้นคว้าพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่—ชุดวิดีโอที่แสดงฉากสำคัญจากพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์และเหล่าอัครสาวก

ฉากตั้งอยู่ที่ LDS Motion Picture Studio South สหรัฐอเมริกา สถานที่ในเขตโกเชน ยูทาห์ อยู่ห่างสำนักงานใหญ่ศาสนจักรในซอลท์เลคซิตีไปทางใต้ไม่ถึง 60 ไมล์ (97 กิโลเมตร) ฉากนี้ไม่ใช่แบบจำลองของเยรูซาเล็ม แต่เป็นการสร้างสถานที่สำคัญในเมืองเยรูซาเล็มขึ้นมาใหม่

เมืองเล็กในโกเชนได้รับคัดเลือกเนื่องจากบริเวณโดยรอบคล้ายคลึงกับภูมิประเทศของเยรูซาเล็ม—เนินเขาเป็นทิวพื้นที่ราบ ป่าซีดาร์ เนินทราย และธารน้ำ ทะเลสาบยูทาห์ที่อยู่ใกล้ๆ จะใช้แทนทะเลกาลิลี

ในบางกรณี ภาพที่ใช้เทคนิคพิเศษจากคอมพิวเตอร์จะเติมเต็มรายละเอียดซึ่งไม่มีอยู่ในฉาก ■

เปลี่ยนนโยบายการ รับใช้เป็นผู้สอน ศาสนาอาวูโส

ฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนตอร์สาวกสิบสองเพ็งออนุมัติการเปลี่ยนแปลงนโยบายเกี่ยวกับระยะ

ฉากภาพยนตร์เรื่องใหม่ของศาสนจักรในโกเชน ยูทาห์ใช้ในการถ่ายทำฉากจากพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ตามที่บันทึกอยู่ในพันธสัญญาใหม่

เวลาการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนาอาวูโสและนโยบายเกี่ยวกับบ้านพักผู้สอนศาสนาเพื่อกระตุ้นให้คู่สามีภรรยาปฏิบัติงานเผยแผ่เต็มเวลามากขึ้นและได้รับประสบการณ์ที่ดีขึ้น

นับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 2011 เป็นต้นไป คู่สามีภรรยาสามารถรับใช้เป็นเวลา 6 เดือน 12 เดือน 18 เดือน หรือ 23 เดือน นอกเหนือจากนี้ยังกำหนดเงินค่าเช่าบ้านให้สูงสุดเดือนละ 1,400 เหรียญสหรัฐ แต่คู่สามีภรรยาจะยังคงจ่ายค่าอาหารและ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่นๆ ด้วยตนเอง

ในอดีต นโยบายกำหนดไว้ว่าคู่สามีภรรยาที่รับใช้นอกประเทศของตนเองได้รับเรียกให้อยู่อย่างน้อย 18 เดือน ปัจจุบันผู้ที่ปรารถนาจะรับใช้นอกประเทศน้อยกว่า 18 เดือนสามารถทำได้หากจ่ายค่าเดินทางไปกลับสนามบินเผยแผ่ด้วยตนเอง

คำถามเกี่ยวกับผู้สอนศาสนาอาวูโสสามารถส่งไปที่ seniormissionaryservices@ldschurch.org ■

ข่าวสั้นทันโลก

ศาสนจักรเพิ่ม บริการออนไลน์ หลายภาษา

LDS.org มีบริการในภาษาต่างๆ มากขึ้น ปัจจุบันเพิ่มหน้าหลักอีก 48 ภาษาเข้าสู่เว็บไซต์ทางการของศาสนจักร โดยคลิกภาษาใดก็ได้ได้ลิงก์ “Languages” ตรงมุมบนขวาหน้าใดก็ได้ของ LDS.org ผู้เข้าชมจะสามารถมองเห็นลิงก์ไปสู่เนื้อหาสิ่งพิมพ์ของศาสนจักรที่มีออนไลน์ในภาษานั้น

ในที่สุดหมวดต่างๆ ของ LDS.org จะมี 10 ถึง 15 ภาษา เมื่อถึงเวลานั้นหน้าภาษาสำหรับภาษาเหล่านั้นจะหมดไป (เช่น จะไม่มีหน้าภาษาสำหรับภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี โปรตุเกส หรือสเปน เพราะภาษาเหล่านั้นจะมีเนื้อหาของ LDS.org ในภาษาของตนเองมากอยู่แล้ว)

พนักงานศาสนจักรกำลังดำเนินงานเพื่อให้นิตยสารและสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่ได้รับการแปลจาก LDS.org มีไว้สำหรับอุปกรณ์พกพาต่างๆ ■

ประกาศอุทิศพระวิหาร เกตซัลเตนังโกและโอเพนเฮาส์

เพื่อเฉลิมฉลองการอุทิศพระวิหารเกตซัลเตนังโก กัวเตมาลา เขาวชนของศาสนจักรในประเทศจะร่วมแสดงดนตรีและการเต้นรำในวันเสาร์ที่ 10 ธันวาคม 2011

หลังจากนั้นในวันอาทิตย์ที่ 11 ธันวาคม 2011 จะอุทิศพระวิหารในสามภาค ซึ่งจะถ่ายทอดไปทุกหน่วยในกัวเตมาลา

หลังจากการอุทิศ พระวิหารจะเปิดให้ประกอบศาสนพิธีในวันอังคารที่ 13 ธันวาคม 2011

ศาสนจักรหวังจะสร้าง พระวิหารในฝรั่งเศส

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน ประกาศเมื่อเดือนกรกฎาคมว่าศาสนจักรหวังจะสร้างพระวิหารแห่งแรกของศาสนจักรในฝรั่งเศสบนที่ดินชานกรุงปารีส

ศาสนจักรดำเนินงานกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่มาเป็นเวลาหลายเดือน

ในอดีต ศาสนจักรมีความพยายามหลายครั้งในการหาสถานที่เหมาะสมสำหรับพระวิหารฝรั่งเศส แต่ยังไม่สำเร็จไม่ได้ โดยปกติสมาชิกชาวฝรั่งเศสของศาสนจักรที่ปรารถนาจะไปพระวิหารต้องเดินทางไปประเทศเพื่อนบ้านในยุโรป

พระคัมภีร์เสียงรูปแบบใหม่ สามารถเข้าถึงได้มากขึ้น

ศาสนจักรเสนองานมาตรฐานฉบับเสียงให้ดาวน์โหลดใน iTunes ในรูปแบบหนังสือเสียง (เรียกว่า “enhanced audio content” ใน iTunes) หรือรูปแบบ MP3

งานมาตรฐานฉบับเสียงมีในภาษาอังกฤษและสเปน นอกจากนี้ยังมีฉบับเสียงของภาษาญี่ปุ่น โปรตุเกส และเกาหลีซึ่งเป็นฉบับรวมสามเล่มด้วย เพื่อเข้าถึงแหล่งช่วยใหม่นี้ ท่านสามารถเข้าไปที่หมวดพระคัมภีร์ของช่องศาสนจักรใน iTunes.lids.org ■

มีงานมาตรฐานฉบับเสียงหลายภาษาใน iTunes.lids.org

ข้อคิดเห็นทั่วไป

ผมตื่นต้นด้วยความขอบคุณ

เสียงวิสุทธิชนเป็นบทความแรกๆ ที่ผมเปิดอ่านเมื่อนิตยสารของผมมาถึงในแต่ละเดือน เช่น ในตอนที่ผมอ่าน “คุณคือทูตสวรรค์” (เสียโฮนา ธ.ค. 2010 หน้า 38) เรื่องนี้เสียดแทงผมด้วยพลังทางวิญญาณอันยิ่งใหญ่ ผมตื่นต้นด้วยความขอบคุณพระพันธกิจของพระเจ้าช่วยให้รอดและคนเหล่านั้นที่รับใช้อย่างไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยในพระนามของพระองค์ ผมขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อไฮดี วินดิซ เฟอร์นันเดซ ที่แบ่งปันประสบการณ์มหัศจรรย์ของเธอ

ลาร์รี่ ดี. คัมพ์, เวสต์เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา

เสียโฮนา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ข่าวสารจาก *เสียโฮนา* สนับสนุนผมในฐานะที่เป็นคนๆ หนึ่ง เป็นพ่อสามี และผู้นำ ฉบับการประชุมใหญ่สามัญนำวิญญาณพิเศษมาสู่บ้านของเรา ผมสิ่งฉบับการประชุมใหญ่สามัญแยกต่างหากสำหรับผม ภรรยา และลูกชายแต่ละคนเพื่อว่าพวกเขาจะได้อ่านและทำเครื่องหมายข้อความที่เราต้องการและเพื่อเราจะได้ไม่ต้องผลักดันอ่านนิตยสารฉบับนั้น ในตอนสิ้นปีเราเขียนหนังสือเข้าด้วยกันและมอบเล่มที่เกินให้แก่เพื่อนที่แข็งขันน้อยหรือเพื่อนที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ผมเป็นพยานว่า *เสียโฮนา* ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตพวกเรา

ฟาบิโอ อัลเลกรีติดี คูเปอร์, บราซิล

โปรดส่งคำติชมหรือคำแนะนำของท่านมาที่ liahona@idschurch.org ศาสนจักรอาจแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา ■

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสังสรรค์ในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“การรับใช้ของดิฉันในฐานะสมาชิกโสด” หน้า 12: หลังจากอ่านเรื่องของซิสเตอร์เบอร์เดเทท์ ท่านอาจสนทนากับบุตรหลานถึงพระพรที่มาจาก การรับใช้ในศาสนจักร ท่านสามารถเชื้อเชิญให้สมาชิกครอบครัวเล่าประสบการณ์ที่มีความหมายขณะพวกเขาใช้การเรียก

“สันติสุขและปิติที่รู้ว่าพระเจ้าช่วยให้รอดทรงพระชนม์” หน้า 18: ท่านอาจถามสมาชิกครอบครัวว่าพวกเขาจะทำอะไรให้พระเจ้าช่วยให้รอดปีหน้า อ่านย่อหน้าสุดท้ายของบทความนี้ เรื่อง “ของขวัญที่เราถวายแด่พระองค์” เอ็ดเดอร์เนลสันบอกว่าของขวัญอันล้ำค่าที่สุดที่เราสามารถถวายแด่พระเจ้าคืออะไร

“เชิญมาสู่การจะพระองค์” หน้า 42: ก่อนบทเรียน เลือกหมวดใดหมวดหนึ่งหรือหลายหมวดร่วมกับการสวดอ้อนวอนที่จะประยุกต์ใช้กับครอบครัวของท่านได้ดีที่สุด หากเลือกหมวดที่เกี่ยวกับคนเลี้ยงแกะ ท่านอาจจะอยากแบ่งปันคำแนะนำของประธานมอนสัน “อย่าถ่วงเวลา

ทำตามการกระตุ้นเตือน” สนทนากับครอบครัวถึงความสำคัญของข้อความดังกล่าว เพื่อสาธิตให้เด็กเข้าใจประเด็นนี้ กระซิบคำสั่งที่หูของเด็กและกระตุ้นให้เด็กทำตาม

“พบบราเดอร์โจเซฟ” หน้า 58: ท่านอาจแสดงภาพโจเซฟ สมิธขณะอ่านข้อเท็จจริงต่างๆ เกี่ยวกับท่านจากบทความ และเล่นเกมหลังจากบทเรียนเพื่อดูว่าครอบครัวของท่านจำข้อเท็จจริงเหล่านั้นได้กี่ข้อ

“คำพูด เหล่านั้น” หน้า 60: หลังจากอ่านเรื่องนี้ด้วยกันเป็นครอบครัวแล้ว ท่านอาจสนทนาว่าสมาชิกในครอบครัวจะกล่าวอะไรได้บ้างหากมีคนบางคนในแวดวงเดียวกันกล่าววาจาไม่ดี ท่านอาจอธิบายให้เด็กเล็กๆ ฟังว่าพระองค์ทรงบัญชาเราใน อพยพ 20:7 ว่าอย่าออกพระนามพระเจ้าอย่างไม่สมควร (และดู คพ. 63:60-64) ■

แบ่งปันการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและพระวิญญาณ

เมื่อดิฉันอยู่ในวอร์ดคนหนุ่มสาว ดิฉันมีการสังสรรค์ในครอบครัวกับครอบครัววอร์ดของดิฉัน การสังสรรค์ในครอบครัวครั้งหนึ่งที่อยู่ในความทรงจำมากที่สุดเท่าที่ดิฉันเคยเข้าร่วมเป็นคืนที่ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาเป็นผู้ดูแล

เอ็ดเดอร์เชิญผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสหลายคนในวอร์ดของเราให้แบ่งปันเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส ขณะผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสพูด เราปฏิเสธไม่ได้ว่ามีพระวิญญาณอยู่ที่นั่น

หลังจากแบ่งปันเรื่องราว ดิฉันนึกถึงประสบการณ์สมัยเป็นผู้สอนศาสนา—ทั้งการเป็นผู้สอน

ศาสนาเต็มเวลาและการเป็นผู้สอนศาสนาตลอดชีวิต ดิฉันประเมินการกระทำของดิฉันเกี่ยวกับการแบ่งปันพระกิตติคุณเป็นประจำทุกวันและยังคงนึกถึงเรื่องราวเหล่านั้นในอีกหลายอาทิตย์ต่อมา

เมื่อดิฉันได้รับเรียกให้เป็นผู้ดูแลการสังสรรค์ในครอบครัวของวอร์ดหลังจากนั้น ดิฉันตั้งใจจะทำกิจกรรม “คืนแห่งเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใส” ต่อไปเป็นระยะๆ โดยขอให้ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสคนอื่น ๆ ในวอร์ดมีส่วนร่วม ■

แจนน่า แม็กเฟอร์สัน, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ความสว่าง ของพระบุตร

โดย เจฟฟี่ เอส. แม็คคินทอช

หลังจากทำงานขายเสื้อผ้าบุรุษในห้างสรรพสินค้ามาหลายปี ผมจึงชำนาญมากในการจัดเสื้อเชิ้ตและเน็กไทให้เข้าชุดกับสูทที่ผมขาย การเลือกให้เข้าชุดกันถือว่าเป็นผลคุ้มค่า และลูกค้าหลายคนมักพอใจกับการเลือกที่ผมเสนอ

อย่างไรก็ดี ในร้านๆ หนึ่ง ชุดสูทอยู่ในบริเวณที่ใช้ไฟส่องแสงส่อง แต่เสื้อเชิ้ตกับเน็กไทอยู่อีกบริเวณหนึ่งได้หลอดไฟธรรมดา ความแตกต่างในการใช้แสงส่งผลให้การเลือกชุดเป็นเรื่องท้าทายพอสมควร

หลังจากลูกค้าตัดสินใจเลือกสูทหนึ่งตัวหรือสองตัวแล้ว สิ่งที่มีมักจะเกิดขึ้นคือ ผมจะไปเลือกเสื้อเชิ้ตและเน็กไทที่คิดว่าเข้ากันได้ดี แต่พอนำทั้งสองอย่างออกจากบริเวณหนึ่งไปวางไว้ใกล้ๆ สูทที่อยู่อีกบริเวณหนึ่ง ผลที่ได้น่าแปลกมาก—สีต่างๆ “เปลี่ยนไป” เมื่อถูกแสงอีกที่หนึ่งและไม่เข้ากันเลย

การนำสูทไปยังบริเวณที่ตั้งโชว์เสื้อเชิ้ตและเน็กไทได้ผลกว่า แต่แม้จะใช้วิธีนี้ลูกค้าก็มักจะสับสนเพราะเห็นว่าสูทที่เราถืออยู่ในมือดูไม่เหมือนตัวที่พวกเขาเลือกไว้เลย สูทที่ดูเป็นสีเขียวมะกอกได้แสงไฟเรื่องแสงตอนนี้กลายเป็นสีเทา สีน้ำตาลหม่นหรือสีน้ำตาลเมื่อดูใต้แสงของหลอดไฟธรรมดา สูทสีดำ สีเทาดำ และสีกรมท่าก็เปลี่ยนสีในทำนองเดียวกัน

แสงสว่างช่วยให้เรามองเห็นความจริง—และเห็นชัดมากขึ้น

ส่วนใหญ่ผมต้องแก้ไขปัญหานี้โดยพาลูกค้าออกไปนอกประตูที่อยู่ใกล้ๆ เพื่อดูสูทที่พวกเขาเลือกท่ามกลางแสงแดด เมื่อดูด้วยแสงแดดเราจะแยกแยะสีจริงได้อย่างรวดเร็วและเลือกได้อย่างเหมาะสม

ในโลกที่เป็นจริงนอกห้างสรรพสินค้า เราเผชิญกับการเลือกทุกวัน บางครั้งการเลือกเหล่านั้นผิดไปจากสีเดิมเพราะกฎเกณฑ์ของมนุษย์ การเลือกหลายอย่างถูกการล่อลวงของโลกนี้บดบัง ตัวเลือกที่วางอยู่ตรงหน้าเราอาจไม่ถูกต้องเสมอไป หรือเราอาจสับสนว่าจะอะไรจริงหรืออะไรไม่จริง เราอาจสงสัยว่าจะแยกแยะได้อย่างไรว่าอะไรจริง

ผมพบว่าวิธีแก้ไขคือมองดูตัวเลือกเหล่านั้นด้วยความสว่างหรือแบบอย่างของพระบุตร เพราะพระองค์ทรงสัญญาว่า “เรา จะเป็น ความสว่างของเจ้าในแดนทึบมืดดาร์ด้วย; และเราจะเตรียมทางข้างหน้าเจ้า, หากเป็นไปว่าเจ้าจะรักษาบัญญัติของเรา; . . . และเจ้าจะรู้ว่าโดยเราที่นำเจ้าไป” (1 นิโอฟี 17:13; เน้นตัวเอน)

การพยายามเลือกด้วยแสงจริงจะช่วยให้เราเลือกได้อย่างถูกต้องเพื่อครอบครัวเราและตัวเราเอง โดยมองไปที่พระผู้เป็นเจ้าผ่านการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะไม่ถูกหลอกแต่จะรู้ความดีจากความชั่ว (ดู โมโรไน 7:16)

เมื่อเราเลือกติดตามพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงรักเราได้ทรงสัญญาไว้ว่าจะทรงแบ่งปันความสว่างของพระองค์ให้แก่เรา “สิ่งซึ่งมาจากพระผู้เป็นเจ้าเป็นความสว่าง; และคนที่รับความสว่าง, และดำเนินอยู่กับพระผู้เป็นเจ้าต่อไป, รับความสว่างมากขึ้น; และความสว่างนั้นเจิดจ้ายิ่งขึ้นๆ จนถึงวันที่สมบูรณ์” (คพ. 50:24) ■

ในอ้อมแขนของมารีย์ โดย ซีมอน ดิวอี้

“ดูเถิด, เรามหาผู้คนของเรา, เพื่อทำให้ทุกสิ่งเกิด
สัมฤทธิ์ผลซึ่งเราทำให้เป็นที่รู้แก่ลูกหลานมนุษย์นับแต่
การวางรากฐานของโลก, และเพื่อทำตามน้ำพระทัย, ของ
ทั้งพระบิดาและของพระบุตร—ของพระบิดาเพราะเรา,

และของพระบุตรเพราะเนื้อหนังของเรา. และดูเถิด, เวลา
อยู่แค่เอื้อม, และกินนี้จะมีเครื่องหมายประทานมาให้”
(3 นิโอฟี 1:14)

“ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าพระเยซูพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรผู้ส่งของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงพระชนม์” เอ็ลเดอร์ริสเชลล์ เอ็ม. เนลสัน แห่งโครัมอักครสาวกสิบสองเขียน “พระองค์จะทรงรักท่าน ยกท่าน และจะทรงแสดงพระองค์ให้ประจักษ์แก่ท่านหากท่าน จะรักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ (ดู ยอห์น 14:21) โดยทันทีแล้ว ชายหญิงผู้มิปัญญาทั้งหลายยังคงเกิดทูนพระองค์” ดู “สันติสุขและปีติที่รู้ว่า พระผู้ช่วยให้รอดทรงพระชนม์” หน้า 18